

Andliga Sånger

Detta är ett utkast!

2024-08-22

Denna version av Andliga Sånger är ett pågående arbete som eventuellt ska publiceras. Om ni vill bli informerade om projektet och den publicerade boken kan ni registrera er via länken nedan:

Registrera

Stockholm, 2024.

Låt Kristi ord rikligt bo hos er med all sin vishet. Undervisa och förmana varandra med psalmer, hymner och andliga sånger och sjung med tacksamhet Guds lov i era hjärtan.

Kolosserbrevet 3:16

1

(1)

1. Ab - ba, Fa - der, Du i kär-lek Har oss
 2. Gud vår Fa - der, vi Dig pri-sa, Du din
 3. Ab - ba, Fa - der, vi till - bed - ja, Un - der

slu - tit i din famn. Di - na barn vi här för -
 Son ut - gi - vit har, Och i Ho - nom all din
 det att äng-lars här Nu i oss din vis-dom

sam - las I vår Her - re Je - su namn.
 kär - lek Nu har bli - vit up - pen - bar.
 skå - dar, Lä - rer vad din kär - lek är.

Text (Eng.): James G. Deck (1807-1884), "Abba, Father, We Approach Thee."

Musik: Philip P. Bliss (1838-1876)

Du till sö - ner själv oss ut - valt I din
 Din rätt - fär - dig - het Han kun-gjort, All din
 Snart för - sam - la - de för e - vigt, Pri - sa

fa - ders - kär - lek stor, Lärt oss ro - pa "Ab-ba,
 vis - dom, makt och nåd; Dig som Fa - der Han för -
 vi i him-lens hamn Ab - bas kär - lek, känd i

Fa - der", Fört oss dit, där själv du bor.
 kla - rat Och för - kun - nat oss ditt råd.
 Je - sus, Och hans dy - ra fa - ders - namn.

2

(2)

1. Snart få vi bo hos Dig, Vår
 2. Vårt säl - la hopp nu är, O
 3. Dock re - dan nu i tron Få

Je - sus, där Du är; Du som är själv vårt
 Her - re, att Dig se Ned - sti - ga att till
 vi i him - len bo Och nju - ta i vår

hjär - tas fröjd Och all vår själs be - gär.
 mö - tes gå Din brud i sky - ar - ne.
 Fa - ders famn En o - ut - säg - lig ro.

3

(3)

1. Ack, vem kan till - fyl - lest pri - sa, Sto - re
2. Vem din kär - lek kan be - skri - va, Vem din
3. Vem din tro - fast - het kan mä - ta, Je - sus,

Gud, din godhet här! Al - la di - na verk be - vi - sa,
nåd, o Fa - der huld, Då vi se Dig So - nen gi - va
Du vår löf - tes - man! Kan en mor sitt barn för - gå - ta,

Att den o - ut - säg - lig är. Du är värd att ä - ran ha.
Att för - so - na all vår skuld. Du är värd att ä - ran ha.
Du oss ej för - gå - ta kan. Du är värd att ä - ran ha.

Text (Tysk.): "Ach, wer kann Dich wuerdig loben."

Musik: Samuel G. Auberlen (1758-1829)

>>>

Pris ske Dig! Hal - le-lu - ja! Pris ske Dig! Hal - le-lu - ja!
Pris ske Dig! Hal - le-lu - ja! Pris ske Dig! Hal - le-lu - ja!
Pris ske Dig! Hal - le-lu - ja! Pris ske Dig! Hal - le-lu - ja!

The image shows a musical score for a hymn. It consists of two staves, a treble staff on top and a bass staff on the bottom. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is 4/4. The melody is written in the treble staff, and the bass line is in the bass staff. The lyrics are written below the treble staff, aligned with the notes. The score is divided into two systems by a double bar line. The first system contains the first two lines of the lyrics, and the second system contains the next two lines. The melody is a simple, catchy tune, and the bass line provides a steady accompaniment.

4

(4)

1. O Her-re Je-sus, Du är vär - dig
2. Lov, ä - ra, tack och pris och väl - de

Att ha - va e - vigt lov och pris, Du som har or-mens
Och här - lig - het till - hö - ra Dig. Ut - i din död Du

hu-vud kros - sat Och öpp-nat för oss pa - ra - dis.
dö-den fäll - de Och le-ver nu e - vin-ner - lig.

Text: Matthias Jorissen (1739-1823)

Musik: Johann A. Freylinghausen (1670-1739)

>>>

Ja, Du har dö-dat o - vän - ska - pen Och köpt oss
Du So-nen är, i vil-ken Fad - ren Har sitt be -

Gu - di med ditt blod; Du se - ger vun-nit u - tan
hag från e - vig - het; Ja, Du är den, som fyl - ler

va - pen, När Du ut - i vårt stäl - le stod.
him - len Med ljus och fröjd och här - lig - het.

5

(5)

1. Ack, lär oss bätt - re kän - na Dig, Guds
 2. O, må vi all - tid räk - na nu Vad
 3. Ack, säg hur Du oss äls - kat har, Hur
 4. Skriv det - ta i vårt hjär - ta in, Att

hel - ga Lamm, som tog Guds dom och all vår
 vi på jor - den fått Av in - tet vär - de
 Du oss äls - kar än, Och låt oss min - nas
 vi ej glöm - ma det, Men vi - sa vi till -

skuld på Dig, Din nåd för oss är nog.
 e - mot Dig, Vår ar - ve - del, vår lott!
 al - la da'r, Du är och blir vår vän.
 hö - ra Dig För tid och e - vig - het.

Text (Eng.): James Hutton (1715-1795), "O Teach Us More Of Thy Blest Ways."

Musik: 8.6.8.6. - John H. Lester (1845-1900)

6

(6)

1. Ack, var det den Rätt - fär - di - ge, Guds
 2. Ja, Je - sus kom och för vår skull I
 3. Vår synd Han bar, vår skuld Han tog, Så
 4. O, lär oss bät - tre tac - ka Dig, Mer

e - gen kä - re Son, Som för att oss Guds
 dö - den ut - gav sig. Vi ej i do - men
 var Guds kär - leks - råd. Vårt straff Han led, vår
 lov och pris Dig ge För all den kär - leks

nåd be - te Steg ned från him - lens tron?
 kom - ma nu, Vår dom Han tog på sig.
 död Han dog, O, un - der ut - av nåd!
 ri - ke - dom Vi ut - i or - det se.

7
(7)

1. Att blic - ka upp och se Dig där, O
2. Be - kän - na kraf - ten av ditt blod, Som
3. Vad fröjd det är att se den stig, Som
4. Att skå - da fram - åt till den dag, Då

Her - re, vil - ken fröjd! Att tän - ka på din
för oss al - la rann, Och tröt - ta hjär - tan
Du så öd - mjuk gick, Att lä - ra vand - ra
Du Dig själv skall te, Då vi ditt lju - va

kär - lek stor, Dess bredd och djup och höjd,
li - va upp Med tan - ken på Guds Lamm!
i din nåd Och le - das av din blick.
an - le - te Med o - skymd blick få se!

8

(8)

1. Vår Her - re Je - sus, huld och god, Din
2. I det - ta bröd vi se din kropp, Som
3. Och kal - ken vitt - nar om ditt blod, Det
4. Vi, di - na vän - ner, sör - ja må, Att

mål-tid Du oss gi - vit; Den ta - lar om din kropp, ditt blod
Du till of - fer gi - vit. Du synd och avstånd ta - git bort,
ta - lar om Guds kär - lek; Vi där - i få ett he - ligt mod
män-skor Dig för - kas - ta. Din kär - lek stor oss dra - git så,

Text: A. P. Eriksson

Musik: Maria Nyqvist

Och att Du dö - den li - dit. Nu på Guds tron Du
 Vår frid, vårt liv Du bli - vit. Din död och din upp -
 Att vis - tas i Guds när - het. Ett nytt för - bund Du
 Att vi ur läg - ret has - ta. Med den - na kalk och

upp - höjd är Och äls - kar din för - sam - ling här.
 stånd - el - se Till Gud oss fört full - kom - na - de.
 oss har gett, Var - i Guds hjär - te - lag är sett.
 det - ta bröd Vi min - nas dig, som själv Du bjöd.

9

(9)

1. De si - na Her - ren kän - ner I
2. Han kän - ner si - na ska - ror Och
3. Han skall oss sä - kert le - da I -

The musical score for three voices (Soprano, Alto, and Bass) in G major (one flat) and common time. The first three measures show the vocal parts with lyrics. The melody is primarily in the Soprano part, with the Alto and Bass parts providing harmonic support. Measure 1: Soprano has a half note G4, Alto has a half note G3, and Bass has a half note G2. Measure 2: Soprano has a dotted half note A4, Alto has a dotted half note A3, and Bass has a dotted half note A2. Measure 3: Soprano has a half note B4, Alto has a half note B3, and Bass has a half note B2.

var - je folk och land, Om än för - u - tan vän - ner
Ho-nom kän-na de; I ti - dens al - la fa - ror
ge-nom ök-nens sand, I kamp och strid oss fre - da

The musical score continues with measures 4-6. The lyrics are: "var - je folk och land, Om än för - u - tan vän - ner; Ho-nom kän-na de; I ti - dens al - la fa - ror; ge-nom ök-nens sand, I kamp och strid oss fre - da". The musical notation follows the same pattern as the first three measures, with the Soprano part carrying the melody and the other parts providing harmonic support.

Text: Carl J. P. Spitta (1801-1859)

Musik: George J. Webb (1803-1887)

De sy - nas stå i - bland; Han dem ej ö - ver -
 De upp till Ho-nom se. Må vi då ald - rig
 Med mäk-tig gu - da - hand. Al - le - na vi ej

gi - ver, Han för dem in och ut Och
 glöm - ma, Vad Han till oss har sagt, Hans
 vand - ra, Ty vår um-gäng - el - se Med

de - ras vän för - bli - ver Från bör-jan och till slut.
 ord i hjär-tat göm - ma Och gi - va där-på akt!
 Fad - ren är och So - nen, Vår trog-ne Fräl-sa - re.

10

(10)

1. Det är ett namn vi äls - ka här, Vars
 2. Det ta - lar om en vän så god, Som
 3. Det vi - sar, hur vår Fa - der här Oss
 4. Det näm - ner En, som har oss kär, Som

pris vi sjung - a vill; Den lju - vas - te mu -
 för oss led och dog; Det ta - lar om hans
 städs' med hjälp för - ser, Och om vår väg så
 mins - ta nöd för - står, Som al - la sor - ger

sik det är, Vårt ö - ra lyss - nar till.
 dy - ra blod, Som för all synd är nog.
 mörk än är, Det nam - net sol - sken ger.
 med oss bär Och tor - kar var - je tår.

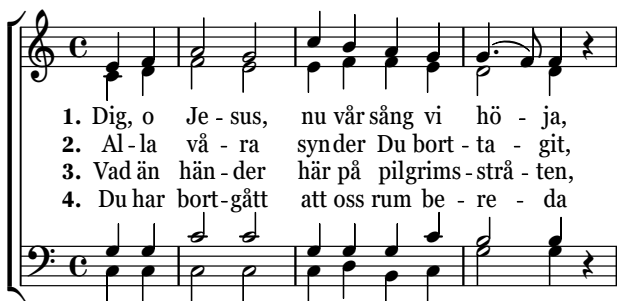
Text (Eng.): Frederick Whitfield (1829-1904), "There is a Name We Love to Hear."

Musik: Amerikansk melodi

- 5.** Det giver lugn och säkerhet,
Det skänker tröst och mod,
I "sakta vädret" talar det
Om huru "Gud är god".
- 6.** Och Jesus är det dyra namn,
Som är oss här så kärt;
På jorden ingen fatta kan,
Vad detta namn är värt.
- 7.** Sin doft det namnet sprida skall
På vandringsstigen här;
Och gå vi genom dödens dal,
Det ljuvlig tröst beskär.
- 8.** När uti Fadrens hus en gång
I härlighet vi stå,
Om Jesu namn med helgon mång'
Vi ännu sjunga få.

11

(11)

1. Dig, o Je - sus, nu vår sång vi hö - ja,
 2. Al - la vå - ra synder Du bort - ta - git,
 3. Vad än hän - der här på pilgrims - strå - ten,
 4. Du har bort-gått att oss rum be - re - da

Du, som oss har äls - kat u - tan skäl,
 Du Guds Lamm för - u - tan fläck och fel,
 Få vi pri - sa Dig, Im - man - u - el,
 I din Fa - ders söl - la hem - lik - väl

Och för Dig nu vå - ra knän vi bö - ja;
 Med ditt dy - ra blod oss re - na tva - git;
 Sjung - a ut - i gläd - jen, un - der grå - ten:
 Skall din An - de oss så sä - kert le - da;

Du har fräl - sat oss och gjort det väl.
 Her - re Je - sus, allt har Du gjort väl.
 Allt Du gör, det gör Du, Her - re, väl!
 Her - re, Du skall gö - ra all - ting väl.

5. Och när tidens möda är förgången,
 Skola vi som med en enda själ
 Till din ära sjunga denna sången:
 Herre Jesus, allt har Du gjort väl!

12

(12)

1. Her-re, se din lil-la ska-ra, Sam-lad
 2. Den-na död, som up-pen-ba-rat Fad-rens
 3. De-la Fad-rens fröjd i So-nen, Upp-höjd
 4. Dock Du blygs ej att oss kal-la Di-na

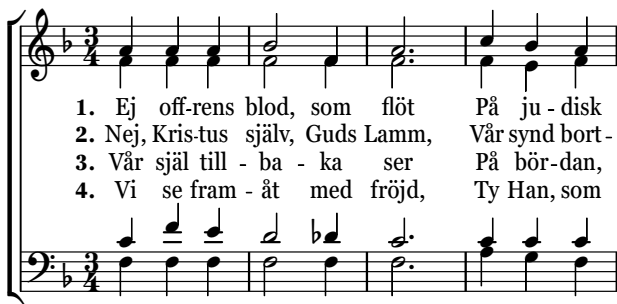
för att bry-ta bröd! Hjälp oss för Dig stil-la
 kär-lek i dess höjd, Som ej en-de So-nen
 nu och rikt be-lönt. Her-re Je-sus, Dig vi
 brö-der in-för Gud, Och i vå-ra sva-ga

va-ra, Då vi min-nas här din död.
 spa-rat, Att vi de-la må hans fröjd.
 skå-da Med all makt och ä-ra krönt.
 hjär-tan Själv Du hö-jer lo-vets ljud.

13

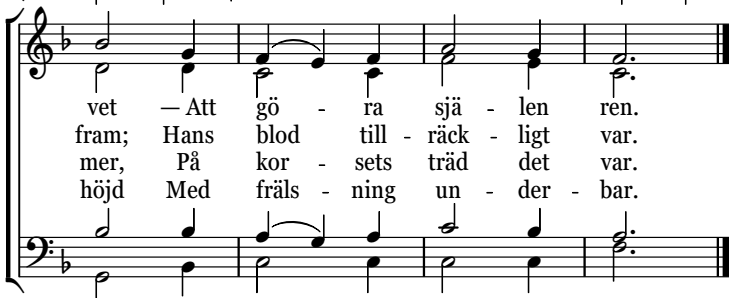
(13)

1. Ej off-rems blod, som flöt På ju - disk
 2. Nej, Kris-tus själv, Guds Lamm, Vår synd bort-
 3. Vår själ till - ba - ka ser På bör-dan,
 4. Vi se fram - åt med fröjd, Ty Han, som

al - tar - sten, Var nog — vårt sam - ve - te det
 ta - git har. Ett en - da of - fer bar Han
 som Han bar. En gång Han dog, Han dör ej
 li - dit har, Skall sti - ga ned från him - lens

vet — Att gö - ra sjä - len ren.
 fram; Hans blod till - räck - ligt var.
 mer, På kor - sets träd det var.
 höjd Med fräls - ning un - der - bar.

5. Må evigt tack och lov
 Och ära bäras fram
 Till Den, som mitt i tronen står,
 Det slaktade Guds Lamm!

Text (Eng.): Isaac Watts (1674-1748), "Not All The Blood Of Beasts."

Musik: Robert Jackson (1842-1914)

14

(14)

1. En li - ten tid — så kom-mer Han, Som
 2. En li - ten tid — hur kort den är! Må
 3. En li - ten tid — hur fort den går! Ack,
 4. En li - ten tid — O Her-re, kom Och

komma skall, och för oss hem Till Fadrens bo-ning-ar, där Han
 vi då fli - tigt bru-ka den Och tjä - na Honom tro-get här,
 må vi kor-set ta-ga här Och vil-ligt föl-ja i hans spår,
 tag till Dig din köp-ta brud Att sjung-a där en e-vig sång

Text (Eng.): James G. Deck (1807-1884)

Musik: William B. Bradbury (1816-1868)

Be - rett en e - vig plats för dem, Som är - o hans; då
 Som äls - kat har och äls - kar än. Vår fröjd, när Han sin
 Allt an - nat en - dast ska - da är, Och li - dan - det i
 I o - för - vit - lig, snö - vit skrud, Åt Dig en full till -

få vi se Och stå in - för hans an - sik - te.
 fröjd får se, Vår sorg att Ho - nom smär - ta ge.
 den - na tid Snart by - tas skall i fröjd och frid.
 bed - jan ge Och skå - da städs' ditt an - le - te.

15

(15)

1. Je - sus, vår upp - far - ne Her - re,
 2. Den - na kalk, som vi väl - sig - na,
 3. In - om "i - gen - lyk - ta dör - rar"
 4. Till det rum, som Du har ut - valt,

I ditt namn vi bry - ta bröd Och vårt hjär - tas
 Vitt - nar om ditt dy - ra blod, Som i hel - ge -
 Få vi min - nas Dig i frid; U - tan - för all
 Har din An - de styrt vår stig. I ett e - vigt

tack fram - bä - ra För din un - der - ba - ra död.
 do - men ta - lar Och oss gi - ver he - ligt mod.
 om - sorg läm - nas, Hjär - tats o - ro, jor - dens strid.
 livs ge - men - skap Vi till - bed - ja, lo - va Dig.

Text: Susan C. Hedman (1847-1946)

Musik: William J. Kirkpatrick (1838-1921)

5. Som "medbröder" sammanförda,
Bröder, o Guds Son, med Dig
Till din röst vi vilja lyssna,
Rösten, som har liv i sig.
6. Aldrig mer, o Herre Jesus,
Skall Du smaka sorg och död.
I din seger Du oss vunnit
Frid och liv i överflöd.
7. Och det liv Du vann i döden
Fylla skall en värld av fröjd.
Källan med dess rika flöden
Väller fram från Sions höjd.

16

(16)

1. Guds en - de Son, Du
2. Vi sjung - a om ditt
3. Du kun - gjort oss din

kvin - nans säd, Som up - på kor-set för oss
dy - ra blod, Som åt var tro-en - de ger
Fa - ders namn; Som sö - ner nu vi trä - da

led Och syn-dens bör - da bar; Vi
mod Och re - nat sam - ve - te. I -
fram, Med fröjd lov-sjung - a Dig. Pris

pri - sa Dig, som gra-vens makt Be - se-grat, dö - den
ge-nom det vi nal-kas få, I hel-ge - do - men
va - re Dig i e - vig - het! All ä - ra, makt och

ne - derlagt Och oss för - los - sat har!
fritt in - gå Till Gud, den He - li - ge.
här - lig-het Är din e - vin - ner - lig.

Och oss för - los - sat har!
Till Gud, den He - li - ge.
Är din e - vin - ner - lig.

17

(17)

1. Guds mil - da Lamm, Du dy - ra Lamm,
 2. Du sar-gad blev och sla-gen hårt
 3. Vi gå i tron på Je - sus Krist

Som kom till jor - den ned Och tog på Dig vår
 Att så oss gö - ra fri' Från syn-dens skuld och
 Mot him-me - len å - stad Att ta - ga mot vårt

synd och skam Och kval och ång - est led;
 straf - fet svårt Och sa - tans ty - ran - ni.
 arv till sist I le - van - de Guds stad.

(r.) Du träd-de i vårt stäl-le fram Och dog på

Gol - ga - ta, Du dog för oss, Guds

re - na Lamm, Pris Dig! Hal - le - lu - ja!

18

(18)

1. Guds re - na Lamm o - skyl - dig, På

The first system of the musical score is written for a piano. It features a treble and bass staff joined by a brace on the left. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The melody is in the treble staff, and the bass staff provides a harmonic accompaniment. The lyrics '1. Guds re - na Lamm o - skyl - dig, På' are written below the treble staff.

korset för oss slak - tad, All - tid befun-nen tå - lig, Fast -

The second system continues the musical score. The melody and accompaniment are consistent with the first system. The lyrics 'korset för oss slak - tad, All - tid befun-nen tå - lig, Fast -' are written below the treble staff.

än Du var för - ak - tad. Vår synd Du har bort-ta - git Och

The third system continues the musical score. The melody and accompaniment are consistent with the previous systems. The lyrics 'än Du var för - ak - tad. Vår synd Du har bort-ta - git Och' are written below the treble staff.

dödens makt ned - sla - git; Du är vår frid, o Je - sus.

The fourth system concludes the musical score. The melody and accompaniment are consistent with the previous systems. The lyrics 'dödens makt ned - sla - git; Du är vår frid, o Je - sus.' are written below the treble staff.

Text: Nicolaus Decius & Olavus Petri (1493-1552)

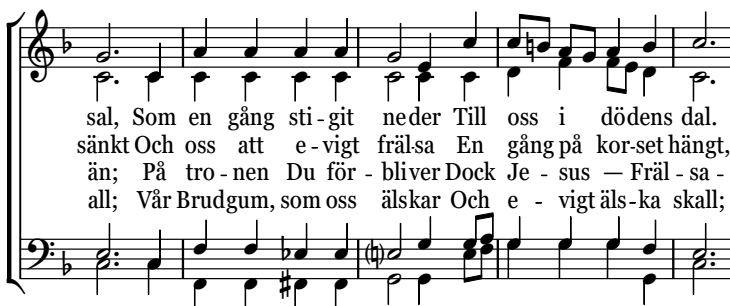
Musik: Nicolaus Decius (1485-1541)

19

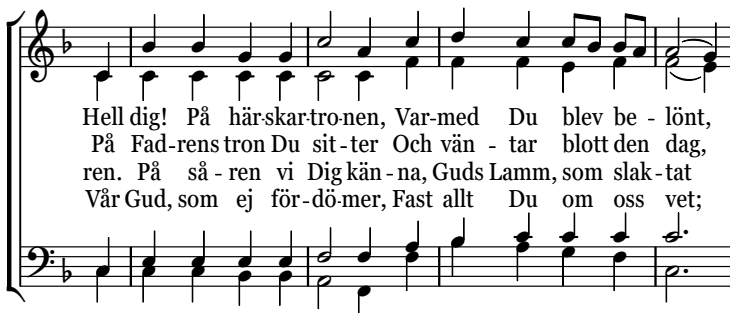
(19)

1. Hell dig, uppståndne Je-sus I himlens hö-ga
 2. Du, som i djup förnedring Dig här i världen
 3. Och lik - väl för de di-na Du är densam-me
 4. Vår vän — om ing-en an-nan Det finns i världen

sal, Som en gång sti-git neder Till oss i dödens dal.
 sänkt Och oss att e-vigt fräl-sa En gång på kor-set häng-t,
 än; På tro-nen Du för - bliver Dock Je - sus — Fräl - sa -
 all; Vår Brudgum, som oss älskar Och e - vigt äls-ka skall;

Hell dig! På här-skar-tro-nen, Var-med Du blev be - lönt,
 På Fad-rens tron Du sit-ter Och vän - tar blott den dag,
 ren. På så - ren vi Dig kän - na, Guds Lamm, som slak-tat
 Vår Gud, som ej för-dö-mer, Fast allt Du om oss vet;

Text: John Bakewell (1721-1819)

Musik: Wilhelm Brockhaus (1819-1888)

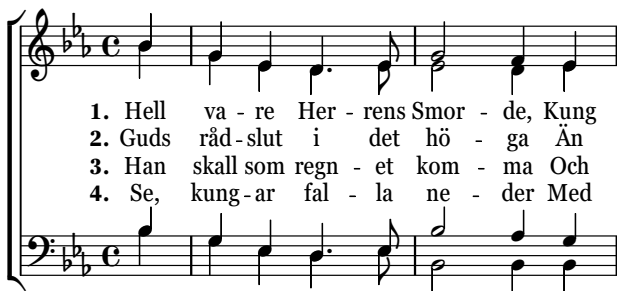
>>>

Vi se nu Män-sko - so - nen Med här - lig-het be - krönt.
 Då Han till Dig skall sä - ga: "Min Son, ditt ri - ke tag".
 var, Vår her-de god, som li - vet För få-ren gi - vit
 Vår Her-re, som ej glöm-mer Oss i din här - lig - het.

5. Hell Dig! Du är densamme,
 Som lidit nöd och skam
 Och dött för oss på korset,
 Guds rena Offerlamm!
 Hell Dig! Du är densamme,
 Som upphöjd tronar där,
 Den våra hjärtan vänta,
 Vår Herre Jesus kär!

20

(20)

1. Hell va - re Her - rens Smor - de, Kung
 2. Guds råd - slut i det hö - ga Än
 3. Han skall som regn - et kom - ma Och
 4. Se, kung - ar fal - la ne - der Med

Da-vids sto - re Son, Som kommer att full - bor - da
 lå - ta him - lar - ne För - döl - ja för vårt ö - ga
 vatt - na jor - den all, Den tor - ra ö - de - mar - ken
 guld och rö - kel - se! Se, hedning - en till - be - der

Guds råd - slut på sin tron! För - tryck - et skall Han
 Den läng - e vän - ta - de. Men Han, vars mil - da
 Som lil - jan blomst - ra skall. Ur li - vets re - na
 I templet, dyr - kan - de! Och ö - ver hav och

Text (Eng.): James Montgomery (1771-1854), "Hail To The Lord's Anointed."

Musik: Felix Mendelssohn (1809-1847)

>>>

kros - sa, De fång - na fö - ra fram, Från
 hän - der Vål - sig - na - de till sist, Den -
 käl - la Skall frid för tu - sen - tal Likt
 strän - der De kom - ma till Guds hus Från

syn - der - na för - los - sa Sitt folk av Ja - kobs stam.
 sam - me å - ter - vän - der Och fyl - ler rikt var brist.
 vat - tu - flo - der väl - la Ut - ö - ver berg och dal.
 jordens al - la län - der Att skå - da Her - rens ljus.

5. Hans rike evigt bliver,
 Hans pris är nytt var dag.
 Allt Honom hyllning giver
 Och gör hans välbehag.
 Ej tidens ström skall vända
 Hans fridsförbund igen,
 Vars namn förutan ända
 Är och blir Kärleken.

21

(21)

1. Her - re, vi pri - sa Dig, Du som död har
2. O Gud, vi be - kän-na din här - lig-hets

va - rit, Men e - vigt nu le - ver i
stor - het; Ty av Dig och ge - nom och

him - melens höjd. Her - re vi dyr - ka dig,
till Dig är allt. Hur rik är din godhet,

Du har å - ter - löst oss. I an - den vi hun - nit det
hur stor är din fräls - ning! I an - de och san - ning vi

hem, Du oss vun - nit; Ty fräls - ning vi
Dig få till - bed - ja, Vår Gud och vår

fun - nit i - ge - nom ditt blod.
Fa - der. A - men och A - men!

22

(22)

1. Vår Fa - der, hur o - mät - ligt stor Din
 2. Hur ljuv - lig Her - re är din väg; Du
 3. I stri - den är Du städs' vår frid, I

kär - lek till oss al - la är! Vad tan - ke mäk - tar
 nå - digt i ditt ri - ke styr, Sorg, ängs - lan, om - sorg
 svag - he - ten vårt stöd, vår makt, Vår stark - het in - till

den för - stå, Vad tung - a den för - kla - ra här? Din
 vi - ka bort, Och fruk - tan i din när - het flyr. Du
 fär - dens slut, Och när Du kom - mer, som Du sagt, Du

Son, som all din gläd - je var, Till of - fer Du ut -
 rik - ligt mät - tar ock vår själ, Du själv, o Her - re,
 e - vigt skall i him - lens höjd, O Je - sus, va - ra

gi - vit har. Din Son, som all din gläd - je var,
 är vår del. Du rik - ligt mät - tar ock vår själ,
 all vår fröjd. Du e - vigt skall i him - lens höjd,

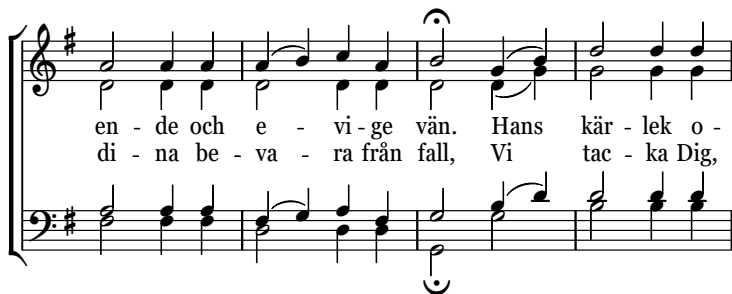
Till of - fer Du ut - gi - vit har.
 Du själv, o Her - re, är vår del.
 O Je - sus, va - ra all vår fröjd.

23

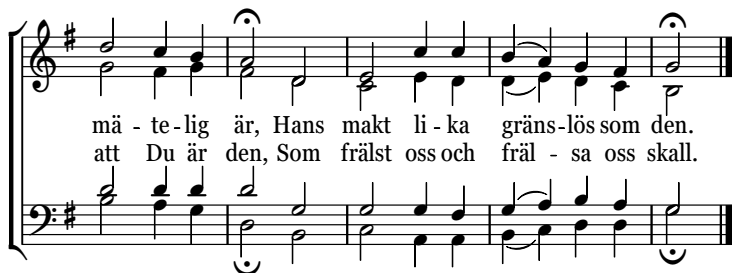
(23)

1. Hur god är vår tro - fas - te Gud, Vår
2. Vår Fräl - sa - re, Du som för - mår De

en - de och e - vi - ge vän. Hans kär - lek o -
di - na be - va - ra från fall, Vi tac - ka Dig,

mä - te - lig är, Hans makt li - ka gräns - lös som den.
att Du är den, Som frälst oss och fräl - sa oss skall.

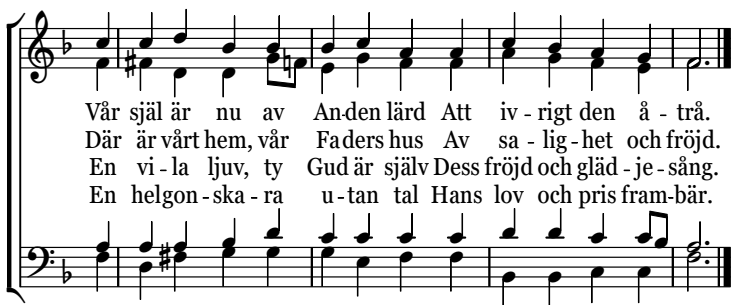
Text (Eng.): Joseph Hart (1712-1768), "How Good Is The God We Adore."

24

(24)

1. O vil-ken sa - lig värld, Dit synden ej kan nå!
 2. Och den - na värld av ljus, Långt ö - ver jor-den höjd,
 3. Vår själ åt - nju - ta skall I e - vig-he-ten lång
 4. Vår Gud upp-fyl - ler allt, Där allt o-mätligt är.

Vår själ är nu av And-en lärd Att iv - rigt den å - trå.
 Där är vårt hem, vår Faders hus Av sa - lig-het och fröjd.
 En vi - la ljuv, ty Gud är själv Dess fröjd och gläd - je - sång.
 En helgon - ska - ra u - tan tal Hans lov och pris fram-bär.

- 5.** I härlighet så klar
Som kostbar jaspissten
Hans kärlek dock mer underbar
Långt övergår dess sken.
- 6.** Vår Gud, som vi ha lärt
I Jesus känna här,
Tillfreds med allt sitt eget verk
I kärlek vilar där.
- 7.** Och Jesus Krist, Guds Son,
Förstfödd bland bröder mång'
Han, som har lidit korsets ve,
Är hela himlens sång.
- 8.** Din kärlek, o vår Gud,
Kan fylla varje själ
Och giver nu i himmelskt ljus
Det, som blir snart vår del.

25

(25)

1. Hur sällt det är, o Her - re, Att
 2. I an - den re'n där - up - pe Snart
 3. Hug - sva - la - ren här - ne - re Oss
 4. Din här - lig - het vi bi - da; Vårt

fast på jor - den än, Vi ha - va dock där -
 vi, som på Dig tro, Till kropp och själ full -
 trös - tar med din nåd Och ger oss re'n en
 hem är ic - ke här, Men bland den fräls - ta

o - van Hos Dig vårt rät - ta hem;
 kom - na, Med Dig få e - vigt bo.
 för - smak Av allt ditt kär - leks - råd.
 ska - ran Hos Dig, vår Her - re kär.

Text (Eng.): Mary Peters (1813-1856), "O Lord, How Blest Our Journey."

Ty var - est Du nu sit - ter, I
 Din Fa - ders hul - da om - sorg Gör
 Med yn - nest Du oss hug - nar Och
 Oss kan ej rätt be - ha - ga En

tron vår ro vi fått; För oss är him - len
 tör - ne - sti - gen ljus, Ditt le - en - de för -
 stads' om - gi - ver här, Till dess det ny - a
 plats, där Du ej är, Och att hos Dig få

öpp - nad, Se'n Du ur gra - ven gått.
 lju - var Vår väg till Fad - rens hus.
 nam - net Vår pan - na en gång bär.
 va - ra Är nu vår själs be - gär.

26

(26)

1. Vad skall det bli, o Her - re kär, Med
 2. När ald - rig mer vår blick blir matt Och
 3. Du kom - ma skall, — vad ljuv - ligt hopp! Ack,

Dig re - ge - ra, hos Dig bo, Då i din kär - lek
 köt - tet ej mer re - ser sig, När lyk - tad är den
 snart vi till ditt mö - te gå Snart slu - tat är vårt

Text (Eng.): Joseph Swain (1761-1796), "What Will It Be To Dwell Above."

Musik: John B. Dykes (1823-1876)

re - dan här Vi fin - na så - dan ljuv - lig ro. Vad
 lån - ga natt Och vi, o Kris-tus, skå - da Dig, Då
 vand-ringslopp Och vi en e - vig vi - la få. För -

tröst det or-det in - ne - bär: "I skolen va - ra där jag är".
 fri - a i-från jor-dens tvång, Vi lo - va Dig med bätt-re sång.
 kla - ra-de vi sko - la se Dig an-sik-te mot an - sik-te.

27

(27)

1. Vad var det, o vår Gud, Som gjor-de, att din
 2. Var - fö - re kom din Son Från him-len ned och
 3. Vad kun-de Dig för - må Att sän-da An-den
 4. Vad kär-lek, tack och lov, O Gud, Du vär-dig

Son För oss Du fritt ut - gav Att bä-ra all vår dom?
 tog Up - på sig all vår synd Och tå-ligt led och dog?
 ned Att vitt-na om Dig själv Och trös-ta oss där-med?
 är För all den ri - ka nåd, Du oss be-vi-sat här!

Text (Eng.): Ann T. Gilbert (1782-1866), "What Was It Blessed God."

Musik: Lewis Edson (1748-1820)

Blott kär-lek in-gav Dig att ge För oss din Son, din
 O - änd-lig kär-lek Honom drev, Då Han för oss här
 Det var ditt sto-ra kär-leks-nit, Som sän-de An - den
 Lär oss att kän-na mer din nåd, Din kär-leks un - der -

Äls-ka - de. För oss din Son, din Äls - ka - de.
 korsfäst blev. Då Han för oss här kors-fäst blev.
 till oss hit. Som sän-de An - den till oss hit.
 ful - la råd. Din kär-leks un - der - ful - la råd.

1. Vad nåd, o Kris - tus, är ej det, Att
 2. Av nåd al - le - na för vår skull Du
 3. Vår skuld som din be - kän - de Du Och
 4. Vårt hu - vud nu i him - me - len För

nu vi är - o ett Med Dig, som så - dan
 kom till jor - den ned, Del - ak - tig blev av
 up - på kor - set bar; Du töm - de vre - dens
 oss Du sit - ter där; Ej liv, ej död, ej

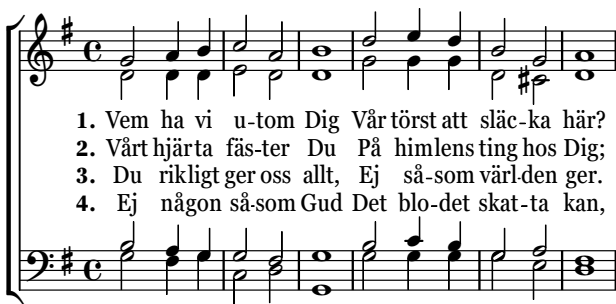
kär - lek stor De di - na har be - rett.
 kött och blod Och för vår synd här led.
 kalk för oss Och så oss fri - at har.
 djup, ej höjd Från Dig oss skil - ja mer.

5. Lär oss förstå och vittna här Om undret, som har skett,
 Att vi på jorden dock med Dig I himlen äro ett.

6. Snart kommer härlighetens dag Med allt Du oss berett,
 Då Du för alla visa skall, Att vi med Dig är' ett!

29

(29)

1. Vem ha vi u-tom Dig Vår törst att släc-ka här?
 2. Vårt hjärta fäs-ter Du På himlens ting hos Dig;
 3. Du rikligt ger oss allt, Ej så-som värl-den ger.
 4. Ej någon så-som Gud Det blo-det skat-ta kan,

Var jor-disk käl-la si-nar ut, Blott Du en e-vig är.
 Ack, skul-le bru-den lå-ta då Av jor-den fångsla sig!
 Du som, att kö-pa oss åt Gud, Ditt blod ut - gju-tit här.
 Som en gång till vår sa-lig-het För oss på kor-set rann.

5. Allt mera njuta vi
 På grund av detta blod
 Vår Faders ömma kärlek nu
 Så rik, så stor, så god.

30

(30)

1. Hör, mil-ljo - ners säl - la ska - ra
 2. "Pris ske Lammet!" så de sjung - a,
 3. Sam - ma lov-sång, som där kling - ar
 4. Allt åt So - nen hyllning gi - ver,

Sjung-er Lam-mets pris - ack hör! Tu - sen si-nom tu - sen
 Sång-en fyl - ler him-lens rum; Högt och vitt om-kring var
 E - vigt kring Gud Fa - ders tron, Lam-met ock sitt of - fer
 Lik den hyll-ning Fad-ren har; Sedd i Sonens klar-het

sva - ra Lik ett e - ko, som ej dör.
 tung - a Pri-sar e - van-ge - li - um.
 bring - ar I full-stämmig, e - nig ton.
 bli - ver Fadrens ä - ra up - pen - bar.

5. Av Guds Helge Ande lära Helgonen, att Jesus har
 All gudomlig makt och ära, Han, som evigt är och var.

6. Hör de toner underbara, Huru de lovsjunga där!
 "Amen!" himlens höjder svara, "Amen!" jordens dalar här.

Text (Eng.): John N. Darby (1800-1882), "Hark! Ten Thousand Voices Crying."

Musik: Johann G. Bitthauer

31

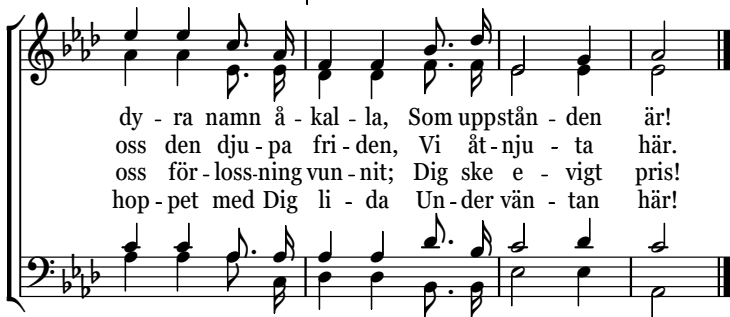
(31)

1. Pri - sen Her - ren, hel - gon al - la!
 2. Je - sus, Du vårt allt är bli - ven,
 3. Gud i Dig sin vi - la fun - nit,
 4. Her - re, håll oss vid din si - da,

Glatt för Ho - nom vi ned - fal - la Och hans
 Du, som stred den svå - ra stri - den, Vann åt
 Och det dy - ra blod, som run - nit, Har åt
 Hjälp oss stän - digt Dig för - bi - da, Glatt i

dy - ra namn å - kal - la, Som uppstån - den är!
 oss den dju - pa fri - den, Vi åt - nju - ta här.
 oss för - loss - ning vun - nit; Dig ske e - vigt pris!
 hop - pet med Dig li - da Un - der vän - tan här!

5. Du, vårt liv, skall uppenbaras,
 Vi få se Dig och förklaras,
 Som din brud med fröjd upptagas
 Till din Faders hus.

32

(32)

1. Fast än - nu av värl-den för - kas-tad Du är,
 2. Och fast - än här - ne - re i ök-nen vi gå,
 3. Och snart för Dig själv skall Du framstäl-la skön

För - ak - tat Ditt blod, Vi gläd - jas i hop-pet, att
 Bland töc-ken och grus, Med Dig dock på li - vets om -
 Din dyr-köp - ta brud, Den kost - ba - ra pär - la, din

da - gen är när, Vår Fräl - sa - re god, Då
 rå - de vi stå I ren - het och ljus. Med
 mö - da till lön, Dig gi - vits av Gud; Av

him - lar - ne sko - la för - täl - ja Din ä - ra Och
 oss vill Du de - la den gläd - je Du vun - nit; Ty
 lov och till - bed - jan då rym - der - na fyl - las, När

jub - lan - de ska - ror ditt lov få hem - bä - ra Ur hjär -
 e - vigt Du äls - kar den skatt, som Du fun - nit I å -
 Kris - tus vårt liv så - som ko - nung skall hyl - las Och all -

tan, som fyllts av din kär - lek så stor.
 kern och dolt, me - dan bor - ta Du är.
 ting av Gud. Ho - nom un - der - lagt är.

33

(33)

1. O Gud, din Sons för - so - ningsverk, Din
 2. Som di - na eg - na kä - ra barn Vi
 3. Ljuv den för - trös-tan, frid och fröjd Vårt
 4. Där i ditt upp-såts ri - ka nåd De

nåds full-kom - lig - het Har gjort att vi få
 fröj - das in - för Dig, Se'n Je - sus, din ut -
 hjär - ta Du be - skär; Vår an - de har sin
 sö - ner, Du ut - sett, Få de - la som med -

nal - kas Dig I full rätt - fär - dig - het.
 ko - ra - de, På kor - set off - rat sig.
 till - flykts-ort I lju - set, där Du är.
 ar - ving - ar Allt Du åt So - nen gett.

- 5.** I evigheters evighet
Den nåd beprisas må,
Som gav att vi din härlighet
Med Sonen dela få.
- 6.** Vår Fader, hjälp oss vandra här
I Andens nåd och kraft,
Tills vi upptagas till ditt hem
Långt bortom dödens makt.

34

(34)

1. Vår Fa-der, vi kom-ma som lyck-li - ga barn
2. Tack, Fa-der, för Kris-tus, din äls-ka - de Son,
3. I So-nen, som här i ditt an-sik-tes ljus
4. Vad fröjd att se hä'n mot den dag, då hans lov

In - för Dig att gi - va Dig ä - ra.
 Som kom att för oss up - pen-ba - ra
 Som "Tel-ning" in - för Dig upp-run - nit,
 Skall högt ge-nom rym - der - na skal - la,

För
 Ditt
 I
 Då

allt vad din An - de oss kun - gjort om Dig
 hjär - te - lag, så - dant av ål - der det var
 Ho - nom, som temp - let upp-byg - ger åt Dig,
 jub - lan - de ska - ror, som pri - sa ditt namn,

Av hjär - tat vi lov Dig hem-bä - ra
 Och så - dant det all - tid skall va - ra!
 Din kär - lek sin vi - la har fun - nit.
 Till-bed - jan - de för Dig ned-fal - la

Och gläd - jas att va - ra Dig nä - ra.
 Han kom all din nåd att för - kla - ra.
 Åt Dig har Han här - lig - het vun - nit.
 Och Kris - tus blir er - känd av al - la.

36

(36)

1. Kom, lå - tom oss på bar - na - vis Upp -
2. Se Je - sus, krönt i him - lens höjd! Be -

stäm - ma Her - ren Je - su pris! Men säg, vem är be -
sjung hans ma - jes - tät med fröjd! Han ko - nung - ar - nes

kväm där - till? Ack, in - ga ord här räk - ka till.
ko - nung är Och här - lig - he - tens kro - na bär.

(r.) Pris och ä - ra sjun - ga vi Her - ren Je - sus, som

köpt oss fri, Ho - si - an - na, Ho - si - an - na,

Ho - si - an-na sjunga vi Guds Lamm. Pris och ä - ra

sjun - ga vi Her-ren Je-sus, som köpt oss fri,

Ho-si-anna, Ho-si - an-na, Ho-si - anna sjunga vi Guds Lamm.

37

(37)

1. Den-na är den sto - ra da - gen, Som oss
 2. Säll och här - lig var den stun-den, Då vår
 3. Li - vets fur - ste nu har frambragt Liv och
 4. Hö-jen lov med själ och tun - ga, Upp vårt

Kris - tus ha - ver gjort; Mörk-rets fur - ste nu är
 Fräl - ser-man upp - stod. Hans upp - stån - del-se är
 o - för-gäng - lig - het. Allt är för hans föt - ter
 hjär - ta och vår röst Till att pri - sa och lov -

sla - gen, Öpp-nad för oss lju - sets port; Gra - vens
 grun-den För vårt hopp, och med sitt blod Kris - tus
 ned-lagt, Han är krönt med här - lig - het; Gud i
 sjun - ga Je - sus, som oss å - ter - löst! Gud vår

mör-ker har försvun-nit, Li - vets sol har nu upp-run-nit.
 se - ger oss för-vär - vat Ö - ver allt vad oss för-där - vat.
 Kris-tus är för-kla-rad, Fa-drens kär-lek up - pen-ba - rad.
 Fa-der, Dig vi ä - ra, Vå - ra läp-pars frukt hembä - ra.

38

(38)

1. Ljuv-ligt blir hos dig att va - ra,
 2. Vad ej ö - ra har för - num-mit,
 3. Ge - nom nåd en pil - grims - ska - ra,
 4. Snart, o Her - re, skall Du kom-ma,

Her - re, i din Fa - ders hus, Där Du re'n bland
 Vad ej död-ligt ö - ga sett, Vad ej män-sko -
 Främ-ling - ar vi vand-ra här; Men hos Dig vi
 Fö - ra oss i hem-met in, Där med al - la

äng - lars ska - ra Tro - nar u - ti him-lens ljus.
 hjär - ta fun-nit, Gud de si - na har be - rett.
 snart få va - ra, Se Dig, Je - sus, som Du är.
 di - na from-ma, Vi få skå - da glan-sen din

Snart Du kom-mer att oss fö - ra Hem till Dig och
 An - den det för oss för - kla - rar, Och för tron Han
 Du hos Gud för oss fram-trä - der, Me - dan An - den
 Och med glad och le - dig tung - a E - vigt pris och

lyck - lig - gö - ra. O vad fröjd det bli - va skall!
 up - pen - ba - rar, Vad i Kris - tus oss är skänkt.
 här oss le - der He - måt till vårt fa - ders - land.
 ä - ra sjung - a Dig, som så oss äls - kat har.

O vad fröjd det bli - va skall!
 Vad i Kris - tus oss är skänkt.
 He - måt till vårt fa - ders - land.
 Dig, som så oss äls - kat har.

39

(39)

1. Lov-sjung - om Her - ren Je - su kär-lek,
 2. Se, den - na gu - da - kär - leks lå - ga,
 3. Snart hörs den ny - a sån - gen klin - ga

Som tro - fast in i kor - sets död,
 Den in - gen makt ut - släc - ka kan,
 Vid har - pors ljud i him - lens sal,

För oss har ut - stått hån och smä - lek
 Som än i själ - va dö - dens plå - ga
 Där e - vigt hal - le - lu - ja sjun - ga

Och kal - ken drack av dom och nöd.
 Så him - melskt hög och tro - fast brann.
 De fräls - ta ska - ror u - tan tal.

Vår Her - re, Dig vi nu hem - bä - ra
 Vår Her - re, Dig vi nu hem - bä - ra
 Vi ock för Her - ren djupt oss bö - ja

Lov, pris och tack och e - vig ä - - ra!
 Lov, pris och tack och e - vig ä - - ra!
 Och här hans kär - leks makt upp - hö - ja.

1. Vår trog - ne, go - de Her - de, I
 2. Se'n fri - dens Gud ur dö - den Dig,
 3. Hur tryggt din hjord får vi - la U -
 4. Du sto - re Ö - ver - her - de, Snart

råd-slut ett med Gud, Tack, att Du här full - gjor - de
 Je-sus, å - ter - fört, Du an - dra får har kal - lat
 ti din Fa - ders hand! Med Dig den är för - e - nad
 blir Du up - pen - bar, Och då för di - na trog - na

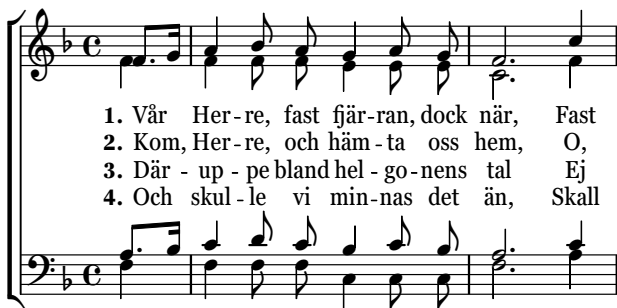
Hans sto - ra frälsnings - bud! Ut - sänd av Fa - dren,
 Och de din röst ha hört. Så som Du kän - ner
 Med o - upp - lös - ligt band. Han äls - kar he - la
 En lön Du med Dig har. Du, som så ömt led -

kom Du, För få - ren led och dog, Att
 Fa - dren Och som Han kän - ner Dig, Så
 hjor - den, Som Han åt Dig har gett, Han
 sa - gat Och skyd - dat få - rens fjät, Skall

liv de måt-te ä - ga Och ha - va ö - ver - nog.
 känd av Dig är hjor - den Och de - ras ö - ken - stig.
 bär den på sitt hjär - ta Och Han med Dig är ett.
 kom-ma u - ti sky - ar Med Fa-drens ma-jes - tät.

41

(41)

1. Vår Her-re, fast fjär-ran, dock när, Fast
 2. Kom, Her-re, och häm-ta oss hem, O,
 3. Där-up-pe bland hel-go-nens tal Ej
 4. Och skul-le vi min-nas det än, Skall

o-sedd, vi till-bed-ja Dig. Ditt namn ö-ver al-la
 läm-na ej läng-re oss här, Låt mor-go-nens ljus bry-
 fruk-tan, ej vack-lan-de tro, Ej nå-got från tå-rar-
 min-net ej ängs-la vår själ, Blott ö-ka vårt lov till

namn är Vår till-flykt på vand-ring-ens stig.
 ta in, Ba-su-nen för-kun-na Dig när!
 nes dal Skall stö-ra vår sa-li-ga ro.
 vår Vän, Till Ho-nom, som all-ting gjort väl.

5. Dock medan vi ännu här gå, Allt töcken i ljus löses opp,
 Blott vi den Osynlige se, Som själv är vårt liv och vårt hopp.

Text (eng.): Charles W. Cooper

Musik: James Langran (1835-1909)

42

(42)

1. Hur ljuv - ligt mång - en gång Den
 2. Ja, närm - 're fri - dens strand, Där
 3. Ack, när - ma - re i dag Vår
 4. Ja, när - ma - re den stund, Då

tan - ken för oss står: I dag vi är - o
 svär - det läg - ges ner, Och kor - set byts mot
 Fa - ders säl - la hus Med al - la bo - ning-
 vi få se vår Gud, Då Brud-gum-men skall

Text (Eng.): Phoebe Cary, 1852.

Musik: Ph. Phillips

>>>

när - ma - re Vårt hem - land än i går.
kro - nan ut, Den Gud de si - na ger.
ar - na där, Upp - fyll - da av Guds ljus.
häm - ta hem Sin å - ter - lös - ta brud.

(r.) När - mare hem - met, när - mare ja När - mare hemmet i

dag, i dag, Än förr vi va - rit ha.

43

(43)

1. O Her-re, när vi tän-ka på, Hur
 2. Men fast vi här i världen gå Som
 3. Och i din kär - lek fin-na vi En
 4. Vårt liv, vårt ljus, vår Her-re kär, Vår

stor din kär - lek är, Vi läng-ta att Dig
 i ett ö - ken - land, Där fa-ror jämt vi
 så-dan rik - lig tröst, Att var-je dag vi
 klip-pa och vår ro! Var tan-ke up - på

skå-da få Och va - ra där Du är.
 mö - ta få, Dock skyd-dar oss din hand.
 sjun-ga må Ditt pris med glad - lig röst.
 Dig oss ger För - ny - ad tröst och tro.

**5. Vår Frälsare, ack, hjälp oss Du Dig troget följa här
 Den lilla tid, till dess vi Dig Få skåda som Du är.**

Text (Eng.): James G. Deck (1807-1884), "Lord Jesus, When We Think Of Thee."

Musik: William H. Havergal (1793-1870)

1. O, hu - ru ljuv den tan-ken är Att
 2. För e - vigt in - för tro-nen stå, I
 3. Om re-dan nu ej hjär-tat vet Av
 4. Vad fröjd att hö - ra Herrens röst Till -

mö-ta Den, som li-dit här Guds nåd att up - pen-ba - ra,
 he-lig fröjd och dyrkan få För Her-ren ne - der-fal - la;
 någon stör - re sa-lig-het Än den, att Han är nä-ra;
 ta-la oss med ljuv-lig tröst Och pris och lön be-skä-ra!

Då Han skall kom-ma hit i - gen Och ta - ga al - la
 Ej blott i tro - ne Honom se, Nej, an - sik-te mot
 Om him - lens försmak re'n det är Att kän - na Herren
 Hur stor vår gläd-je att få se För - kla - rad där vår

hel-go-nen Dit upp med sig i him - me-len
 an-sik-te, Då Han sin här-lig - het skall te
 Je-sus här, Vad blir det då att va - ra där
 Fräl-sa - re Och Lam - met, som var slak - tat, ge

Att e - vigt där få va - ra!
 För si - na hel - gon al - la.
 Och Ho - nom lov hem - bä - ra!
 Lov, här - lig - het och ä - ra!

1. O Her-re, vil-ken fröjd det är, Att
 2. Du, som med tör-ne krön-tes här, Nu
 3. Som hu-vud för oss är Du där, Vi
 4. Vår störs-ta fröjd det re-dan är, Då

li - dandet Du ut-stod här Är slu-tat och att
 här - lig-he-tens kro-na bär, Av Fadren Dig be -
 di - na lemmar är - o här Och är - o ett med
 vi på jor-den vand-ra här, Att Du din gläd - je

Text (eng.): James G. Deck (1807-1884), "O Jesus, Lord, 'Tis Joy To Know."

Musik: Lowell Mason (1792-1872)

Du, Som här i svag-het kors-fast var, För -
 skärd. Ditt pris vi sjung-a re-dan nu, Ty
 Dig. Din nåd, din ri-ke-dom och makt, Allt
 fått; Och un-der det vi vän-ta nu, Den

so-ningen full-bor-dat har Och skördar lö-nen nu.
 Du, vår Jesus, en-dast Du Är lov och ä-ra värd.
 vad din kärlek oss till-sagt, Det ha-va vi i Dig.
 tan-ken är oss ljuv, att Du Din här-lighet har nått.

46

(46)

1. Vår Fa - der, i din dy - re Son Din
 2. I Den, som dog och le - ver nu, Vi
 3. Du glä - des, när som sö - ner vi Upp-
 4. Din kär - lek, Fa - der, är vår del, Du

kär - lek oss har nått; Se'n Han blev upp - höjd
 le - ver in - för Dig. Och sam - fällt vil - ja
 stäm - ma lo - vets ljud, Ty den - na lov - sång
 har oss för - ut - sett Och för din e - gen

på din tron En e - vig dag upp - gått.
 pri - sa högt Din nåd o - mä - te - lig.
 le - des av Din e - gen Son, o Gud.
 ä - ras skull Med Kris - tus gjort till ett.

Text (eng.): Henry Allen (1838-1917), "Father! Thine Own Unbounded Love."

Musik: H. K. Oliver (1800-1885)

47

(47)

1. O - ut - sä - ge - li - ga kär - lek,
 2. Pri - sen Ho - nom, som led dö - den
 3. Nu upp - stån - den, krönt med ä - ra
 4. Pri - sen Fa - dren, som upp - väck - te

U - ti Je - sus up - pen - bar I hans li - dan -
 Up - på Gol - ga - ta för oss Att oss fräl - sa
 Högt på ma - jes - tä - tets tron, Dig vi e - vigt
 Kris - tus med sin sto - ra kraft, Så - som hu - vud

de och små-lek, Som för oss Han ut - stått har!
 ur den nö-den, Där vi an - nars måst för - gås!
 lov hem-bä - ra, Je - sus, Fräl - sa - ren, Guds Son!
 för det släk-te, Som Han i sitt råd-slut haft!

Pri-sen Her-ren, Pri-sen Her-ren, Her-ren, som vår synd här
 Pri-sen Her-ren, Pri-sen Her-ren, Her-ren, som här dog för
 Pri-sen Her-ren, Pri-sen Her-ren, Her-ren på sin him-la-
 Pri-sen Fa-dren, Pri-sen Fa-dren, För hans kär-lek, nåd och

bar! Her - ren, som vår synd här bar!
 oss! Her - ren, som här dog för oss!
 tron! Her - ren på sin him-la - tron!
 makt! För hans kär - lek, nåd och makt!

48

(48)

1. Pri - sen Her-ren! Han är kär - lek, Han oss
 2. Pri - sen Her-ren! Att oss fri - den Brin - ga,
 3. Pri - sen Her-ren! God och nå - dig, Full av
 4. Pri - sen Her-ren! Han i nö - den Städ - se

ald - rig ö - ver - ger. Mö - ta oss än
 Han till jor - den kom, Stred för oss den
 tå - la - mod Han är. Sy - nes vä - gen
 är och blir vår vän; Han oss äls - kat

sorg och smä - lek, Kär - ligt städs' till oss Han
 svå - ra stri - den, Bar på kor - set syn - dens
 lång och våd - lig, Han oss le - der ä - ven
 in i dö - den Och i li - vet äls - kar

>>>

ser. Kär - ligt städs' till oss Han ser.
dom. Bar på kor - set syn - dens dom.
där. Han oss le - der ä - ven där.
än. Och i li - vet äls - kar än.

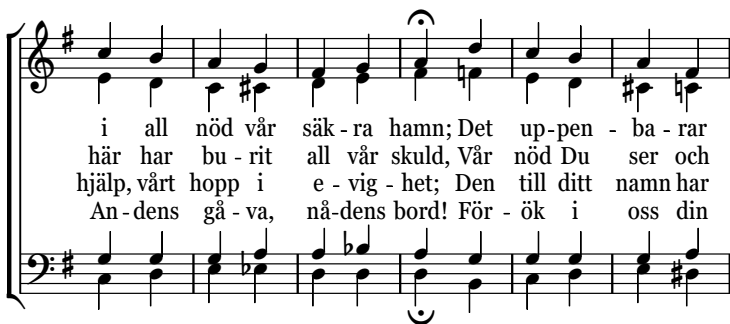
- 5. Prisen Fadren! Han i kärlek**
Oss ett arv med Sonen ger,
Lär oss räkna Kristi smälek
För den största ära här.
För den största ära här.

49

(49)

1. Si, Je - sus är ett tröst-rikt namn Och
 2. Guds en - de Son, o Je - sus huld, Som
 3. Du själv är vår rätt - fär - dig - het, Vår
 4. Pris va - re Dig för li - vets ord, För

i all nöd vår säk - ra hamn; Det up-pen - ba - rar
 här har bu - rit all vår skuld, Vår nöd Du ser och
 hjälp, vårt hopp i e - vig - het; Den till ditt namn har
 An - dens gå - va, nå - dens bord! För - ök i oss din

Fa - drens nåd, Hans un - der - ful - la kär - leks - råd.
 hjäl - pa kan, Du, som är bå - de Gud och man.
 all sin tröst, Blir från var fi - en - de för - löst.
 nåd och frid, Du, som oss gi - vit e - vigt liv!

50

(50)

1. Se - ger-furs-ten själv en ska - ra
 2. Blo - det gav Han att oss fre - da,
 3. När vår o - vän up-pen - ba - rar
 4. O, hur trygg en fräl-sad ska - ra

För till här-lig - he-ten fram Vid det fält-rop under-
 Gud i nåd på oss ser ner; Moln må sy-nas sig ut-
 Vå - ra syn-der som en flod, Je - sus själv oss då för-
 Går framåt till fridens hamn! Gud i Kris-tus oss be-

ba - ra: "Ä-ra Guds upp-far - na Lamm!"
 bre - da,
 In-tet än - drar Ho - nom där.
 sva - rar,
 Vi-sar på sitt e - get blod.
 va - rar,
 Liv vi fått u - ti hans namn.

5. Inom kort i härligheten Sjunga vi en välkänd sång,
 Ny dock hela evigheten: "Hell Guds Lamm, som dog en gång!"

51

(51)

1. Snart Je - sus, vår Her - re, skall kom - ma Att
 2. Hur sällt u - ti skyn att få mö - ta Vår
 3. Ack sa - li - ga dag, snart du kom - me Och

häm - ta till him - len sin brud; Då sko - la med al - la hans
 Her - re och Brudgum så kär, Som lo - vat om - hul - da och
 ly - se var läng - tan - de själ! I hop - pet nu fröj - dens I

from - ma Vi e - vigt få va - ra hos Gud Och
 skö - ta Och hel - ga för - sam - lingen här. Med
 from - me, Ty Her - ren skall gö - ra allt väl! Till

där med en jub-lan-de tun - ga Hans kär - lek och tro-het be-
 Lammet skall bröl-lo-pet fi - ras Och bru - den av Her-ren ut-
 hemmet Han sä-kert oss fö - rer, Och snart bland de he - li-gas

sjun - ga, Som tro - get led - sa - gat oss hem.
 si - ras I snö - vit rätt - fär - dighets skrud.
 kö - rer Vi e - vigt få sjung - a hans pris.

52

(52)

1. Snart sko-la jor - dens al - la stri-der
 2. Än är det ej, men hop-pets stjär-na
 3. Dock här en li - ten tid vi mås-te
 4. Guds kärleks ljus ur mörkrets makt oss

slu - ta, Snart skall vårt hjär - ta få en o - störd frid;
 ly - ser Och vi - sar oss en skön och ljuv-lig strand;
 stri-da, Än - nu u - ti "Guds va - pen rust-ning" stå
 dra-git, I Kris-tus ä - ga vi rätt-fär-dig - het;

Då skall Guds sa - lig - het vi helt åt - nju - ta,
 Rätt - fär - dig - he - tens sol där här-ligt ly - ser
 Och un - der nat - ten Morgonstjärnan bi - da,
 Gud Fa - der nu till sö-ner oss upp - ta - git,

Som vi ej kun - nat här i den - na tid.
 I fri - dens e - vigt, e - vigt säl - la land.
 Tills Han som Sol för värl - den skall upp - gå.
 Och So - nen för oss fram till här - lig - het.

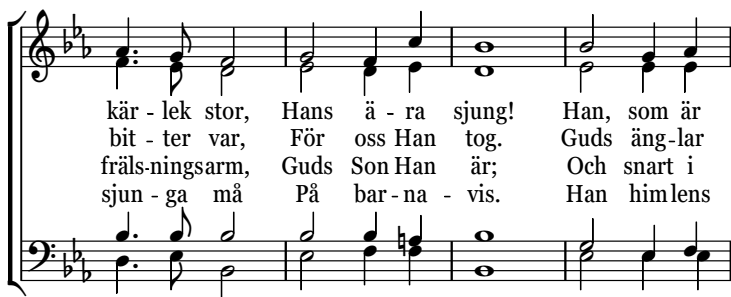
5. Nu vänta vi att Kristus snart få skåda,
 Då i åskådning bytas skall vår tro.
 Guds Konung skall i frid på tronen råda
 Och giva jordens folk sin frid och ro.

53

(53)

1. Stäm upp i he - lig kor Och sjung hans
 2. En små-lek stor Han bar; Den kal - ken
 3. Hans nåd är rik och varm, Stark är hans
 4. Dock, om en svagt, än - då Hans pris vi

kär - lek stor, Hans ä - ra sjung! Han, som är
 bit - ter var, För oss Han tog. Guds äng-lar
 fräls-ningsarm, Guds Son Han är; Och snart i
 sjun - ga må På bar - na - vis. Han himlens

upp - höjd där, Äng - lars be - un - dran är,
 så - go ned Med häp-nad, hur Han led.
 ljus en gång I e - vig - he - ten lång
 gläd - je är, Han ä - re - kro - nan bär,

Han mån-ga kro - nor bär, Vår Präst och Kung,
 Min själ, fall ned, till-bed! För dig Han dog.
 Vi sjun-ga bätt - re sång Åt Ho - nom där.
 Med fröjd vi sjun - ga här Och där hans pris!

54

(54)

1. O Her - re, då din kär - lek är Så
 2. Vi äls - ka Dig för vad Du är, För
 3. Fa - stän Du Fa - dren jäm - lik var Och
 4. Du vil - le bli - va män'skor lik Och

stor, så rik, så fri, Må vå - ra hjär - tan,
 allt vi hos Dig se, Vi äls - ka Dig för
 i Guds ske - pel - se, Du sänk - te Dig till
 Dig ut - gi - va här, Att li - ka Dig vi

vå - ra liv, Upp - fyl - las helt av Dig.
 kor - sets död, Vår Å - ter - lö - sa - re,
 jor - den ned Och blev en tjä - na - re.
 måt - te bli Och se Dig som Du är.

Text (eng.): Joseph Stennett (1663-1713), "O Blessed Saviour, Is Thy Love."

Musik: Alexander R. Reinagle (1799-1877)

>>>

5. O Jesus Krist, Du för din Gud
En ljuvlig vällukt är;
Din kärlek stor ny kraft, nytt mod
Och glädje oss beskär.

6. Giv att i kärlek, mildhet, tro
Lik Dig vi bliva må,
Tills ansikte mot ansikte
Dig själv vi skåda få.

55

(55)

1. Säll den Dig Her - re kän - ner, Vars
 2. Vem kan din kär - lek pri - sa, O
 3. Gå vi i mör - ka da - len, I
 4. Om re - dan här på jor - den Du

Gud och vän Du är. Bland al - la jor - dens
 Her - re, som sig bör Och vem den om - sorg
 trång - mål och i nöd, Vårt ljus Du är, vår
 trö - star hjär - tat så, Vad skall, när sa - lig

vän - ner Ej finns en vän så kär;
 vi - sa, Var - med Du städs' oss för?
 hug - nad, Vår stark - het och vårt bröd.
 vor - den, Jag ej åt - nju - ta då!

Och skul - le al - la and - ra Här
 Din god - het oss om - gi - ver, U -
 Av him - lens ri - ka hå - vor Du
 Ej tun - ga kan ut - ta - la, Ej

helt för - änd - ra sig, Vi lik - väl tryg - ga
 ti ditt hägn vi stå, Din arm vår styr - ka
 ym - nigt oss be - skär; Men störst av al - la
 hjär - ta än - nu vet, Hur Du oss skall hug -

vand - ra, Ty vi ha all - tid Dig.
 bli - ver, Av Dig allt gott vi få.
 gå - vor Du själv, o Je - sus, är.
 sva - la U - ti din här - lig - het.

56

(56)

1. Säl - la hopp, Du kommer å - ter, Lämna
 2. Vi - la sko - la di - na kä - ra, Då med
 3. Him - la - hä - rens har - por klin - ga Där till
 4. Blott "en li - ten tid" det bli - ver, Så, o

oss ej all - tid här. O vad fröjd, när Du oss lå - ter
 Dig för - en - ta där; Ing - en sorg skall hjärtat tä - ra,
 fräls - ta ska - rans sång Dig, Guds Lamm, att ä - ra brin - ga,
 Her - re, kommer Du, Och till dess Du styr - ka gi - ver

Komma dit, där själv Du är! All vår läng-tan stil-las då,
 Ing-en tår skall fly - ta mer, När vi Dig, vår Je-sus, se
 Som på kor-set dog en gång Att för - li - ka oss med Gud
 Att Dig föl-ja, tjä-na nu. Må vi kor-set bä - ra då,

När vi Dig till mö-tes gå, När vi Dig till mö-tes gå.
 An-sik-te mot an-sik-te, An-sik-te mot an-sik-te.
 Och att vin-na Dig en brud, Och att vin-na Dig en brud.
 Tills vi li - vets kro-na få! Tills vi li - vets kro-na få!

57

(57)

1. Till här - lig - he - tens land i - gen
 2. Och snart Du å - ter - kom-ma skall,
 3. Hur sa - ligt att Dig mö - ta då

Vi sett Dig, Je-sus, fa - ra; Men vi
 Vår Je-sus, hit till - ba - ka Att häm -
 Med hel - go - nen i höj - den, Att med

Text: Johan Olaf Wallin (1779-1839)

Musik: Bartholomäus Gesius (1555-1613)

>>>

på den - na jor-den än Som främling - ar få va -
 ta di - na hel-gon all; Må vi då all - tid va -
 dem in i glädjen gå Och nju - ta bröllops-fröj -

ra. I tro och hopp på ö - ken - stig
 ka! Ej stund, ej dag nu ve - ta vi,
 den Och hos Dig Her - re e - vigt bli;

Vi vand - ra här och vän - ta Dig.
 Men stän - digt få vi bi - da dig.
 I det - ta hop - pet gläd - jas vi!

58

(58)

1. Upp, min själ, din Gud dig le - der!
 2. Nå - dens ljus om - kring dig brin - ner,
 3. På vår väg vi få er - fa - ra,
 4. När en gång vid fa - ders - han - den

Ing - en makt kan hin - dra dig. Se blott upp! Hans
 Där du fram - går - blott giv akt! Här - lig - he -
 Hu - ru var - je sorg och nöd Byts i nåd; vår
 In i fri - dens land vi gå, Där vi, lös - ta

hand be - re - der Dig en fri och jäm - nad stig.
 tens sol upp - rin - ner En gång u - ti e - vig
 Gud skall va - ra Städs' vår del, vårt fa - sta stöd.
 i - från ban - den, Lam - mets lov - sång sjun - ga få,

Text (eng.): John N. Darby (1800-1882), "Rise, My Soul, Thy God Directs Thee."

>>>

Musik: William J. Kirkpatrick (1838-1921)

När dig ök-nens brand vill dö-da, När du helt för-
 prakt. Gud, din Gud, för e-vigt fö-der Dig och står
 Gud oss gi-ver mitt i vär-l-den Sjä-la-spis vid
 Väl känd är den Gud oss mö-ter, Väl be-kant vår

smäk-ta vill, Li-vets fris-ka vat-ten flö-da
 dig städ-se bi; För E-gyp-tens slag du blö-
 nå-dens bord, Ger oss på den små-ra fär-den
 Fa-ders röst; Här i ök-nen Han oss skö-ter,

Vid din fot, blott du ser till.
 der Nu ej mer, ty du är
 Ör-nens kraft och ör-nens mod.
 Där vi vi-la vid hans bröst.

59

(59)

1. Sjä - l och tung - a må lov - sjung - a
 2. Han oss bli - vit lju - set, li - vet;
 3. Vi för - los - sas, or - men kros - sas,
 4. Glatt vår tung - a må lov - sjung - a

Guds, vår Fa - ders, hel - ga namn, Han sin en - de
 Han är vår rätt - fär - dig - het. Han sin An - de
 Fi - en - dens och dö - dens makt Var - der bun - den
 So - nens makt och här - lig - het Och hem - bä - ra

Son oss sän - de Som ett fel - fritt of - fer-lamm.
 till oss sän - de, Och oss för till här - lig - het.
 från den stund-en, Då Dig allt blir un - der-lagt.
 Fad-ren ä - ra För så stor barm - här - tig - het.

Han ur grif-ten en - ligt skriften Nu i här lig-het står fram.
 Kristus vunnit, att vi fun-nit Sö - ners plats i e - vig - het.
 Kristus li - vet för oss gi - vit Och Guds nåd i lju - set bragt.
 Gud vi lo - va för hans gå - va Nu och i all e - vig - het.

60

(60)

1. För-lossning-en är vunnen: Guds Son från e -
 2. Han män-ni-ska är vord-en; En lo-vad nå -
 3. O Kristus, Dig vi pri-sa, Vår dy-re Fräl -
 4. Din Fa-der Dig al-le-na Har gi-vit allt

vig-het Av Fa-dren är upprunnen till världens sa -
 de-tid Har uppgått ö-ver jor-den Med ljus och hopp
 sa-re, Att Du oss täckts be-vi-sa Så rik väl-sig -
 i hand. Du dog att e-vigt e-na Guds barn ur al -

lig-het. Han är den mor-gonstjärna, Som ly-sa kan
 och frid. Nu dö-dens makt är krossad Och syn-dens bo -
 nel-se. Till Dig vårt hjär-ta läng-tar Från ök-nens strid
 la land Och så åt Dig för-vär-va Ett folk, som sällt

Text: Olavus Petri (1493-1552) & Johan Åström (1767-1844)

Musik: Folkmelodi

>>>

och vär - na I mör - ker och i kval.
 ja los - sad, Och öpp - nad him - lens port.
 och träng - tar Till Dig i här - lig - het.
 skall är - va Det ri - ke, Du be - rett.

5. Vad Fadren Dig har givit,
 Du ej borttappa vill.
 Du i din bok har skrivit
 Dem, som Dig höra till.
 Vår Fader, Dig vi lova,
 Att Du oss som en gåva
 Till Sonen evigt skänkt.

61

(61)

1. Vi är - o ej hemma på jor - den, Men
2. Snart sko - la vi in - gå i fröj - den Och
3. O, håll oss då, Her-re, vid han - den, Den

vandra till säll-hetens land, Och Je - sus vår Her-de är
sjunga de sa-li-gas sång, Då Je - sus oss mö-ter i
tid vi här än-nu få bo, Tills där på den himmelska

vor - den, Som le - der oss dit med sin hand.
höj - den Och för till de bo-ning-ar mång'.
stran - den I å - skå-dan by-tes vår tro;

Vill värl - den oss från sig bort - ja - ga Och
 Hur ljuv - ligt med hel - go - nens ska - ra, När
 Och hjälp oss Dig tro - get att föl - ja, Vad

stäng-as oss dör-rar-na här, Vårt hem in-gen från oss kan
 kro-nan och skruden vi få, Det bli-ver hos Her-ren att
 väg Du än fö - ra oss må! Du vill i ditt tjäll oss för-

ta - ga, Ty det ut - i him-me-len är.
 va - ra För all - tid och ej mer ut - gå.
 döl - ja, Tills Dig och din himmel vi nå.

1. Vår Je - sus, vi på - min - nas, Hur
 2. I dö - dens dju - pa vat - ten Du
 3. För synd Du en gång li - dit, Att
 4. Som först - ling från de dö - da Du

Du har li - da fått, Hur do - mens mör - ka
 dö - tes, då ditt blod Du göt för oss, o
 vi ej li - da må, Och Du är nu upp -
 spräng - de gra - vens port, Du dö - den ö - ver -

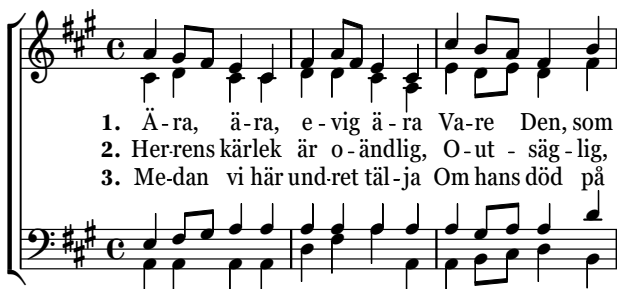
vå - gor Här ö - ver Dig ha gått.
 Her - re, Och i vårt stäl - le stod.
 stån - den; Din här - lig - het vi få.
 vun - nit, En här - lig gär - ning gjort.

5. Med Dig vi dött, o Kristus, Vi döptes till din död;
 Med Dig, vårt liv, vi uppstått Till liv i överflöd.

6. Från synden, världen, satan Du löst oss med ditt blod,
 Och till all sanning leder Oss nu din Ande god.

63

(63)

1. Ä-ra, ä-ra, e - vig ä - ra Va-re Den, som
 2. Her-rens kärlek är o - ändlig, O - ut - säg - lig,
 3. Me-dan vi här und-ret täl-ja Om hans död på

kor - set bar; Han, som off - rat sig i dö - den
 u - tan mått; Att dess höjd och djup upp-skät - ta
 kor - sets stam, Sjung-a vi vår lov-sång re - dan

Text (eng.): Thomas Kelly (1769-1854), "Glory, Glory Everlasting."

Musik: William L. Viner (1790-1867)

Och för Gud en väl-lukt var; Sjung hans ä - ra,
 Män - 'skor ej för - må - ga fått. Pri - sen Her-ren,
 Och till - bed - ja nu Guds Lamm. Hell Dig Je-sus!

Sjung hans ä - ra, Her - rens, som oss fräl - sat har!
 Pri - sen Her-ren, Som i dö - den för oss gått.
 Hell Dig Je-sus! Ä - ra va - re nu ditt namn!

64

(64)

1. Nåd är ett här - ligt ord, Väl
 2. All nå - dens Gud det var, Som
 3. Och sam - ma ri - ka nåd Be -
 4. Den nåd, som fräls - te oss, Nu

den det rätt för - står; I - ge - nom him - lar,
 i sitt kär - leks - råd För värl - den en - de
 va - rar oss från fall, Den un - der he - la
 fost - rar oss och lär Att glatt för - sa - ka

ö - ver jord Dess star - ka e - ko går.
 So - nen gav I o - ut - säg - lig nåd.
 vä - gen hem Oss stän - digt föl - ja skall,
 värl - dens flärd Och le - va gud - ligt här.

5. Av idel nåd vi få
 Den krona Gud beskär,
 Av nåd vi in i himlen gå,
 Gudomlig nåden är.

65

(65)

1. Sjung, av allt hjär - ta sjung Och
 2. I - ge - nom him - lar - ne Vår
 3. Fast up - på jor - den än Bland

lov åt Fad-ren ge! Hans väg blir klar och
 sto - re Präst har gått. I Ho - nom vi, en
 nöd och mö-dor här, Vi gå i ro hos

up - penbar För dem, som Je - sus se.
 ska - ra fri, En här - lig ställ - ning fått.
 Gud att bo, Vårt hem hans när - het är.

Text (eng.): John N. Darby (1800-1882), "Sing, Without Ceasing Sing."

Musik: William Amps (1824-1910)

>>>

4. Och styrkta av vår Gud
Vid dagsarbetets strid,
I öknens sand och öde land
Vi vandra fram i frid.

5. Vår väg jämt uppåt bär
Till liv och salighet;
Dit upp vi gå att dela få
Vår Herres härlighet.

6. För alltid Herren lik'
För alltid Honom när',
Vi klart få se hans anlete
Och bliva där Han är.

66

(66)

1. Högt o - van i vår Fa - ders hus Vår
 2. Hos Ho - nom snart vi ski - na få Ut -
 3. Vart spår av synd då bor - ta är Med

bo - ning till - redd är; Där är vårt hem, vår
 i vår vi - ta skrud; Hans när - het stän - digt
 allt som stört vår ro, Och hem - ma hos Guds

sto - ra lön, Vår Je - sus Han är där.
 hug - na skall Hans dyrt för - värv - da brud.
 äls - ka - de Vi sko - la e - vigt bo.

67

(67)

1. Kors-fäs - tad i svag-het, men upp-väckt i
 2. Och him-lens härs-ka-ror till-bed-jan-de
 3. Dit o-van i gu-do-mens säll-het och
 4. En rät-tig-het he-lig oss till-kommer

kraft, Du upp-for till him-melens höj-der,
 se Den här-li-ga se-ger Du vun-nit,
 ro Du vill vå-ra hjär-tan in-fö-ra,
 nu Be-fri-a-de helt vi få va-ra,

Där tro-nar Du, Je-sus, Guds en-föd-de Son,
 Och män-ni-skan fräl-sas från död och från ve,
 Din när-het, o Her-re, nu ut-gör vårt hem,
 Ej läng-re i A-dam, i Dig vi nu stå,

Guds käl - la till e - vi - ga fröj - der.
 Ty Gud en för - so - ning har fun - nit.
 Ty Dig, en-dast Dig vi till - hö - ra.
 En off - ran-de, präs - ter - lig ska - ra.

5. Det härliga vittnesbörd skrivet ju är
 Af Andens gudomliga penna.
 Högtlovade Jesus, vårt hjärta då lär
 Din Fader allt bättre att känna.

68

(68)

1. Lär oss din kär - lek bätt-re kän-na här,
 2. Ge-nom din död är Fadrens hjär-te - lag
 3. Ditt kött är san - ner - li-gen mat, ditt blod,

Du som har dött, Vår Her-re Je - sus,
 Helt up - pen - bart. Du upp-stått har, och
 Ut - gju - tet här, Sann dryck; av Dig det

som på kor-sets stam. Ditt blod ut - göt.
 nu från him-lens tron Ned - strå - lar klart
 le - van - de Guds bröd Vår själ sig när.

Din stung-na si - da, di - na hän-der nu
 Din Fa-ders kär - lek fritt up - på oss här,
 I an - den re'n hos Dig vi vi - la få

Här för vår sva - ga tro än vi - sar du.
 Den kär - lek, som på Dig städs' vi - lar där.
 I li - vets hem, dit synd och död ej nå.

69

(69)

1. Ej fjär - ran är den stund, När
 2. Den dunk - la nat - ten flyr, Snart
 3. Ut - i sin Fa - ders hus Vår
 4. Och u - tan hin - der där I

Her - ren kom - ma skall I här - lig - het i
 mor - gon skall sig te, Då var - je pil - grims
 bo - ning Han be - rett, Där ljus och kär - lek
 sa - lig ro hos Gud Upp - stäm - ma fräls - ta

sky - ar - ne Med si - na hel - gon all.
 ö - ga får Sin Her - res an - let' se.
 härs - ka skall I e - vig här - lig - het.
 ska - ror klart En e - vig lov - sångs ljud.

5. Kom då, o Herre, snart, De döda bjud uppstå.
 Att även vi, förvandlade, Må Dig till mötes gå!

Text (eng.): Hannah K. Burlingham (1842-1901), "Tis Not Far Off-The Hour."

Musik: G. Tredcroft

70

(70)

1. Her - re Je - sus, Dig vi ä - ra,
 2. Li - vets Her - re! In - till dö - den
 3. Smor - de Ko - nung, krönt med ä - ra,
 4. Kung - lig skrud skall snart Dig pry - da,

Upp-höjd på din Fa - ders tron, Hjär - tats hyll - ning
 Ly - dig här, ditt kors Du bar, Du, som för din
 Här - lig - he - tens Her - re, Du, En gång sla - gen
 Snart Du di - a - de - met bär. Du Guds Smor - de,

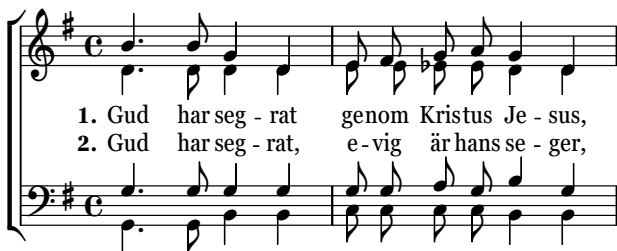
Dig hem - bä - ra, Guds en - föd - de, dy - re Son.
 Fa - ders hjär - ta En full - kom - lig gläd - je var.
 och för - ak - tad, Rikt be - lönt av Fad - ren nu,
 hjär - tats lyd - nad Tacksamt vi Dig gi - va här;

Dig vi pri - sa, Dig till-bed - ja, Lo - va Dig i samfäld
 Dig vi vör - da, Dig på-min - nas, Du, som Of - fer-lam met
 Dig vi skå - da Och be - un - dra, Him-lens fröj-de-äm - ne
 Dig vi dyr - ka, Dig lovsjung - a, Her - re Kristus, där Du

ton, Lo - va Dig i sam-fäld ton.
 var, Du, som Of - fer - lam-met var.
 Du! Him - lens fröj - de - äm - ne Du!
 är, Her - re Kris - tus, där Du är.

71

(71)

1. Gud har seg - rat genom Kristus Je - sus,
2. Gud har seg - rat, e - vig är hans se - ger,

Hjälpen hos en Hjä - te Han nedlagt, Gud har seg - rat
E - vig såsom den hand kär - lek är, Och i - ge - nom

ö - ver män - sko hjär - tan Med sin un - der - ba - ra kär - leks -
Kristus Han oss kun - gjort, Att vår lju - va vi - lo - plats är

makt. Gud har seg - rat, snart skall he - la jor - den
 där. Gud oss äls - kar; in - tet av allt ska - pat

Ö - ver - täckas av hans här - lig - het, Och hans ä - ras
 Oss från denna kär - lek skil - ja kan. Hur än fi - en -

lovsång högt skall lju - da Ge - nom e - vighe - ters e - vig - het.
 der om - kring oss lar - ma, Gud har segrat i sin "rådsluts man".

72

(72)

1. Gud i nåd de si - na val - de Och från
 2. Fadrens råd-slut snart upp - fyl - las, Son-skap
 3. Vi be-und-ra här Hans kär-lek, Som så
 4. Her-re Je-sus, snart Du kommer, All din

"fjär - ran lan - det" tog. Han oss skänk - te liv och
 har Han re - dan skänkt, Allt Han sagt skall helt full-
 högt och djupt sig ter. Kris-tus är Guds kraft och
 nåd vi skå - da få, Ej blott del - vis, nej dess

fräls - ning, När Han oss till So - nen drog.
 bor - das, Allt skall fram - stå som Han tänkt.
 vis - dom, Liv i ö - ver - flöd Han ger.
 full - het. Sko - la vi då klart för - stå.

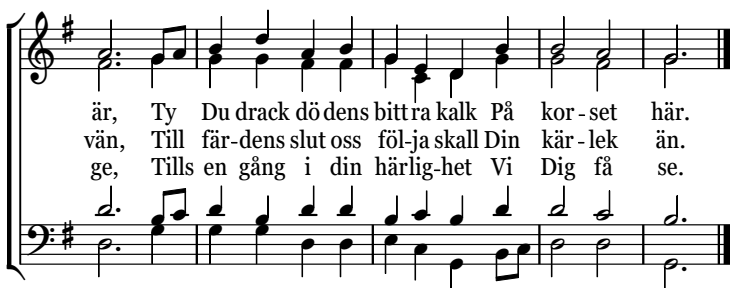
- 5.** Dig vi vänta, Herre Jesus,
Du vårt sanna hopp nu är
Skapelsen i tråldom suckar,
Frihet snart Du den beskär.
- 6.** Denna värld, där Du har vandrat,
Även vi nu genomgå.
Fäst vår blick på Dig alltmera,
Tills ditt sälla hem vi nå.

73

(73)

1. O Je-sus, Du Guds Lamm, I Dig vår frälsning
 2. Barmhär-ti - ge Guds präst, Vår fräl-sa - re och
 3. Vår själ Du fö - da skall, Oss le-da, kraft oss

är, Ty Du drack dödens bittra kalk På kor-set här.
 vän, Till fär-dens slut oss föl-ja skall Din kär-lek än.
 ge, Tills en gång i din härlig-het Vi Dig få se.

74

(74)

1. O Her-re, hur o - mät - lig Din
 2. Dock, Her-re, vil - ken svag-het Är
 3. Din kär-lek lik - väl bli-ver, Hur

kär - lek till oss är; Hur stor den nåd och
 up - pen - bar för Dig I oss, som Du har
 än vi hand - lat ha Och Dig vi all - tid

yn - nest Du städ - se oss be - skär.
 kal - lat Att vand - ra på din stig.
 fin - na Den - sam - me, som Du var.

Text (eng.): John N. Darby (1800-1882), "O Lord, Thy Love's Unbounded."

4. O, att med Dig, vår Herre,
Vi ständigt vandrade,
Då skulle för oss alltid
Din härlighet sig te.

5. Långt mera av din fullhet
Vi skulle då förstå,
Dig av allt hjärta dyrka
Och dina vägar gå.

6. Hur ljuvt dock då vi finna,
När moln som skymde Dig
Ha flytt, Du är densamme
Och aldrig ändrar Dig.

7. Din kärlek kan förvisso
Bevara oss från fall,
Tills inför Gud ostraffligt
Ditt folk Du ställa skall.

75

(75)

1. O Her-re, kom Och tag ditt folk till
 2. Kom, Her-re, kom! Ty den, som bru-den
 3. Kom, Her-re, kom! Och un - der vän-tans
 4. O Her-re, kom! Vårt hjär - tas hopp Du

Dig, På det din hjord, så sking - rad här, Hos
 har, Det är ju Brud-gum - men, och Du Är
 stund Giv oss att stå om - gjor - da - de Med
 är; Med stäm - ma ljuv Du oss har sagt "Jag

Dig må bli - va sam-lad där; Kom, Her-re, kom!
 den, vi läng - ta ef - ter nu, Kom, Her-re, kom!
 lam - por kla - ra, brin-nan-de; Kom, Her-re, kom!
 kom-mer snart," vi sva - ra glatt: Ja, Her-re, kom!

76

(76)

1. In - tet av-stånd mel-lan Kris-tus Och hans
 2. Han sig själv för oss har hel-gat, Hel - gel-
 3. Han oss gi - vit av sin An-de, I sin
 4. Städs' Han va - re vår för-trog-ne, Han som

å - ter - lös - ta brud. Själv på kor - set Han bort-
 se åt oss Han vann, Lo - vat mitt i - bland oss
 fri - het fört oss in. Bru-den kan av hjär - tat
 är vårt hjär-tas vän, Att vi må hans vil - ja

ta - git Allt, som skil - de oss från Gud.
 va - ra, När vi sam - las till hans namn.
 sä - ga: "Jag är hans, och Han är min".
 fat - ta Och med gläd - je gö - ra den.

1. Tryg - ga - re kan ing - en va - ra
 2. Ing - en nöd och ing - en lyc - ka
 3. Gläd dig då, du lil - la ska - ra!
 4. Vad Han tar och vad Han gi - ver,

Än Guds lil - la bar - na - ska - ra; Ö - ver den Han
 Skall ut - ur hans hand oss ryc - ka, Han, vår vän för
 Gud de si - na skall be - va - ra; För hans vil - ja
 Sam - me Fa - der Han för - bli - ver, Och hans mål är

sig för - bar - mar, Bär den up - på fa - ders - ar - mar.
 and - ra vän - ner, Si - na barns be - kymmer kän - ner.
 mås - te al - la Fi - en - der till jor - den fal - la.
 blott det e - na Barnets san - na väl al - le - na.

5. Pris ske Dig, vår Gud och Fader,
Att vår lovsång Du mottager!
Nådens rikdom vi fått smaka,
Den Du aldrig tar tillbaka.

6. Och till sist, när hä'n vi fara
Genom himlens skyar klara,
Skola vi Dig bättre lova
För din stora nådegåva.

78

(78)

1. Vår Her - re Krist i him - lens höjd,
 2. I Dig in - för vår Gud vi stå,
 3. På Gol - ga - ta så mörkt det var,

Vi pri - sa Dig med he - lig fröjd; Ja,
 Hans ful - la yn - nest de - la få; När
 För oss finns ej en skug - ga kvar, Ty

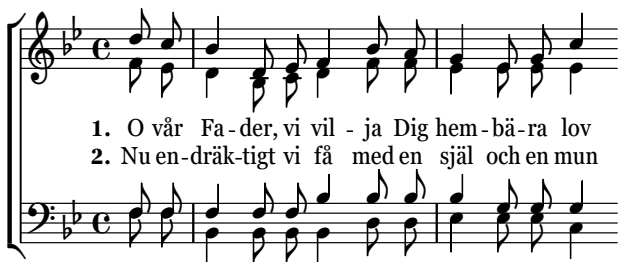
in - för Dig din fräls - ta hop Med
 ned i dö - dens djup Du gick, En
 Du är vår rätt - fär - dig - het, O

4. Upphöjd Du är, dock än vi se
Den kärlek, som led korsets ve.
Du, som har utstått döden här,
Nu lever för de dina där.
5. Din makt av inga gränser vet,
Din kärlek är av evighet,
Din sanning skall som klippan stå,
Då jord och himmel skall förgå.
6. Din kärlek vänder ej igen,
I går, i dag den samme än,
Guds Son, som jordens grundval lagt,
Guds Lamm, som full försoning bragt.

79

(79)

1. O vår Fa-der, vi vil - ja Dig hem-bä-ra lov
2. Nu en-dräk-tigt vi få med en själ och en mun

På ett sätt, som är vär - digt ditt namn, Ty Du
Dig till - bed - ja med lov - sångens ljud, Och ut -

sö - ker till-bed - ja - re än - nu i dag Och en
i din för-sam - ling din äls - ka - de Son Själ Dig

Text: Susan C. Hedman (1847-1946)

Musik: Johannes A. Hultman (1861-1942)

till - bed-jan and - lig och sann. Al - la
pri - sar, vår Fa - der och Gud. Han oss

värld - dar Du ska - pa-de ge - nom din Son, Ge-nom
ta - git sig an Dig till ä - ra och nu Vill Han

Honom Du ta - lat oss till; Det är Han, som allt bär med sin
le - da beständigt vår sång Och så fö - ra oss in i din

makts fas - ta ord, Och allt rö - rer sig blott som Han vill.
hel - gedoms fröjd Att Dig lo - va bland brö - der - na mång'.

80

(80)

1. O Gud vår Fa - der, god och mild,
 2. Som män - ni - ska Han ä - rat Dig,
 3. Du vi - sat har din kär - leks djup,
 4. Du upp - höjt Den, som li - dit här,

All nåds och san - nings Gud, Som sänt din
 För - här - li - gat ditt namn; Han up - på
 Dess längd och höjd och bredd; I Kris - tus
 Till här - lig - he - tens höjd; Han al - la

Son, din san - na bild, Till oss med nå - dens
 kor - set off - rat sig, Ett fel - fritt of - fer -
 och hans verk för oss Din vis - dom nu är
 her - rars Her - re är, Och al - la him - lars

bud. Han bring - at fi - en - den på skam
 lamm. Han all din vil - ja upp - fyllt så,
 sedd. Din makt och här - lig - het vi se
 fröjd. I skyn Han kom - mer snart i - gen

Och kun - gjort oss ditt fa - ders - namn.
 Att vi din när - het nju - ta få.
 Ut - i din Sons upp - stån - del - se.
 Och häm - tar sin för - sam - ling hem.

- 5. Snart Israel och alla folk**
 Sin hyllning Honom ge,
 Och konungar från varje land
 För Kristus böja knä.
 Hans ära blir då vida spord
 Bland mänskors barn på denna jord.

81

(81)

1. Din kär - lek hög - re än all kunskap är,
 2. Din kär - lek ö - ver - går allt lov förvisst;
 3. O, fyll oss, Her - re, med din kär - lek så,

Dock vil - le nog vårt hjär - ta, Her - re kär,
 Dock vil - ja vi be - sjung - a, Her - re Krist,
 Att blott för Dig vårt hjär - ta brin - na må;

Din kär - lek fat - ta i dess djup och höjd,
 Den kär - lek, som så helt ut - gi - vit sig
 På Dig, Du li - vets käl - la, stän - digt tro

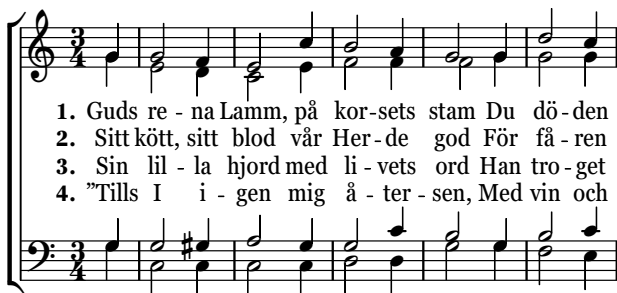
Text (eng.): Mary Shekleton (1827-1883), "It Passeth Knowledge."

Musik: Ira D. Sankey (1840-1908)

Dess bredd och längd, dess kraft, dess säll-hetsfröjd
 Och fört oss ge - nom nåd o - än - de - lig
 Och ej av and - ra käl - lor här be - ro,

Allt mer och mer.
 Så nä - ra Gud.
 Men blott av Dig.

4. Och när vi Dig, vår Herre Jesus, se,
 När du för oss din härlighet skall te,
 Din kärlek då i all dess djup och höjd,
 Dess bredd och längd och kraft i evig fröjd
 Vi prisa få.

1. Guds re - na Lamm, på kor-sets stam Du dö - den
 2. Sitt kött, sitt blod vår Her - de god För få - ren
 3. Sin lil - la hjord med li - vets ord Han tro - get
 4. "Tills I i - gen mig å - ter - sen, Med vin och

led och slog vår o - vän ned. I him - len nu upp -
 gav och gick för dem i grav; Men Han, vårt liv, vårt
 när, och lam - men själv Han bär. Fast vi vår Fräl - sa -
 bröd för - kun - nen här min död. I värl - den fån I

höjd, Guds fröjd, Guds san - na bröd, Du som var död,
 hopp, stod opp; Och fast - än Han i skyn för - svann,
 re ej se, Hans mål - tid nu den vitt - nar ju:
 strid; min frid Har jag er gett, för - bli - ven ett.

Du le - ver än och kom - mer snart i - gen.
 Han le - ver än och kom - mer snart i - gen.
 Han le - ver än och kom - mer snart i - gen.
 Jag le - ver än och kom - mer snart i - gen.”

5. O Jesus Krist, Du är förvisst
 Ibland oss nu, högtlovad vare Du!
 Fyll, o Immanuel, vår själ
 Med himmelsk ro i denna tro:
 Du lever än och kommer snart igen.

83

(83)

1. I hop - pet längtans blic - kar lyf - ta vi,
 2. Vad fröjd hans an - sik - te att skå - da få,
 3. Om tan - ken på vår Her - res kärlek här
 4. Vad skall väl ske - net av hans här lig - het,

Snart Morgon - stjär - nan vän - ligt mot oss ler;
 Som un - der nat - tens mör - ker skänkt oss tröst;
 Re'n mäk - tar lyf - ta ö - ver jor - dens grus;
 Hans kär - leks stor - het från oss kal - la fram

Text (eng.): James G. Deck (1807-1884), "In Hope We Lift Our Wishful, Longing Eyes."

Musik: Edward J. Hopkins (1818-1901)

Hur glad, hur ljuv - lig skall hans an-komst bli,
 Hans röst att hö - ra, som oss hug - nat så,
 Om him-lens för - smak tröt - te vandrar'n lär
 Om ic - ke lov och pris i e - vig - het,

Förr'n So-len i sitt ma-jes-tät sig ter!
 Vars mins-ta visk - ning fyllt med frid vårt bröst!
 Att sjung-a glatt på väg till Fadrens hus
 En djup en - stäm - mig hyll-ning åt Guds Lamm!

84

(84)

1. Du vär - dig är av lov och pris,
 2. Du sit - ter nu på Fad - rens tron
 3. Till Dig vi hö - ja nu vår sång.

Av ä - ra och av här - lig - het.
 I här - lig - he - tens ljus och prakt;
 Fast gär - den ring - a är för - visst.

Om Dig, Guds Lamm, som slak - tad vart,
 Där på ditt hjär - ta Du oss bär
 Ej död - lig tung - a täl - ja kan

Text (eng.): Fanny T. Wigram (1831-1871), "Worthy Of Homage And Of Praise."

Musik: Edward Miller (1731-1807)

Vår sång skall bli i e - vig - het.
 I kär - le - kens och li - vets makt.
 Ditt ful - la vär - de, Je - sus Krist.

4. Dock skall Du ha ett högre lov,
 En gång i skyn Du Dig skall te;
 Då skola på fullkomligt sätt
 Vi Dig, o Kristus, hyllning ge.

85

(85)

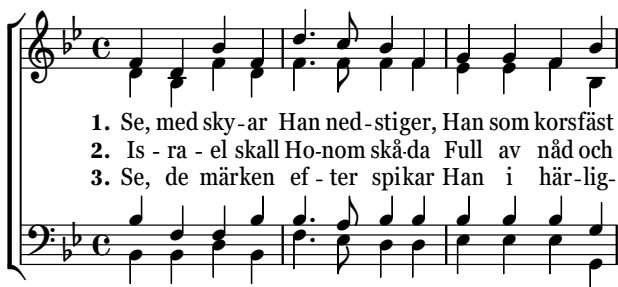
1. Ä - ra, Her - re, vi Dig ge,
 2. Allt ditt verk full - bor - dat är,
 3. Vid hans si - da sit - ter Du,
 4. Snart Du kom - ma skall i - gen,

Du är vår för - los - sa - re Gud vår skuld på
 Du åt Fad - ren fröjd be - skär, Han från dö - den
 Vän - tar tå - ligt där än - nu, Ma - nar gott för
 Ta - ga oss till Fad - rens hem. Vi din an - komst

Dig har lagt, Lö - sen full för oss Du bragt.
 för - de Dig, Gav Dig liv e - vin - ner - lig.
 oss hos Gud, Tills Du häm - tar hem din brud.
 vän - ta visst; A - men, kom, o Je - sus Krist!

86

(86)

1. Se, med sky - ar Han ned - stiger, Han som korsfäst
 2. Is - ra - el skall Ho - nom skå - da Full av nåd och
 3. Se, de märken ef - ter spikar Han i här - lig-

blev en gång! Fräls - ta ska - ror Ho - nom föl - ja,
 ma - jes - tät, Se Guds Son, som de för - kas - tat
 he - ten bär; Äm - net för en full till - bed - jan

Text: Maria Carlsson

Musik: H. T. Smart (1813-1879)

>>>

Ä - ra ge med se - ger-sång, Hal - le - lu - ja!
 Hå - nat, sla - git, hängt på trät Sin Mes - si - as
 Å - ter - lös - nings - ver - ket är, Hal - le - lu - ja!

Hal - le - lu - ja! Jub - la e - vig - he - ten lång.
 Sin Mes - si - as De i ä - rans glans nu se.
 Hal - le - lu - ja! Gud åt Lam - met lön be - skär.

4. "Kom", så höres Anden säga,
 "Kom", så säger ock din brud.
 Komma skall Du, Herre Jesus,
 Klädd i härlighetens skrud,
 Du har vunnit
 Du har vunnit
 Evig ära åt din Gud.

87

(87)

1. Till Dig, vår Gud och Fa - der god, Vi
 2. Vår Gud, vi hjärt - ligt tac - ka Dig, Som
 3. Vi pri - sa och till - bed - ja Dig, Ditt
 4. Vi nu ditt e - vi - ga be - slut Med

lov och pris hem - bä - ra, Och in - för Dig med
 en - de So - nen sän - de, Han, som är Gud, blev
 namn städs' va - re lo - vat, O Fa - der, Du som
 tack - sam - het för - nim - ma. Du en - de So - nen

he - ligt mod Nu sjung - a till din ä - ra. Din
 män-skor lik, O kär-lek u - tan än - de! Han
 nå - de - lig Oss med allt gott be - gå - vat! All
 gi - vit ut Att mång-a sö - ner vin - na. Du

Son Dig up - pen - ba - rat här Och gjort att vi få
 ly - dig var till kor-sets död, Du Ho-nom skänkt i
 ting Du ha - ver i ditt våld, För Dig är ej en
 oss har in - fört i ditt hus, Där själv Du bor i

trä - da när' Dig själv i hel - ge - do - men.
 ö - ver - flöd Liv, här - lig - het och ä - ra.
 suck för-dold, Du var - je hjär - ta kän - ner.
 he - ligt ljus Och gör Dig känd som Fa - der.

88

(88)

1. Ab - ba, Fa - der vi Dig kal - la, Dy - ra
 2. Fast - än fal - let tyck - tes skil - ja Oss från
 3. Du, o Fa - der, på oss tänk - te, På ditt

namn, det är vår rätt. Ing - en u - tom bar - net ro - par Ab - ba
 Dig för e - vig tid, Kristus nu till Dig har fört oss, Han på
 hjär - ta Du oss bar, Då i Kristus Du oss val - de, In - nan

så på bar - na - sätt. Ge-nom Je - sus Krist vi
 kor - set stif - tat frid. Ge-nom Ho - nom ha vi
 värl - den ska - pad var. Du ditt väl - be - hag oss

ä - ga Den-na för-mån, gå - va fri; Och din
 fräls - ning, Du din nåd har oss be - tett. O, vad
 kun - gjort, Hem - lig - he - ten av ditt råd. Fa - der,

An - de i oss vitt-nar, Att Guds barn nu är - o vi.
 höjd och djup av kär-lek, Vi med Kris-tus är - o ett!
 vi din kär - lek pri-sa, Ri - ke - do-men av din nåd.

1. Din kär - lek, Fa - der, mäk - tig, fri Har
 2. I träl-doms-hu - set Du oss såg, Hårt
 3. Den nåd, som en - de So - nen gav, Som
 4. Och Du åt So - nen gi - vit oss Att

sökt och fun - nit fång - ar här, Och ge - nom Je - su
 fång - na u - ti syn - dens band; Fast långt i - från Dig,
 lö - se - pen - ning för vår skuld, Be - fri - at oss och
 fö - ras hem, vår Gud, till Dig. Som "sö - ner och "med-

dy - ra verk, Du liv och fri - het dem be - skär.
 o vår Gud, Vi nåd - des av din fräls - nings hand.
 lär oss nu Att äls - ka Dig, vår Fa - der huld.
 brö - der" nu Vi föl - ja på hans fot - spårs stig.

5. Där uppe, där din kärleks sol
Klart strålar i rättfärdighet,
Där genom Jesu blod vi se
Vår rätt till evig härlighet.

6. Delaktiga av din natur,
Re'n nu, fast vi i öknen gå,
Med hjärtat fäst vid din Son,
Din kärleks fröjd vi dela få.

7. Du kärlek är, o håll oss då
Så nära, ja så nära Dig,
Att själva vi försvinna må,
Och Kristus i oss visa sig.

1. Åt Dig vi nu lov - of - fer bä - ra, Vår
 2. Vår Gud och Fa - der, Dig vi lo - va, Vi
 3. Du stad - gat ordning - en för ting - en, Du
 4. Där - för, o Fa - der i det hö - ga, Vi

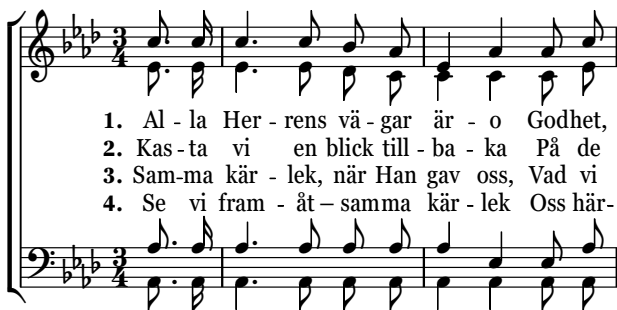
Fa - der, Fräl - sa - re och Gud. Dig vil - ja vå - ra hjärtan
 glädjas åt ditt fa - dersnamn, Och hjärtats tack som of - fer -
 satt en gräns för prövning - en, men för vårt hopp, vår säll - het
 i din hand vårt väl för - tro. Vi ve - ta, att ditt hul - da

ä - ra Och pri-sa högt med läp-pars ljud, Med vördnad
 gå - va Vi genom Kris-tus bä - ra fram. Du, som är
 ing-en, Ty Du, o Gud, är kär-le-ken. Du allt på
 ö - ga Med gläd-je ser på barnens tro. På sorgens

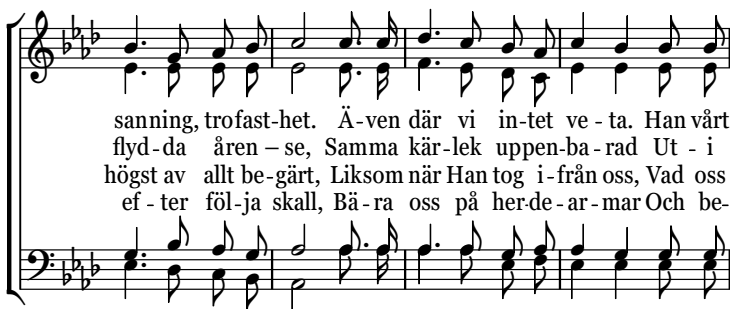
tän - ka på din nåd, Din makt, ditt un - der - ful - la råd.
 makt och ä - ra värd, Vi bring - a Dig vår hyllningsgård.
 fa-dershän-der bär Och kän - ner var - je själs be - gär.
 el - ler glädjens stig Du le - der oss städs' hem till Dig.

91

(91)

1. Al - la Her - rens vä - gar är - o Godhet,
 2. Kas - ta vi en blick till - ba - ka På de
 3. Sam - ma kär - lek, när Han gav oss, Vad vi
 4. Se vi fram - åt - samma kär - lek Oss här -

sanning, trofast - het. Ä - ven där vi in - tet ve - ta. Han vårt
 flyd - da åren - se, Samma kär - lek uppen - ba - rad Ut - i
 högst av allt be - gärt, Liksom när Han tog i - från oss, Vad oss
 ef - ter föl - ja skall, Bä - ra oss på her - de - ar - mar Och be -

bäs - ta vill och vet. Han, som räk - nat vå - ra da - gar,
 bå - de väl och ve. Sam - ma kär - lek, sam - ma tro - het,
 fram - för allt var kärt; När i nåd Han un - dan - röj - de,
 va - ra oss från fall. Ej vår vak - sam - het, vår tro - het

In-nan nå - gon kommen var, Han, som i all nöd och
 Vi - sa - de i Je - sus Krist; Sam - ma kär - lek, nåd och
 Vad oss än i vä - gen stod, Lik - som när Han milt oss
 Räk - ker till - al - le - na hans; Ut - i Kris - ti kraft al -

fa - ra Oss på star - ka ar - mar bar, O, Han
 tro - het, Trots vår tro - lös - het och brist; Och i
 räck - te Från sin handen gå - va god Ja, i
 le - na Var - je se - ger åt oss vanns. Han i

vill allt framgent hjäl - pa, Som Han hit - tills hul - pit har.
 går, i dag, för e - vigt Han densam - me är för - visst.
 allt vi se be - ständig Sam - ma nåd och tå - la - mod.
 oss, och vi i Honom, Stör - re säll - het ald - rig fanns.

92

(92)

1. Lå - tom oss sjung - a, Sjung - a om Je - su
 2. Him - len och jor - den Är av hans ä - ra
 3. Vil - ligt Han ta - git Krankhet och nöd på

nåd; Gam - la och ung - a Pri - se hans kär - leks-
 full; Dock är Han vor - den Fat - tig för mänskors
 sig, Tå - ligt för - dra - git Allt, som kan tryc - ka

Text: Oscar Ahnfelt (1813-1882)

Musik: Oscar Ahnfelt (1813-1882)

>>>

råd,
 skull,
 mig

Pri - se hans dy - ra nåd!
 Bar - nen av stoft och mull.
 Här på min ö - ken - stig.

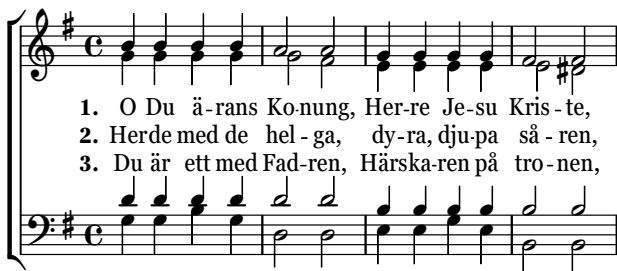
4. Domen Han burit,
 Smakat ock korsets död,
 Oss att förlossa
 Ifrån vår synd och nöd,
 Ja, från en evig död.

5. Allt för att vinna
 Sig en utkorad brud,
 Som månne finna
 Nåd och behag för Gud
 Blott i hans egen skrud.

6. Låtom oss sjunga
 Evigt om denne vän!
 Hjärta och tunga
 Prise hans kärlek än
 Här och i himmelen!

93

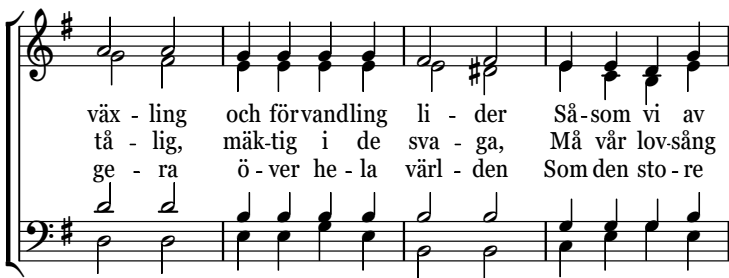
(93)

1. O Du ä-rans Ko-nung, Her-re Je-su Kris-te,
 2. Herde med de hel-ga, dy-ra, dju-pa så-ren,
 3. Du är ett med Fad-ren, Här-ska-ren på tro-nen,

Du "den förs-te och den sis - te;" Du, som ing-en
 Du som gav ditt liv för få - ren, Du är mild och
 Guds ut-val-de, Män-sko-so - nen. Du skall snart re -

väx - ling och förvandling li - der Så-som vi av
 tå - lig, mäk-tig i de sva - ga, Må vår lov-sång
 ge - ra ö - ver he - la värl - den Som den sto - re

år och ti - der, Pris ske Dig In - ner - lig!
 Dig be - ha - ga! Själv ditt verk I oss stärk!
 Se - ger - her - ren; Allt för Dig Bö - je sig,

Snart skall var - je tung - a Blott ditt namn lovsjung - a.
 Vi ditt namn å - kal - la, In - för Dig ned - fal - la.
 Vi Dig, Her - re, ä - ra Och Dig lov hem - bä - ra.

94

(94)

1. I dju-pet av Guds hjär - ta Det låg en tanke
 2. Från e - vig-het Gud tänk - te På en ut - korad
 3. Han är det kla - ra ske - net Av all Guds härlig -

stor; Den tan - ken var Så un - der-bar, Ett
 brud, I Kris - tus skön, Hans mö - das lön, Som,
 het. I Ho - nom var Gud up - penbar, Och

rådslut hos den Hög - ste, Där i - del kär - lek bor.
in-nan värl - den ska - pats, Blev för - ut - sedd av Gud.
bruden skall för - kun - na Hans lov i e - vig - het,

I dju - pet av Guds hjär - ta Låg gömd an - tan - ke stor.
Från e - vighet Gud tänk - te På Kris - tus och hans brud.
Han som är å - ter - ske - net Av all Guds här - lig - het.

95

(95)

1. Her - re i din mål-tid nu vi skå - da
 2. Bröd och kalk för - kun-na di - na un - der,
 3. För - lå - ten är räm nad - var-je hin - der

Tecknet av din kär - lek in i dö - den. Vi, be-fri - a -
 Vitt-na om ett verk, som blev full - bor - dat I de o - ut -
 Mel-lan Gud och oss Du bru - tit ne - der. Ing-en träl-doms-

Text: G. Gustafsson (1856-1935)

Musik: E. T.

>>>

de från e - vig vå - da, Pri-sa Dig, som ut-stått vre-des-
 säg-ligt mör-ka stun-der, Då Dig dö-dens hår-da band om-
 bo - ja nu oss bin-der, Fri - a barn, vår Fa-der vi till -

glö - den. Ing-en ängslig fruktan nu vårt hjär-ta tär,
 gör - dat. Vi Dig pri-sa, Du ut-plå-nat all vår skuld,
 bed - ja. Dig vi nu här pri-sa med en he-lig fröjd,

Ty en kär-lek u - tan gräns vi skå - da här.
 Ge-nom Dig vi kän-na Gud vår Fa - der huld.
 Dig vi snart få lo - va ut - i him - lens höjd.

96

(96)

1. Gud va-re tack, som oss se - gern har gi - vit
2. Pris Dig, o Kris-tus, för ljus ö - ver grif - ten;

Ge - nom vår Fräl - sa - re, mäk - tig och god!
Pris för din An - de, din he - li - ga frid!

Gud va - re tack, att vi re - na - de bli - vit
Pris Dig, som kom - mer och ut - ty - der skrif - ten,

Ge - nom vårt pås - kalamms he - li - ga blod!
Stär - ker vårt hjär - ta i pröv - ning-ens tid!

Gud va - re tack för det le-vande hopp, Som ö-ver dö - den och
Pris Dig, att öpp-na-de ö-gon vi få, Att vi Dig se och i-

gra - ven gått opp Ge - nom den Upp-ståndnes se - ger!
gen - kän-na må, Du, som var död och som le - ver!

97

(97)

1. Je - ru - sa - lem, Guds stad, I tron vi
 2. Du tryg - ga vi - lo - hamn, Där snart vi
 3. Vem kan för - kla - ra här Den fröjd oss

skå - da dig. Vid tan - ken på din här - lig -
 vi - la få, Där fritt vår själ åt - nju - ta
 vän - tar då, När vi med al - la hel - go -

Text (eng.): John N. Darby (1800-1882), "Rest Of The Saints Above."

Musik: Robert Jackson (1842-1914)

>>>

het Vårt hjär - ta fröj - dar sig.
 skall Allt vad hon här å - trår.
 nen Dig, Her - re, pri - sa få.

4. Ej tunga tälja kan,
 Vad fröjd det blir och ro
 I evigheters evighet
 Hos Gud och Lammet bo.

5. Det "dolda manna" då,
 Känt uti öknen här,
 Guds Son, det levande Guds bröd,
 Oss ständigt närar där.

6. Gud själv och Lammet då
 Skall ljus och tempel bli,
 Och frälsta skaror fullt förstå
 Guds hemlighet däri.

98

(98)

1. All nådens Gud, vem mä-ta kan din nåd,
 2. "Mitt liv jag ger och å-ter ta-ger det,
 3. Din här-lig-het, o Fa-der, Ho-nom väckt

Ditt hjär-tas djup av kär-lek, när Du bjöd
 Ty det-ta bud jag av min Fa-der fått."
 I kraf-ten av ett o-förgång-ligt liv.

Din en-de Son att lå-ta här sitt liv!
 Vi tac-ka Dig, vår Gud, för det-ta bud;
 Han le-ver nu och frukt åt Dig Han bär.

Han ly - dig var, Han li - dit kor - sets död,
 Tack, att din Son har dött och har upp - stått.
 Att se hans skön - het mer, vårt hjär - ta giv!

Han som i jor - dens ö - ken, torr och bar,
 Du til - lät ej att Han, din He - li - ge,
 För "Li-vets träd ut - i Guds pa - ra - dis"

"Det fris - ka trä - det" för ditt ö - ga var.
 I grif - ten mörk fick se för - gång - el - se.
 Vår Gud ske ä - ra, e - vigt lov och pris!

99

(99)

1. Trog - ne Fräl - sa-re, nu led oss
 2. Öpp - nad nu är li - vets käl - la,
 3. Me - dan vi i ök - nen vand - ra,

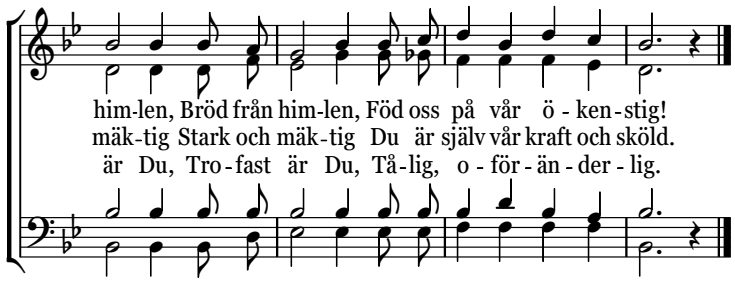
Ge-nom det - ta tor - ra land! Vi är' sva - ga, Du är
 Hälsans våg där strömmar ut. Så-som med den moln-stod
 Håll oss ständigt nä - ra Dig, Du som är vår frälsnings-

mäk-tig, Up-pe-håll oss med din hand. Bröd från him-len,
hö - ga Led Du oss till re-sans slut! Stark och mäk-tig
klip - pa Och vår borg e - vin-ner - lig! Tro-fast är Du,

Bröd från him - len, Föd oss på vår ö - ken - stig! Bröd från
Stark och mäk - tig Du är själv vår kraft och sköld. Stark och
Tro-fast är Du, Tå-lig, o - för - än - der - lig. Tro-fast

him-len, Bröd från him-len, Föd oss på vår ö - ken-stig!
mäk-tig Stark och mäk-tig Du är själv vår kraft och sköld.
är Du, Tro-fast är Du, Tå-lig, o - för - än - der - lig.

100

(100)

1. "Sö-ner", i din kär - lek, Fa - der,
 2. So - nen kom-mit, Han som he - ter
 3. Fritt din sto - ra nåd nu härs - kar

Du oss kal - lat har. Du oss äls - kat
 "Un - der - bar" och "Råd;" Av hans full - het
 I rätt - fär - dig - het, Och vi ä - ga

för - rän värl - den Grund - lagd var.
 har Du skänkt oss "Nåd för nåd".
 en full - kom - lig Sa - lig - het.

4. Genom tron i Kristus Jesus
Söner äro vi,
Sonens Ande Du oss givit,
Gåva fri.

5. Må vi då av Anden ledas
Här till ditt behag!
Kort är tiden, snart inbryter
”Kristi dag”.

6. Sönerna då hemma äro,
Hemma var och en
Dig till evigt pris, o Fader,
I ditt hem.

101

(101)

1. Vår Her - re Je - sus Krist, Som dog för
 2. I kär - lek var din stig, Den en - dast
 3. O kär - lek, som så klar Trots sorg och

oss en gång, Vad fröjd att se Dig
 Gud för - stod; Städs' nå - dens ord i -
 mot - stånd brann, En kär - lek, som oss

upp - höjd nu Och lo - va Dig med sång.
 från din mun Gav sorgs - na hjär - tan mod.
 köpt åt Gud Och full för - so - ning vann.

Text (eng.): John N. Darby (1800-1882)

Musik: A. E. Lord

>>>

4. En kärlek, som för oss
I dödens dal steg ned
Och ljuset om Guds hjärtelag
I världens mörker spred.

5. Och nu med ära krönt,
Högt över himlarne,
Du sitter på Din Faders tron,
Hans hjärtas älskade.

6. Snart vi i härlighet
Med Dig regera skall,
Din kärlek till de dina då
Blir sedd av världen all.

7. Dig, Jesus, vänta vi,
Du är vår själs begär.
Vår fröjd det blir i evighet
Att vara där Du är.

102

(102)

1. Stor Du är, vår Gud och Fa - der,
 2. Kris - tus, Du vår frälsnings-höv - ding,
 3. Till ditt namn det un - der - ba - ra

I din kär-leks makt, I den e - vi - ga för-
 Di - na är - o vi, Och Du är vårt liv, vårt
 Få vi sam-las här, Lär oss kän-na, vad det

Text (Eng.): James G. Deck (1807-1884)

Musik: William H. Doane (1832-1915)

>>>

so - ning, So - nen har full - bragt.
 hu - vud, Skall så e - vigt bli.
 dy - ra Nam - net in - ne - bär.

(r.) He - ligt, he - ligt, he - ligt är ditt namn;

Lovsångs of - fer till din ä - ra Må vi bä - ra fram.

4. Genom nåden få vi skåda

Nu din härlighet,
 In i helgedomen framgå
 Med frimodighet.
 Heligt, heligt, heligt, *etc.*

103

(103)

1. I Kris-tus Je - sus liv vi fått Och
 2. Vi ve - ta, Fad-ren äls - kar oss Och
 3. Vi ve - ta, vi få skå - da Gud I

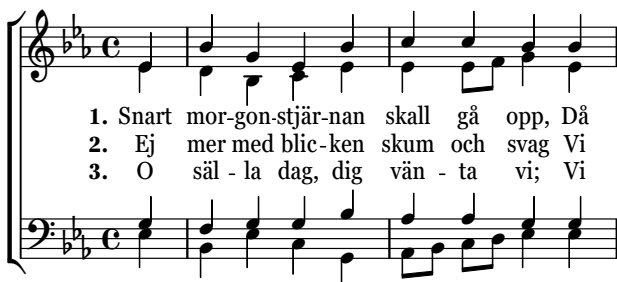
allt har Han gjort väl; Hur rik, hur här - lig
 läng - ta fat - ta mer Hans kär - lek, som "helt
 här - lig - he - ten snart Och hö - ja se - ger -

är vår lott, Hur skön vår ar - ve - del!
 fat - tat" oss Och dag - lig kraft oss ger.
 sång - ens ljud Och se hans ä - ra klart.

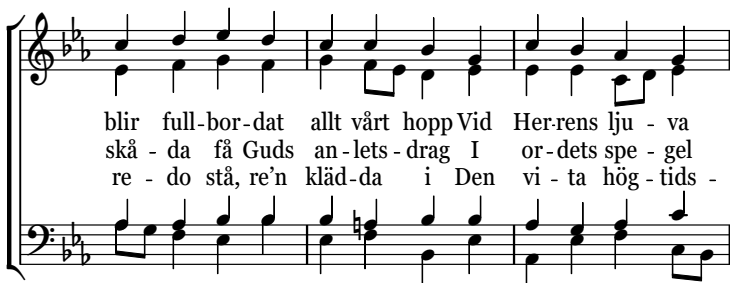
4. Vår Fader! Lär vårt hjärta blott
Att bättre känna Dig,
Mer prisa för den nåd vi fått
Och vandra på din stig.
5. Åt Sonen valde Du en brud,
I Honom är hon rik;
Hans sköna namn, hans skrud hon bär,
Snart blir hon Honom lik.
6. Med jubel skall hon prisa då
Sin brudgums trofasthet,
Med Honom dela ärans tron
Och evig härlighet.
7. Pris vare din barmhärtighet,
Att Du har ställt det så,
Och pris ske Dig i evighet,
Att vi fått syn därpå!

104

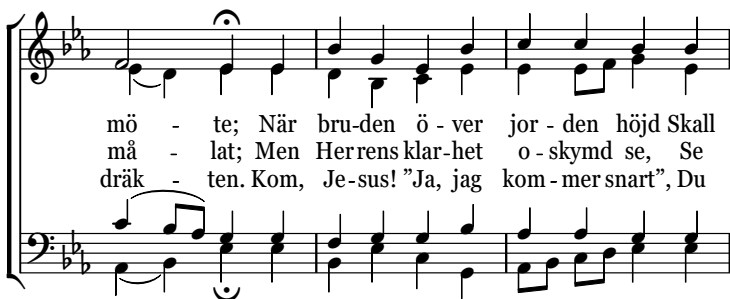
(104)

1. Snart mor-gon-stjär-nan skall gå opp, Då
 2. Ej mer med blic-ken skum och svag Vi
 3. O säl - la dag, dig vän - ta vi; Vi

blir full-bor-dat allt vårt hopp Vid Her-rens lju - va
 skå - da få Guds an-lets-drag I or-dets spe - gel
 re - do stå, re'n kläd-da i Den vi - ta hög - tids -

mö - te; När bru-den ö - ver jor - den höjd Skall
 må - lat; Men Herrens klar-het o - skynd se, Se
 dräk - ten. Kom, Je-sus! "Ja, jag kom-mer snart", Du

fö - ras u - ti he - lig fröjd Upp i sin Brudgums skö - te.
 Je - su lju - va an - le - te Med härlig - het om - strå - lat,
 sva - rar oss; vi hö - ra klart Din röst i mor - gon - väk - ten.

Ti - den, stri - den snart skall slu - tas, Fri - den nju - tas,
 Sa - ligt, sa - ligt få vi rö - na Allt det skö - na,
 A - men! A - men! Du skall komma; Di - na from - ma

Kro - nan vin - nas, Sa - lig - he - tens mål upp - hin - nas.
 San - na, hö - ga, Som här skönjdes av vårt ö - ga.
 Högt sig gläd - ja Och med tack och lov fram - trä - da.

105

(105)

1. Barm-här - ti - ge Fa - der, vår fräl - san - de Gud,
 2. Ej upp - går en sång från den sorg - ful - la jord,
 3. Högt - lo - va - de Her - re, hur rik - ligt på Dig

Vi lo - va ditt he - li - ga namn För
 Som kan Dig be - ha - ga, o Gud, Lik
 Guds ljuv - lig - het ut - gju - ten är! Du

Ho - nom, som en - ligt din vil - jas be - hag
 den, som upp - hö - jer din äls - ka - de Son,
 fröj - dar Dig in - för hans an - sik - te nu,

Text: Susan C. Hedman (1847-1946)

Musik: William J. Kirkpatrick (1838-1921)

>>>

I värl - den oss sök - te och fann.
 Tack - näm - ligt för Dig är dess ljud.
 Och him - len Dig hyll - ning be - skär.

Din Son, den Rätt - fär - di - ge, dog för oss här
 Du vill ju att al - la, som hed - ra Dig här,
 Långt skö - na - re är Du än män - niskors barn,

Att fö - ra oss fräls - ta till Dig;
 Din Son sko - la hed - ra ock - så;
 Guds Smor - de, med här - lig - het krönt.

Han lär oss som sö - ner be - sjun - ga med fröjd
 Ty de, som se Je - sus, de Fa - dren ock se,
 Vi se Dig i strå - lan - de e - vig - hets - glans,

Den kär - lek, som off - ra - de sig,
 I Ho - nom ditt hjär - ta vi nå,
 För Gol - ga - tas ång - est be - lönt,

Den kär - lek, som off - ra - de sig.
 I Ho - nom ditt hjär - ta vi nå.
 För Gol - ga - tas ång - est be - lönt.

106

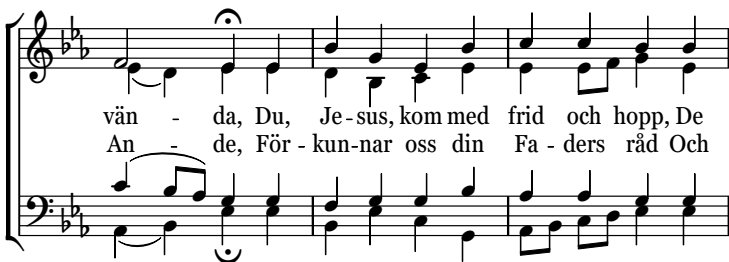
(106)

1. Guds vä-sens av-bild, och lik - väl En
2. Du tå - rar fäll - de så - som vi, Vår

män' - sko-son, på det var själ Till Gud må å - ter -
svag - het ser och står oss bi Med kraf-ten av din

vän - da, Du, Je-sus, kom med frid och hopp, De
An - de, För - kun-nar oss din Fa - ders råd Och

vil - la - de att sö - ka opp Och fräl - sa de e -
söt - man af din ri - ka nåd I sor - ge - kal - ken

län - da; Stri - dit, li - dit
 blan - dar; Kär - lek, tro - het

dö - dens smär - ta. Nu vårt hjär - ta frid har fun -
 oss be - vi - sar, Sor - gen li - sar. - Lov och ä -

nit Och en öpp - nad him - mel vun - nit.
 ra, Her - re, vi Dig nu hem - bä - ra.

107

(107)

1. Fast i en värld av synd och strid, Vi nju - ta
 2. Din milda hand är ald - rig tom, Hos Dig finns
 3. För varje steg, som ti - den går, Vår själ din

få en sa - lig frid. Väl vä - gen svår och far - lig
 in - gen fat - tig - dom, Och Du är när oss med din
 god - het sma - ka får; Din storkhets arm är vårt be -

är, Men, o vår Gud, till Dig den bär, Och i ditt
 nåd. Ett o - ut - töm - ligt rikt för - råd Av kraft och
 skydd. Snart nat-ten är för da-gen flydd, Då i å -

ljus vi ta' ej fel Om må-let och vår ar - ve - del.
 mod oss gi - vet är, Och all vår om - sorg själv Du bär.
 skå - dan byts vår tro, Och vi få e - vigt hos Dig bo.

108

(108)

1. Lov, till - bedjan, pris och ä - ra Vi Dig, o
2. Högt vid Ma - je - stä - tets si - da Vi se Dig,

Je - sus Krist, hem - bä - ra, Vår Gud och Å - ter - lö - sa -
Her - re Krist, och bi - da Med fröjd Din uppen - ba - rel -

re! Fad - ren ly - dig in - till dö - den, Du blev vår
se. Fad - ren har med ä - ra krönt Dig, Med glädjens

räd-da-re i nö - den, Från e - vig död vår Fräl-sa -
ol - ja Gud har smort Dig, Du Förstling av upp-ständel -

re. Ej gra-ven höll Dig kvar, Fast hon för-seg-lad
sen. Än him-len hål-ler kvar Dig, som för-ned-rad

var; Till din Fa - der Du å - ter - gick, Och
var; Men i ä - ra och här - lig - het Du

nu Du är För oss ut - i Guds å - syn där.
kom-ma skall Och härs-ka ö - ver värl-den all.

109

(109)

1. Din måltid, Her-re god, Ta - lar om Dig,
2. Tack för ditt nå-desord, Ljus på vår stig!

Du gav din kropp, ditt blod, Stif - ta - de frid.
Tack för ditt ri - ka bord, Du - kat av Dig!

Smär - tor-nas man Du var, Då här ditt kors Du bar;
Med det-ta vin och bröd Fi - ra vi nu din död;

Här - lig-het nu Du har För e - vig tid.
Så - som Du själv oss bjöd, Min - nas vi Dig.

110

(110)

1. Lär oss Gud att va - ra stil - la, Vän - ta
 2. Tack, att An - den kan för - kla - ra Allt vad
 3. När vi Ho - nom så få skå - da Ut - i

tå - ligt på din nåd, Att oss in - tet må för -
 Du i or - det sagt Och för hjär - tat up - pen -
 or - dets kla - ra ljus, Då hos oss Han bör - jar

Text: G. Gustafsson (1856-1935)

Musik: Robert Lowry (1826-1899)

>>>

vil - la Från att ak - ta på ditt råd. Hjälp oss
ba - ra Kris-tus och hans sto-ra makt, Som Han
rå - da Som en her - re i sitt hus; Allt för

att din vil-ja gö - ra, Un-der det vi vandra
var på den-na jor - den Vandan-de din vil-jas
Ho - nom mås-te bö - jas, "Allt är Ho - nom un-der-

här Och med ly - digt sin-ne hö - ra Allt vad
stig, Som Han nu är, upphöjd vor - den, Krönt med
lagt", Var - je hin - der un-dan-röd - jas, Allt be -

Du i or - det lär. Och med ly - digt sin - ne
 här - lig - het av Dig. Som Han nu är, upphöjd
 seg - ras av hans makt. Var - je hin - der un - dan -

hö - ra Allt vad Du i or - det lär.
 vor - den, Krönt med här - lig - het av Dig.
 röd - jas, Allt be - seg - ras av hans makt.

4. Gud, vår Fader, Dig vi prisa,
 Att i seger alltid Du
 Skall oss föra fram och visa
 Genom oss din kärlek nu.
 Lär oss därför stilla vara,
 Akta ständigt på ditt råd,
 Tills Du fullt skall uppenbara
 Härligheten av din nåd.
 Tills Du fullt skall uppenbara
 Härligheten av din nåd.

111

(111)

1. Tack, Herre Je-sus Krist, Att all vår synd och brist
 2. Du of-fer-lammet var För ju-dar, hed-nin-gar
 3. I själva him-me-len För oss Du trä-der fram

Har Du, Guds Lamm, Bort-ta-git på den dag, Du i vårt
 På den-na jord. Det off-ret gäl-la skall För Gud i
 In-för din Gud; Och i hans hel-ge-dom I trosviss-

stäl-le stod Och rin-na lät ditt blod På kor-sets stam!
 e-vig-het Till de-ras sa-lig-het, Som tro Guds ord.
 het vi få Till-bedjan-de fram-gå I he-lig skrud.

112

(112)

1. Pris ske Dig, Her-re och Konung för ko-nun-gar
 2. Du har i Kristus, o Gud, i din nåd oss upp-
 3. Fa-der, oss lär att av hjär-tat Dig pri-sa och

al - la! Dig vå - ra sjä - lar med vördnad i
 ta - git, Oss har med An - den och or - det så
 ä - ra, Dig ge-nom Je - sus tack-näm-li - ga

tron nu å - kal - la. Pris ske ditt namn, Pris för din
 mäktigt Du dra - git, Och från vår skuld Har Du, barm-
 lov-of-fer bä - ra! Pris ske ditt råd Pris ske din

öpp-na-de famn! Högt må vår lovsång nu skal - la.
 här-tigt och huld, Vi - ta som snö oss ren-tva - git.
 här-li-ga nåd, Pris ske Dig fjär-ran och nä - ra!

113

(113)

1. Det var den natt av högs - ta ve, Då
 2. Hur full, hur bit - ter var den kalk, Som
 3. Hur dyr - bar är ej tan - ken din, Hur

mörk-ret kring Dig slöt sig, Då Du för vå - ra
 Du för oss då töm - de; Hur stor den kär - lek,
 un - der - bar din vil - ja, Att oss, som vo - ro

syn - der led Och vatt-nens djup om - flöt Dig, Du
 som oss fann, Då vi för Gud oss göm - de. Nu
 fi - en - der, Du vill åt Dig av - skil - ja Att

böd oss, o vår Fräl-sa - re, Att fi - ra din å - minnel-se.
 få vi tacksamt minnas Dig, Och hjärtat fritt kan fröj-da sig.
 lo - va och till - bed - ja Dig Och vandra på din vil-jas stig.

4. Benådade vi äro nu
 I Dig, som upphöjd blivit.
 Din snara ankomst vänta vi,
 Det löftet har Du givit;
 Till dess vår önskan innerlig
 Är städs' att ihågkomma Dig.

114

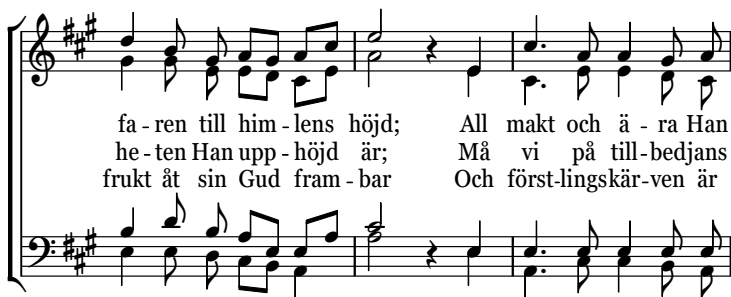
(114)

1. Han är upp-stån - den. Vad ljus vad fröjd!
 2. "Han är upp-stån - den, Han är ej här",
 3. Han är upp-stån - den! Det "ve - te-korn",

Döds - ri - ke, var är din se - ger? Han är upp-
 Det bud - skap äng - e - len bring - ar. I här - lig -
 Som la - des ned ut - i jor - den, Han mycken

fa - ren till him - lens höjd; All makt och ä - ra Han
 he - ten Han upp - höjd är; Må vi på till - bedjans
 frukt åt sin Gud fram - bar Och först - lingskär - ven är

Text: Lina Sandell (1832-1903)

Musik: Fredrika Wickman (1852-1910)

>>>

ä - ger. Han, som tog på sig vår synd och nöd,
 ving - ar Lov-sjung-a Gud, som oss se - gern gav,
 vor - den. Ej mer "al-le-na" - i e - vig - het

Han, som på kor - set för oss blev död, Han är upp-
 Då ste - nen bort-togs från Kris-ti grav Och Han blev
 Sin fröjd, sin makt och sin här-lig - het Med si - na

stån - den, Han le - - ver!
 upp - väckt till li - - vet.
 fräls - ta han de - - lar.

115

(115)

1. Je - sus, Fad - rens san - na av - bild,
 2. Du som kom från him - lens hög - der
 3. Sjung, du å - ter - lös - ta ska - ra,

Ske - net av Guds här - lig - het, E - vigt skall ditt
 Ned till kor - sets djup av ve, Kom att kros - sa
 Sjung hans kär - lek u - tan mått. Han från dö - den

Text: R. Robinson

Musik: Christian F. Witt (1660-1716)

>>>

lov för - ö - kas Ge - nom tid och e - vig - het.
 mörk - rets väl - de, Dig, o Je - sus, vi till - be'.
 bort - tog ud - den Och ur grif - ten har upp - stått.

4. Sjung hans himmelsfärd så härlig,
 Segerrik och underbar,
 Sjung hans majestät på tronen,
 Hans, som så förnedrad var.

5. Sjung hans återkomst i skyar
 Med de frälsta helgon all'!
 Jord och himmel högt förkunna
 "Nasare'en" härska skall.

116

(116)

1. Du är det e - vi - ga Guds Ord,
 2. O Je - sus! Du det kla - ra sken
 3. Ditt vä - sens här - lig - het och makt

Guds Son i Fad - rens famn, Gud upp - en -
 Av Fad - rens här - lig - het, Du är Guds
 Vårt lov långt ö - ver - går. Vad nam - net

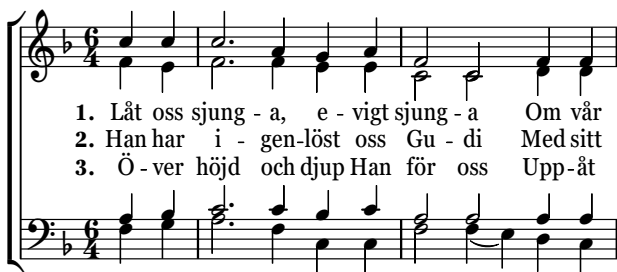
bar, Gud sedd och hörd, Guds re - na Of - fer -
 av - bild, him - lens fröjd, Ljus och full - kom - lig -
 "So - nen" in - ne - bär Blott Fad - ren helt för -

lamm. För Dig, Guds dy - ra Lamm, för Dig
 het. För Dig, Guds dy - ra Lamm, för Dig
 står. För Dig, Guds dy - ra Lamm, för Dig

Skall var - je knä snart bö - ja sig.
 Skall var - je knä snart bö - ja sig.
 Skall var - je knä snart bö - ja sig.

117

(117)

1. Låt oss sjung - a, e - vigt sjung - a Om vår
 2. Han har i - gen-löst oss Gu - di Med sitt
 3. Ö - ver höjd och djup Han för oss Upp-åt

Her - res tro-fast - het! Ing-en an - nan trös-tens
 blod och köpt oss fri, Att vi skul - le Ho-nom
 till Je - ru - sa - lem; Vad be - kym - ras vi om

käl - la, I all sorg vårt hjär-ta vet. Han har
 lo - va, Och hans eg - na e - vigt bli; Att vi
 vä - gen, Då vi ve - ta, den bär hem! Bär den

äls - kat oss i dö-den, In-till kor-sets bitt-ra död Och ut-
 skul - le Honom tjä-na I rätt-fär - dig-het och frid, Se'n hos
 ge-nom grö-na äng-ar El-ler ge-nom öknens sand, Få vi

i sin död för-los-sat Oss i - från en e-vig nöd.
 Ho-nom e - vigt vi - la Ef-ter väl fulländad strid.
 li - ka tryggt gå fra-måt, Fadren har oss i sin hand.

4. Han är trofast, öm och tålig,
 Evigt håller Han sin tro.
 Måtte då hans ord och kärlek
 Rikligt i vårt hjärta bo!
 Glatt vi skulle då beständigt
 Sjunga på ett högre vis,
 Spelande uti vårt hjärta
 Till vår Faders lov och pris.

118

(118)

1. Han le - ver, Han le - ver, vårt sa - lig-hets-
 2. Han le - ver, nu sko - la vi le - va ock -
 3. Han le - ver, Han le - ver, den - sam - me som

hopp, Han le - ver i him - melens höjd.
 så Ett liv i upp-stån - delsens kraft.
 dog För syn - der-na vå - ra en gång.

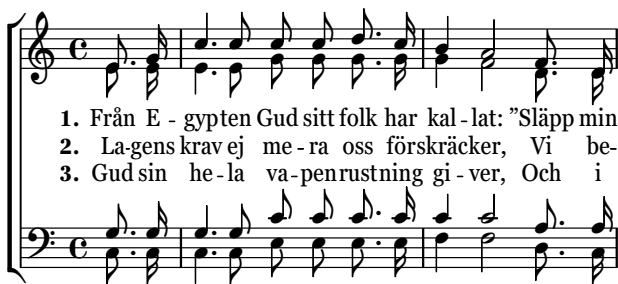
Vårt ö - ga till Ho - nom i tron blic-kar opp,
 Det tro - fas - ta or - det skall e - vigt be - stå,
 Vi le - va i Ho - nom, Han dör ic - ke mer,

Och hjär - tat upp - fyl - les av fröjd.
 Ty själv Han en gång det har sagt.
 Vi sjung - a upp - stån - del - sens sång.

4. Han lever och kommer snart åter i skyn;
 Det hoppet nu utgör vår tröst.
 Ur gravarne uppstår en jublande här
 Vid Herrens uppväckande röst.
5. Med denna vi föras i skyarne opp
 Att möta och skåda vår Gud,
 Att se helt fullbordat församlingens hopp,
 När Brudgummen möter sin brud.

119

(119)

1. Från E - gypten Gud sitt folk har kal - lat: "Släpp min
2. La-gens krav ej me-ra oss förskräcker, Vi be-
3. Gud sin he-la va-penrustning gi-ver, Och i

Son" - hans ord till Fa - ra - o. Sam-ma rop nu ock för oss har
fri - as genom An-dens lag; Sjä-lens blick till Kristus fritt sig
stri - den är Han själv oss när. Den, som käm-par och i bön för-

skal-lat, Gud i ök - nen bland sitt folk vill bo. Må vi,
sträcker, Vi få vand-ra här till Guds be - hag. Må vi,
bli-ver, Mö-ter "Furs-ten ö - ver Herrens här". I den

fri-a i - från trädshu-set, Tjä-na Ho-nom, som först tjä-nat
 rädda-de från Mo-abs snaror, Ar-ken föl-ja ge - nom Jordans
 on-da dag han ö - ver-vinner, Ständigt i Guds vil - ja han be-

oss, Föl - ja Gud, som nu trätt fram i lju-set, Gi - vit
 flod Till Guds land, trots hinder, nöd och fa - ror, Själv Han
 står; I Guds tem - pel han sin plats skall fin - na Som en

fräls - ning, att vi ej för - gås.
 där - till gi - ver kraft och mod!
 pe - la - re och ej ut - gå.

120

(120)

1. Hur djup den frid, som Du, o Je-sus,
2. En li - ten tid att kämpa vid din
3. En li - ten tid, med hoppets dju-pa

gi - ver, Den frid, som ljuv - ligt stil - lar var - je
si - da, Var - un - der hult Du vis - kar: "du är
läng - tan, Att dric - ka här i tron från li - vets

Text: Lina Sandell (1832-1903)

Musik: Ira D. Sankey (1840-1908)

>>>

strid,
min;"
älv

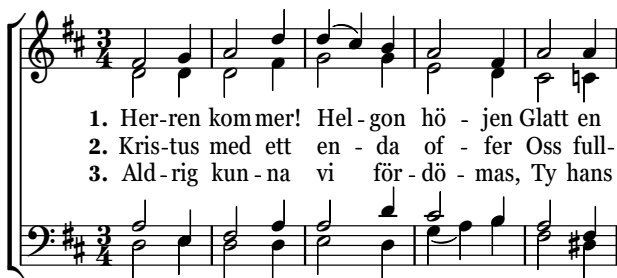
Som gör att ö - ken-sti-gen jäm-nad bli - ver
En li-ten tid att så din säd och bi - da
Och se'n i fröjd, som ö-ver-går all träng-tan,

Och främlings - ti-den blott "en li - ten tid".
Den dag, då kär-var - ne få sam - las in.
En e - vig full-het in - vid käl - lan själv.

4. En liten tid att hålla lampan färdig,
En liten tid att vänta Dig ännu,
Och se'n ett evigt jubel: "Du är värdig
Att hava makt och ära, endast Du!"

121

(121)

1. Her-ren kom-mer! Hel-gon hö-jen Glatt en
 2. Kris-tus med ett en-da of-fer Oss full-
 3. Ald-rig kun-na vi för-dö-mas, Ty hans

ju-bel-sång! Ho-nom snart i skyn vi skå-da,
 kom-nat har. Han oss med sin Gud för-lik-te,
 dy-ra sår In-för Gud ej kun-na glöm-mas,

Vän-tan blir ej lång. Her-ren kom-mer! Vad vi
 Själ-v Han off-ret var; Ty hans blod det gäl-ler
 Där ej dom oss når. Han sin här-lig-het oss

Text: G. Gustafsson (1856-1935)

Musik: G. G.

>>>

trod - de Blir en verk - lig - het; Det för - gäng - li -
 me - ra Än vår syn - da-mängd. Han, som dog, är
 gi - vit, Är det verk - ligt sant? Ja, som in - tyg

ga för - byts i O - för - gäng - lig - het.
 nu upp - stån - den, Dö - dens port är sprängd.
 Han oss gi - vit An - dens un - der - pant.

4. Därför oss hans ankomst gläder,
 Ljuva, sälla hopp!
 Hjärtat nu i glad förbidan
 Blickar ständigt opp.
 Herrens anskri snart skall höras,
 Han sig själv skall te
 Och sin brud med fröjd upphämta
 Genom skyarne.

122

(122)

1. För - dö - mel - se ej fin - nes mer För
 2. Hos Fad - ren ta - lar Je - su blod För
 3. O, vil - ken o - ut - säg - lig nåd: Ej

oss, så sä - ger Gud. I Kris - tus re - na
 dem Han å - ter - löst; Dem som ju - ve - ler
 mer för - dö - mel - se; Ty ge - nom Je - su

ä - ro vi Och stå i he - lig skrud.
 nu Han bär Be - stän - digt på sitt bröst.
 dy - ra sår Vi ä - ro he - la - de.

4. Ack, lär oss, Herre, mera se
 På Dig, Guds offerlamm,
 Att vi din kärlek må förstå
 Och prisa högt ditt namn.

123

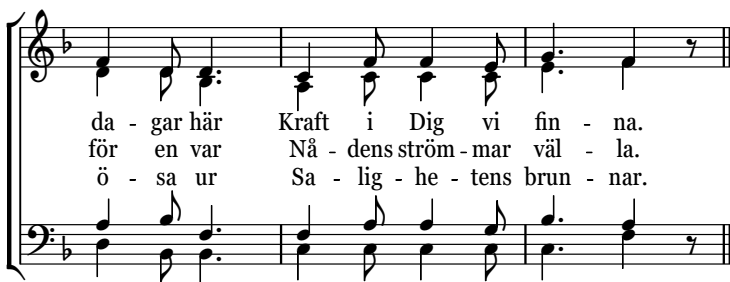
(123)

1. Her - re, Du vår stark - het är,
 2. Je - sus, Du som för oss dog,
 3. Vat - ten ej i ök - nen finns,

Det - ta vi för - nim - ma. Un - der svag - hets -
 Du är li - vets käl - la; Fri - a, öpp - na
 Men Du oss för - un - nar Att med fröjd det

da - gar här Kraft i Dig vi fin - na.
 för en var Nå - dens ström - mar väl - la.
 ö - sa ur Sa - lig - he - tens brun - nar.

Text: Susan C. Hedman (1847-1946)

Musik: William H. Doane (1832-1915)

(r.) Nä - ra Dig, nä - ra Dig Hjälp oss att för - bli - va,

Tills med fräls - ta ska - ran stor Ä - ra Dig vi gi - va.

4. Herre, Du vår lovsång är,
 Kraft uti de svaga,
 Framåt uti ljusets värld
 Du ditt folk vill draga.
 Nära Dig, nära Dig, etc.

124

(124)

1. Je-sus, vår Fräl-sa-re, Ljuvt är ditt namn;
 2. Män-niskans Son Du var, Lik-väl Guds Son.
 3. För-los-sa - de av Dig Ur träl-doms-band

Fast är vårt an - ka - re, Trygg är vår hamn.
 Ditt liv Du gi - vit har, Je - sus, Guds Son.
 Vand - ra vi på din stig I ö - ken - land.

Text (eng.): James G. Deck (1807-1884), "Jesus! That Name Is Love."

Musik: Lowell Mason (1792-1872)

Nu li - vets ljus uppgått, Du är vår sto - ra lott,
 Ing - en på jor - den här, Fin - nes, vars kär - lek är
 Vad är att fruk - ta här? Ej mö - da, sorg, besvär;

Vi - la vårt hjär - ta fått Ut - i din famn.
 Lik den till oss Du bär, Je - sus, Guds Son!
 Ty Du är all - tid när Med mäk - tig hand.

4. Snart kommer Du igen,
 Saliga hopp!
 Tager oss till ditt hem
 Bland skyar opp.
 Där är blott fröjd och ro,
 Där vi, som på Dig tro,
 Evigt hos Dig få bo,
 Jesus, Guds Son!

125

(125)

1. För - rän ett stoftgrand la - des Av
2. Vi se Dig, Her - re Je - sus, På
3. Vi se Dig med din kro - na Av

den - na ska - pel - se, Var Du, o Krist, till -
jor - den vand - ran - de, En he - lig, en - sam
skar - pa tör - nen här, Hur ly - dig in - till

stä - des, Din Fa - ders äls - ka - de. Då
främ - ling, Till him - len skå - dan - de; För
dö - den Ditt kors Du öd - mjukt bär; För -

var det Gud oss ut - såg I Dig, den förstföd - de,
oss Du li - dit smär - ta, Sorg, nöd och fat - tig - dom,
ak - tan - de all smä - lek, Dig själv Du off - ra - de,

I Dig, o Je - sus Kris - tus, Han oss be - nå - da - de.
På det vi måt - te ä - ga Din fröjd, din ri - ke - dom.
När ut - om stadens por - tar De Dig korsfäs - ta - de.

4. Därför till Dig vi utgå,
Din smälek bära här;
Vi kunna nu ej stanna
Kvar uti lägret mer.
Lär oss att känna kraften
Av din uppståndelse!
Lär oss gemenskap hava
Uti ditt lidande!

5. Vi se Dig, Herre Jesus,
Med Fadrens ära krönt;
För all din själamöda
Han har Dig väl belönt.
Den pärla, som Du sökte,
Fann och dyrt köpte här,
Skall till din ära lysa
I evig skönhet där.

6. Din rika nåd vi prisa
Nu och evinnerlig.
I Dig har Gud sin vila,
Vi vila ock i Dig.
Med våra läppars offer,
Ditt namn lovsjungande,
Nu till vår Gud vi framgå
Med fröjd tillbedjande.

126

(126)

1. Du kom-mer snart, vår sto-re Frälsnings-
 2. Du kom-ma skall, ej läng-re Du kvar-
 3. Du, "Furs-ten ö-ver ko-nung-ar-ne

höv-ding, Du som till här-lig-het en ska-ra för;
 hål-les Av him-lar-ne, som dolt Dig från vår syn,
 al-la!" Snart jor-dens mak-ter mås-te bö-ja sig,

Du kommer snart, vår Brudgum huld och tro-fast;
 O-ta-li-ga de hel-gon, som Dig föl-ja,
 Snart kri-gets larm för fri-dens spi-ra stil-las

Din brud, som vän-tar, klart din stäm - ma hör.
När Du Dig up-pen-bar - ar ut - i skyn.
Och var - je ri - ke un - der - läg - gas Dig.

4. "Jag kommer snart." Du själv har sagt det, Herre.
Vi ordet höra än från Fadrens tron.
Det fröjdar Dig vårt hjärtas svar att höra:
"Ja, amen, kom, o Herre Jesus, kom!"

127

(127)

1. Skå - dan - de Guds Son i höj - den,
2. Her - re Je - sus, vi be - und - ra,
3. Män-skors hån, för - akt och små - lek

Fröj - da vå - ra hjär - tan sig, Se i Ho - nom
Tac - ka, pri - sa, dyr - ka Dig, Du, som här på
Har Du tå - ligt li - dit här; All din sorg i

Fad - rens kär - lek, Kär - lek djup, o - än - de - lig.
jor - den tram - pat Kor - sets ång - est - ful - la stig.
fröjd är ut - bytt Vid din Fa - ders si - da där.

4. Men de djupa såren, Herre,
Du på dina händer har,
Visa klart i härligheten,
Att för oss Du korsfäst var.

5. Gud sitt ansikte fördolde
I den stund av nöd och ve;
Korsets ve kan ingen fatta,
Endast Du, Guds Helige.

6. Himlarna Dig ära giva,
Även vi Dig dyrka nu.
Dyre Herre Jesus Kristus,
Du är värdig, endast Du!

128

(128)

1. I Je - su namn där finns en käl - la
 2. Din kär-lek, star - ka - re än dö - den,
 3. Må jor-dens tom - ma fröjd för - svin - na!

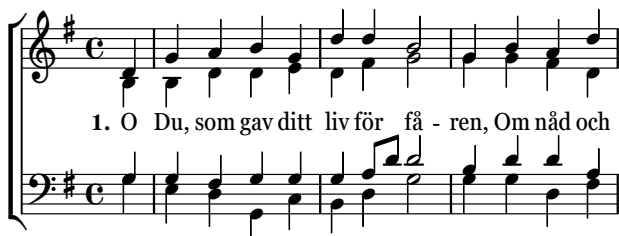
Av nåd och fröjd och sa-lig-het, Ej änglar-ne dess djup be-
 Var brist upp-fyl - ler för oss här, Och under ti-dens al - la
 Ej världens lyc - ka gi-ver frid; Vi kunna där - i in - tet

gri - pa, Be-und-ra blott dess här - lig - het. I Dig all
 stor - mar Åt sjä-len kraft och lugn den ger. Allt vad vi
 fin - na Din här - lig - het att lik - nas vid. Vad ri - ke -

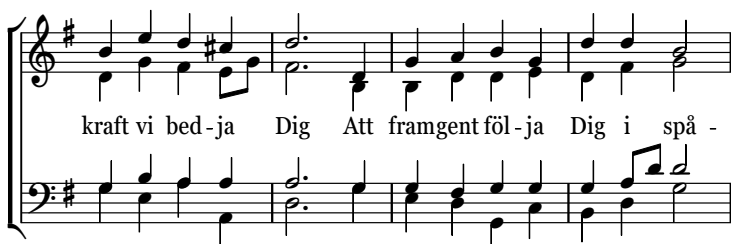
gu - doms fullhet bor, I Dig full-kom - nas den som tror.
 ha - va är av Dig; Pris va - re Dig e - vin - ner - lig!
 dom, vi ä - ga Dig! Du äls - kar oss e - vin - ner - lig.

129

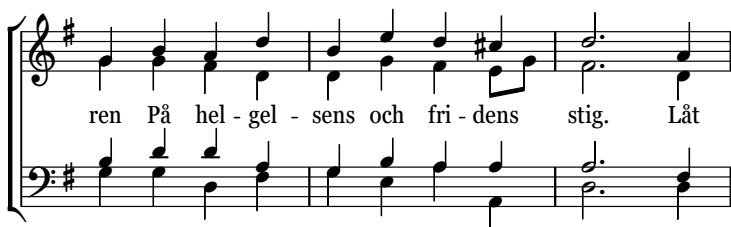
(129)

1. O Du, som gav ditt liv för få - ren, Om nåd och

kraft vi bed - ja Dig Att framgent föl - ja Dig i spå -

ren På hel - gel - sens och fri - dens stig. Låt

mer och mer din hjord, så sking - rad, För - e - nas

i din san - nings ljus, Till dess Du kom - mer att oss

fö - ra Till här - lig - het i Fad - rens hus!

130

(130)

1. Här vi sam - las, Her-re Je - sus, Dig vårt
 2. Brödet, som vi här få bry - ta, Är ge -
 3. Så få vi din måltid fi - ra Un-der

hjär - tas tack vi ge, Du, som i din kär-lek bjöd oss
 men-skap med din kropp, Och av kal - ken vi på-min - nas,
 ö - ken-vandring - en Och din dy - ra död för-kun - na,

Fi - ra din å - minnel - se. Tack och lov, tack och
 Gud en full för - so ning fått. Tack och lov, tack och
 Tills Du kom - ma skall i - gen. Tack och lov, tack och

pris För det hel-ga liv Du ut - gav, Off-ret,
 pris För den frid Du åt oss vun - nit, För det
 pris! Di - na ord vi än få hö - ra, Vad Du

som till Gud Du frambar, Du vår Å - ter-lö - sa - re.
 dy - ra blod, som run-nit Till vår skulds för-so-nan - de!
 bjöd oss tack-samt gö - ra Nu till din å-minnel - se.

4. Dig av hjärtat glatt vi lova,
 Jesus Krist, Guds offerlamm,
 Och din Gud, som Dig utgivit,
 Sonen uti Fadrens famn.
 Tack och lov, tack och pris!
 Snart skall Du din brud förklara,
 Dig med henne uppenbara
 I din Faders härlighet.

131

(131)

1. O, gläd-jens i Her-ren, vår Fräl-sa-re
 2. O, sjung-en i an-den, med hjär-tat för-
 3. Se Je-sus, den re-ne, i dö-den ut-

är Han, Kom, lå - tom oss tac - ka och
 nim - men, O, sma - ken och sen hu - ru
 gi - ven, Vår Her - re, som seg - ran - de

lo - va hans namn! För - vil - la - de
 ljuv - lig Han är! Hans här - li - ga
 å - ter stod opp. Det e - vi - ga

få - ren, nu fun - na, Han vår - dar, Och
 dyg - der och nåd nu be - sin - nen, Den
 li - vet för oss Du är bli - ven, Blott

lam - men Han bär i sin tro - fas - ta famn.
 e - vi - ge So - nens, för Fad - ren så kär.
 Du är vår Her - re, vår frid och vårt hopp.

132

(132)

1. En tjä - na-re - nas tjä - na - re Kom
 2. Ditt folk, o Her-re, med ditt blod För -
 3. Vi lem - mar ä - ro i en kropp, Be -

al - la herrars her - re Att fräl - sa det för - tap - pa-de,
 lös-tes att i ren - het, I öd-mjukhet och tå - la-mod
 hö-van-de var-and - ra, Och var och en har upp-drag fått

Det stör-re och det smär - re; Och vid sin bortgång
 Be - va - ra An-dens en - het. En Her - re och en
 Att i din kär-lek vand - ra. En tjänst Du gav åt

Text: G. Gustafsson (1856-1935)

Musik: Philip P. Bliss (1838-1876)

>>>

skänk - te Han Oss det - ta tes - ta - men - te: I
tro, ett dop Bjöd sam - ma tröst åt al - la, Som
var och en, Som här din nåd fått rö - na, Må

brö-der, tjä-nen så var-ann', Som jag er al-la tjän - te.
lå - ta sig av nå - dens rop Till di - na ar-mar kal - la.
vi i tron full-gö - ra den; Hur rikt skall Du ej lö - na.

4. Hjälp oss vårt pund förvalta här,
Som dina ord oss bjuda.
Vår Mästare, Du nådig är,
Din stämma snart hörs ljuda:
Min tjänare skall vila få
I härlighetens höjder,
In i din Herres glädje gå
Och dela himlens fröjder!

133

(133)

1. E - vigt liv det är att kän - na
 2. Se den Stenen, så för - kas - tad
 3. Her - re Kristus, nu vi kom - ma,

Dig, den en - de san - ne Gud, Och din Son, som här full-
 Ut - av byggningsmännen här, Men i him - len högt upp-
 Ge - nom Dig till - bed - jan - de På den väg Du för oss

gjor - de All din vil - ja, allt ditt bud. Gud vår
 skat - tad, För Je - ho - vas hjär - ta kär. Kostlig,
 in - vigt I din kropps ut - gi - van - de. Du är

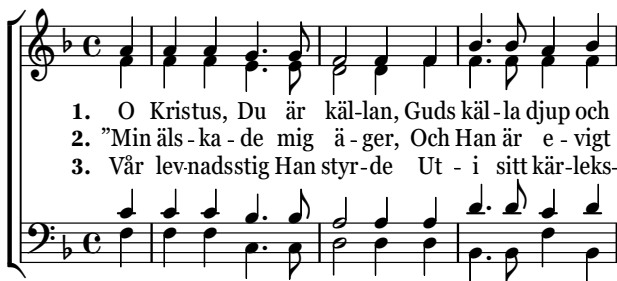
Fa-der, Gud vår Fa-der, Dig vi hö - ja lovsångs ljud. Gud vår
utvald, Kostlig, utvald, Le-van-de den Ste-nen är. Kostlig,
vä-gen, Du är vä-gen, Vägen, ny och le - van - de. Du är

Fa-der, Gud vår Fa-der, Dig vi hö - ja lovsångs ljud.
ut-vald, Kostlig, ut-vald, Le-van-de den Ste-nen är.
vä-gen, Du är vä-gen, Vägen, ny och le - van - de.

4. Du, den förste och den siste,
Ursprung till all salighet,
Död Du var, men se, Du lever,
Lever i all evighet.
Uppväckt blev Du, Uppväckt blev Du
Genom Fadrens härlighet.
Uppväckt blev Du, Uppväckt blev Du
Genom Fadrens härlighet.

134

(134)

1. O Kristus, Du är käl-lan, Guds käl-la djup och
 2. "Min äls-ka - de mig ä - ger, Och Han är e - vigt
 3. Vår lev-nadsstig Han styr-de Ut - i sitt kär-leks-

klar Av kär - lek, nåd och vis - dom, Som e -
 min". Väl må hans skön-het fyl - la Vårt hjär-
 råd, Och ä - ven mitt i sor - gen Sken glan-

vigt är och var. Dess ström - mar blott vi
 ta, själ och sinn. Helt tryg - ga ut - i
 sen av hans nåd. Snart få vi skå - da

Text (eng.): Anne Ross Cousin (1824-1906), "The Sands Of Time Are Sinking."

Musik: Chrétien Urhan (1790-1845)

>>>

sma - ka På den - na jor - de - strand, I dju -
 Ho - nom Och i hans Fa - ders hand, Till här -
 Ho - nom, Som fört oss vid sin hand, Och se

pa drag vi dric - ka Ut - i Im-man - uels land.
 lig - het Han för oss Ut - i Im-man - uels land.
 hur Lam-met strå - lar Ut - i Im-man - uels land.

4. Som bruden på sin brudgum,
 Ej på sin prydnad ser,
 Så skåda vi på Jesus,
 Ej på den lön Han ger,
 Ej blott på härligheten,
 Men på hans stungna hand.
 Guds Lamm är själva glansen
 Uti Immanuels land.

135

(135)

1. Den pär - la Kris - tus fun - nit har,
 2. Han sök - te och med gläd - je fann
 3. En pär - la säll - synt, dyr - bar, skön

Som var hans själs be - gär, För vil - ken Han upp -
 Sin pär - la, ja, sin brud; Allt vad Han äg - de
 Hon för hans ö - gon var; Hon å - ter - lös - tes

off - rat allt Och dog på kor - set här.
 upp - gav Han Och köp - te den åt Gud.
 med hans blod, Hans skön - het nu hon har.

Text: Susan C. Hedman (1847-1946)

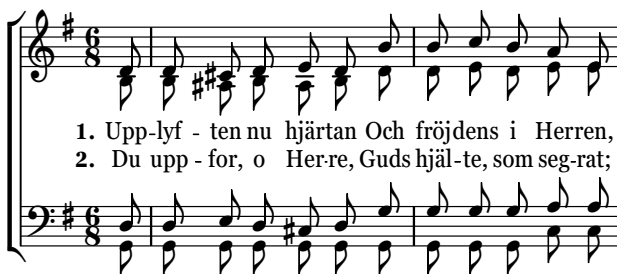
Musik: J. J. Walch (1837-1901)

>>>

- 4.** Sin älskade till evig tid
Han på sitt hjärta bär
Och renar uti ordets bad
På ökenstigen här.
- 5.** Snart utan skrynka eller fläck
Framställer Han åt sig
Sin dyra brud i snövit skrud,
Ren och ostraffelig.
- 6.** Vår Herre, Dig vi prisa nu,
Lär oss uppskatta mer
Din kärlek till församlingen,
Som dyrt Du köpte här.

136

(136)

1. Upp-lyf - ten nu hjärtan Och fröjdens i Herren,
2. Du upp - for, o Her-re, Guds hjäl-te, som seg-rat;

Lov - sjung-en, lov-sjung-en med gla - de - lig röst! Vår
Upp - fa - ren Du är, och re - ge - ra Du skall. Du

Gud är alls - mäk-tig, Och Her-ren är Ko-nung, Och
fol - ken skall tving - a Och hed-ning - ar vin - na, Och

bruden, sin äls-ka-de, gi-ver Han tröst. E - vig är hans
jor-den skall va-ra din fo - ta - pall. Sjung-en, sjung-en

kär - lek, Han sig själv upp - off - rat, Dö - dens
Gu - di, Sjung-en Kris - tus, Her - ren, Ty hans

furs - te ne - der - lagt. Hal - le - lu - ja!
hel - ga stol står fast. Hal - le - lu - ja!

137

(137)

1. Her-re, nu vi sam-las al-la Kring ditt dy-ra nådes-
2. Lär oss troget ta-ga vara På det ord oss gi-vet

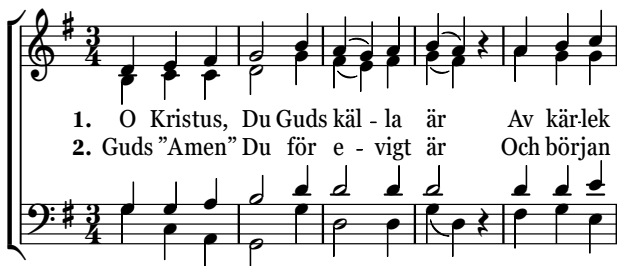
ord; Låt det på vårt hjär-ta fal-la Som ett regn på törstig jord!
är. Led oss i ditt ljus det kla-ra, Som nu up-penba-rat är.

Håll oss al-la för dig stil-la, Må ej nå-got oss för-vil-la;
Upp-låt Du vårt hjärtas ö-ra, Att vi Andens röst må hö-ra;

Her-re, låt oss ej för-spil-la Nå-destunden Du be-skär!
Ty Han vill oss troget fö-ra Till all san-nig i ditt ord.

138

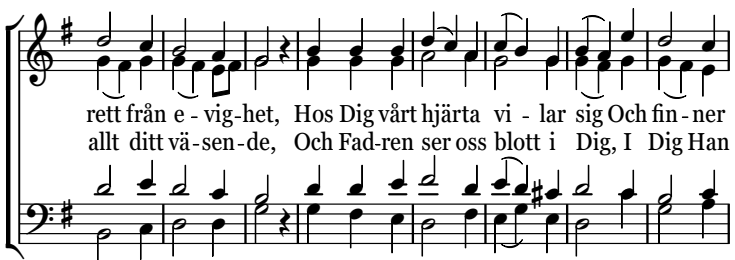
(138)

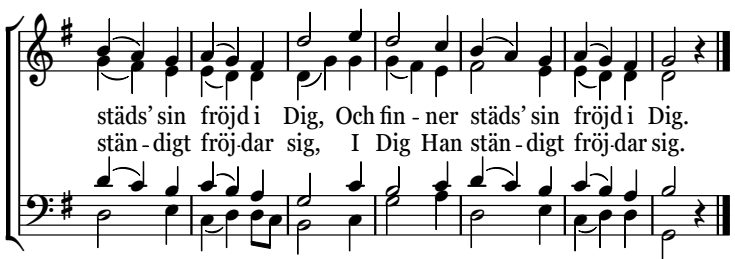
1. O Kristus, Du Guds käl - la är Av kär-lek
2. Guds "Amen" Du för e - vigt är Och början

och full-kom-lig-het, I Dig en ljuvlig sjä-la-ro Har Gud be-
till hans ska-pel-se; Guds troгна vittne, Sonen kär, Be-hag är

rett från e - vig-het, Hos Dig vårt hjärta vi - lar sig Och fin - ner
allt ditt vä-sen-de, Och Fad-ren ser oss blott i Dig, I Dig Han

städs' sin fröjd i Dig, Och fin - ner städs' sin fröjd i Dig.
stän-digt fröj-dar sig, I Dig Han stän-digt fröj-dar sig.

139

(139)

1. Skå - den, skå - den vil - ken kär - lek
 2. Skå - den, skå - den vil - ken kär - lek
 3. Skå - den, skå - den vil - ken kär - lek

Fad - ren oss be - vi - sat har, Hur hans ö - ga
 Her - ren Je - sus till oss bär, Hu - ru allt för
 Ge - nom An - den Gud be - ter, Och åt dem, som

på oss vi - lar Med en öm - het un - der - bar!
 oss Han li - dit, Lam - met u - tan vank Han är.
 Han be - seg - lat, Fröjd och frid och styr - ka ger.

Sen, hur Han den bäs - ta gåf - van För de dju-past
 Sen, hur Han i kor - sets ång - est Göt sitt blod, i
 Med hug-sva - lel - se och var - ning Han oss tro - get

sjunk-na ger, Ger sin Son för oss till fräls-ning;
 dö - den böjd. Vem kan fat - ta så - dan kär - lek,
 le - der fram. Tre-falt sto - ra kär - leks-un - der,

Sen, hur Fad - ren har oss kär!
 Kär - lek i dess djup och höjd!
 Högt be - sjung - om Her - rens namn!

140

(140)

1. Av allt Du i din kär - lek ger, Vår
 2. Och sam - ma kär - lek ger oss tro Att
 3. Vi där - för vil - ja pri - sa Dig För

Gud o - änd - ligt god, Ej stör - re gå - va
 blo - det li - ta på, Ty u - tan tro den
 allt oss gi - vet är, För Fräl - sa - ren, som

him - len ser Än Kris - ti dy - ra blod.
 gå - van stor För - gå - ves vo - re då.
 ut - gav sig, För An - den, som är här.

Text (eng.): William Cowper (1731-1800)

Musik: James Foster (1807-1885)

141

(141)

1. Full - bor - dat ver - ket är, Ut -
 2. Frid och för - lå - tel - se Ut -
 3. Ej jor - disk - tem - pel stort Hans

gju - tet Off - rets blod, Och Kris - tus nu fram - bär
 i hans blod vi fått. Vår tjänstför - rät - ta - re,
 vi - lo - rum nu är, I him - lens höjd Han bor,

Vår sak in - för sin Gud; Vår präst, vår dy - re
 För oss Han ma - nar gott. Han, som led kor - sets
 Vår präst för e - vigt där. Allt, som i la - gen

löf - tes-man, Som oss full-kom-ligt fräl - sa kan.
 smär-ta här, Nu oss up - på sitt hjär - ta bär.
 skug-ga var, Upp - fyllt i Honom, vi - kit har.

4. Han ingick med sitt blod,
 Förlåten remnad är;
 Vi även ingå få
 Och dyrka Honom där,
 Ja, uti själva himmelen
 Vi skåda Jesus, Frälsaren.

5. Fast för en tid Han är
 För mänskligt öga gömd,
 Snart skall dock världen se,
 Att Han sitt folk ej glömt.
 I härlighet Han komma skall
 Och hämta sina helgon all'.

142

(142)

1. Upp-stått har Her-ren! Rö-da havets flod
 2. Upp-stått Du har, och i din mörka grav
 3. Upp-stått Du har, vi nu ditt liv ha' fått

För oss han ge - nom - gått, och med hans blod
 Vår syn-da-mängd be - grovs, ditt liv Du gav
 Och gå den ö - ken - stig, din fot har gått.

Vi köp-tes dyrt, Han bu - rit har vår dom
 Och å - ter - tog; oss ald - rig dom kan nå,
 Med Dig nu ett, i hel - ge - do-mens ro

Be - seg-rat döden - Je - su grav är tom.
 I li - vet och upp-ståndel - sen vi stå.
 Få vi till - bed-ja, i Guds yn - nest bo.

4. Vår Herre Krist! Som förelöpare
 Du ingått har, vi längta att Dig se,
 Se all din nåd och aldrig synda mer
 Och evigt, evigt vara där Du är.

5. Uppstått Du har, vår Återlösare!
 Svår var den kamp, som Du utkämpade.
 Du seger vann, i härlighet Du är,
 Av Fadren krönt, vi se Dig, Jesus, där!

143

(143)

1. Vår Je - sus, Du som själv är Gud, Är
 2. Må allt, som dväl - jes o - van sky, I
 3. Och jor - dens krets från pol till pol Lov -

makt och ä - ra värd, Du glä - des åt vår
 luft, i hav, på jord, Din ä - ra sjung - a,
 of - fer bä - re fram! I e - vig makt up -

lov - sångs ljud Och hjär - tats hyll - nings - gärd.
 all - tid ny, Fast e - vigt, e - vigt spord.
 på Guds stol Re - ge - ra skall Guds Lamm.

4. Hur sälla de, som då Dig se,
 Som stå i tronens sken!
 Mång tusen, tusen äro de,
 Men glädjen är blott en.

Text: E. Perronet (1721-1792) & E. Denny (1796-1889)

Musik: Jeremiah Clarke (1674-1707)

144

(144)

1. O Du, som sa - de: Ing - en kan De
2. Lär oss Din röst att kän - na nu Och

The first system of the musical score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves, treble and bass. The melody is primarily in the treble staff, with the bass staff providing a simple harmonic accompaniment. The lyrics are written below the staves, with two versions of the text provided for different parts or settings.

mi - na från mig ta - ga, Dig mot en värld vi
gå dit Du vill kal - la. Den "kle - na hjorden"

ro - pa an, Som vill oss från dig dra - ga. Led
äls - kar Du, Du räk - nat få - ren al - la. Du

oss på li - vets stig med dem, Som till din Fa - ders
 sö - ker den som vil - se far, Den sva - ga i din

säl - la hem Du lo - vat att led - sa - ga.
 famn Du tar, Upp - rät - tar dem som fal - la.

145

(145)

1. O Gud, skall jag din Son få bli - va
 2. Du Ho - nom gav, och Han i kär - lek
 3. Din tan - ke stor, O Gud, från e - vig -

lik, Frukt av din nåd, så o - ut-säg-ligt rik?
 tog Vår skuld på sig och tå-ligt led och dog.
 het Var den att fö - ra oss till här-lig - het,

All nå-dens Gud, hur djupt ditt kär-leks - hav,
 Nu till-freds - ställd, o Gud, Du fröj-dar Dig
 Ja, för din Son att ha - va där en brud,

Du, som din en - de Son för oss ut - gav!
 I So-nen, som för oss upp-of - frat sig.
 För Ho-nom prydd i här - lig, snö - vit skrud.

4. I Lammets brud Du nu, o Fader, ser
 Den lön Han fick för korsets ångest här;
 För hennes skull hans själ arbetat har
 Och fann ej ro, förr'n allt fullbordat var.

5. Vi prisa Dig, Vår Herre Jesus Krist!
 Nåd, idel nåd vi se från först till sist,
 Medarvingar med Dig i härlighet,
 Din bild att återge i evighet.

146

(146)

1. Din natt av sorg är slut, En
 2. Den da - gen strå - lar fram, Vars
 3. Du var det ve - te - korn Som

e - vig sol upp - gått, Vår
 sol går ald - rig ned, Ty
 föll i jor - den ner; En

Text: W. Lumb

Musik: A. E. Lord

>>>

Her - re Je - sus Krist, ty
 män' - skans Son är upp höjd
 skörd Du åt din Gud fram -

Du Din här - lig - het har nått.
 nu I Fad - rens här - lig - het.
 bar, Al - len' Du blir ej mer.

4. Och nu omkring Dig själv
 Du samlar skaran din
 Att föra den i Andens kraft
 I Fadrens närhet in.
5. Uti ditt råd, o Gud,
 Du denna plan har lagt,
 Ditt verk, vår Herre Jesus kär,
 Det hela har fullbragt.

147

(147)

1. O Du he-li-ga Guds Lamm, Som Dig själv ut-
 2. In-för Dig, o Kristus, nu Tacksamt vi ned-
 3. Fräls-ta skara, pri-sa Gud, Ej av jor-den

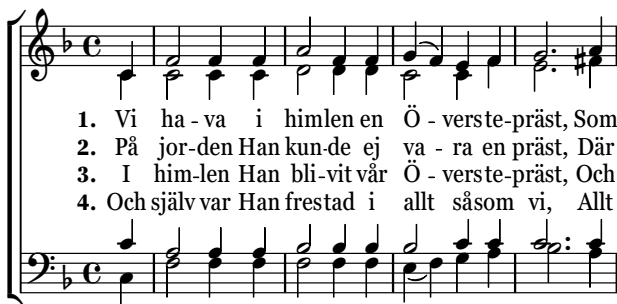
gi - vit! Med ditt blod på korsets stam
 fal - la, Dol - da fin-nas ut - i Dig
 fång - en, Var - je själ med fröj-de - ljud

Du vårt fribrev skri - vit; Allt, som här e -
 Visdoms skatter al - la; Guds en - föd - de
 Ta - ge del i sång - en! Dig, som kal - ken

mot oss var, I din död förs-vun - nit har.
 Son Du är, Som för-kla-rat Fad-ren här.
 för oss drack, Her-re Je-sus, e - vigt tack!

148

(148)

1. Vi ha - va i himlen en Ö - verste-präst, Som
 2. På jor-den Han kun-de ej va - ra en präst, Där
 3. I him-len Han bli-vit vår Ö - verste-präst, Och
 4. Och själv var Han frestad i allt såsom vi, Allt

all - tid kan var - kun-na sig, Som fräl-sar full-kom-ligt, be-
 var Han Guds he - li - ga Lamm. Åt oss Han in - vig - de en
 där i sin här - li - ga skrud "Han sit - ter för all-tid", full-
 li - dan - de kän-ner Han väl Och står ut - i prövning-en

va - rar från fall Och styr - ker oss här på vår stig.
 le - van-de väg, På vil - ken vi nu trä-da fram.
 kom - nat det verk, Var-med Han oss för - de till Gud.
 all - tid oss bi Att hjäl - pa den fres - ta-de själ.

5. Vi prisa Dig, Kristus, vår Överstepräst!
 Nu utanför lägret vi gå,
 Ty innanför förlåten är ju vår plats,
 Där alltid vi tillbedja få.

149

(149)

1. Du skall komma, och vi has-ta Till ditt mö-te,
 2. Du skall komma, och vi bi-da Ef-ter Dig för
 3. O, vad fröjd att se Dig härs-ka, Kä-re Fräl-sa -

Her-re kär, Att Dig skå da, tac-ka, pri-sa, Att Dig så vår
 var-je stund. Medan li-vets tim-mar i-la, Kan vårt hopp i
 re, en gång. Var-je tung-a Dig skall bringa Lov och pris, och

kär - lek vi - sa, Som vi ald - rig kunnat här. Då få vi i
 trygg - het vi - la På Din kärleks an - kargrund. Dag och tid Du
 högt skall klinga Till din ä - ra ju - bel - sång. O, vad fröjd när

här - lig - het Jub - lets of - fer bring - a fram, Hyl - la Dig med
 en - sam vet, Men ditt löf - tes - ord be - står, Hoppets viss - het
 en - dast Dig Jor - dens än - dar hyllning ge, Och när var - je

fröj - de - rop, O Du he - li - ga Guds Lamm!
 skän - ker mod, Trons för - bi - dan se - ger når.
 folk till sist Skall i Dig sin ko - nung se!

150

(150)

1. Från sitt hem i här - lig - he - ten,
 2. Där vid Ma - je - stä - tets si - da
 3. Bä - van - de en plats vi sök - te

Från sin hö - ga fröj - de - sal Her-ren Je - sus
 Tänk-te Han dock på oss här, Och hans hjär-tas
 Blott vid dör-ren i hans hem, Men vårt rum, vår

kom att fräl-sa Syn-da - re i dö-dens dal.
 dju - pa läng-tan Var att ha' oss med sig där.
 skrud och kro-na, Allt var fär - digt läng-e se'n.

4. Ty förrän en värld blev skapad,
 Ja, från urtids evighet
 Han beslöt att med oss dela
 All sin fröjd och härlighet.

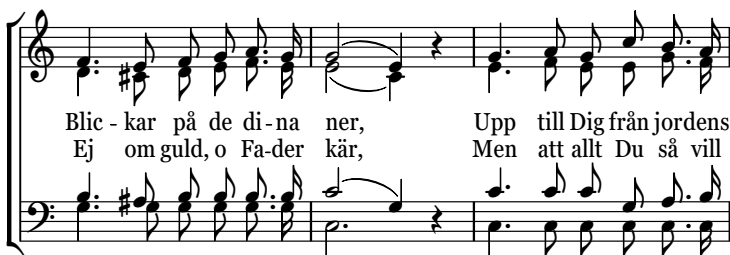
Text (eng.): Emma F. Bevan (1827-1909), "From The Palace Of His Glory."

151

(151)

1. Fa - der, Du som från din him - mel
2. Vi om jor-disk fröjd ej bed - ja,

Blic - kar på de di-na ner, Upp till Dig från jordens
Ej om guld, o Fa-der kär, Men att allt Du så vill

vim-mel Til-lits-fullt vårt ö - ga ser. Vi inför din å-syn
le - da Att ditt namn blir ä - rat här. Ta - la du till vå-ra

Text: J. M. Haydn (1737-1806)

Musik: C. C. Williams (1782-1882)

trä-da, Öp-pen står din hul-da famn, Och till nådens tron vi
hjärtan Om din kär-leks djup och höjd, Att vi måt-te helt upp-

fram - gå Med vår bön i Je - su namn.
fyl - las Med din An-des frid och fröjd.

152

(152)

1. Kristus för oss le - ver, Han, som korsfäst var.
 2. Je - sus har oss äls - kat, Han oss äls - kar än,
 3. Den - na kärleks - lå - ga Ej ut - släc - kas kan,

Om än allt för - svin - ner, Är Han kvar. Ett med Kris - tus
 Ty Han är och bli - ver Städs' vår vän. Ald - rig skall Han
 Som i korsets mör - ker För oss brann. Li - ka klart den

va - ra, Vil - ken sa - lig lott! Vi vårt allt, ja
 trött - na Att oss gö - ra väl Och oss hel - ga
 brin - ner Bort - om dö - dens strand, Ty vår Je - sus

allt i Ho-nom fått.
till båd' kropp och själ. (r.) Ä-ra, lov och pris, O Je-sus Krist!
är i li-vets land.

Dig må vi lovsjunga först och sist. Här och ut-i him-len

blir vår sång om Dig, Om den kärlek, som ut-gi-vit sig.

153

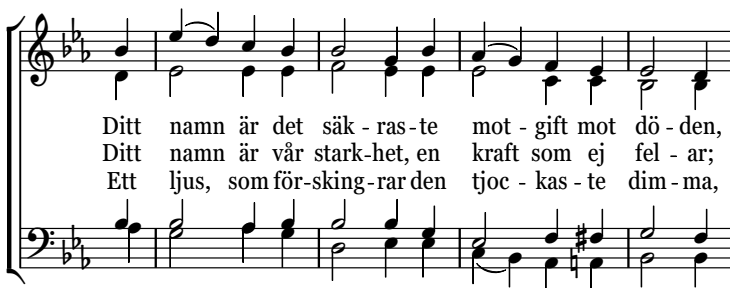
(153)

1. O Je - sus, ditt namn är ett fäs - te i
 2. Ditt namn är en ut - gju-ten sal - va, som
 3. Ditt namn är en klip - pa i pröv-ningens

nö - den, Vår käpp och vår stav och vårt berg - fas-ta slott,
 he - lar Och stil - lar och lä - ker den sar - ga-de själ;
 tim-ma, Ett torn, som ej nå - gon för - mår att slå ner,

Ditt namn är det säk - ras-te mot - gift mot dö - den,
 Ditt namn är vår stark-het, en kraft som ej fel - ar;
 Ett ljus, som för-sking-rar den tjoc - kas - te dim-ma,

Ack viss - te, ack viss - te all värl - den det blott!
 Ditt namn är vår till - flykt i ve och i väl.
 En käl - la, som le - van-de vat - ten oss ger.

4. Ditt namn har bevisat jämväl på mitt hjärta
 Den livskraft, som ligger förborgad däri
 Och stillat min oro och lindrat min smärta,
 Och gjort mig från dödens förskräckelse fri.

5. Väl må vi det härliga namnet besjunga
 O Jesus, så länge vi vänta Dig här,
 Och sedan för evigt med hjärta och tunga
 Förkunna hur stort och hur lovvärt det är.

154

(154)

1. Vil - ket djup av e - vig rik - dom
 2. Gud sin Son i nåd ut - gi - vit,
 3. Tänk, när väl vi ham - nen hun - nit,

I Guds kun - skap, kraft och vis - dom,
 Han en med - la - re har bli - vit
 Kam - pen än - dat, vi - lan fun - nit

O vad kär - lek, o vad nåd!
 Mel - lan män' - skors barn och Gud.
 Och stå fram i snö - vit skrud!

Vem ut-grun - da kan hans vä - gar,
 Han på kor - set bragt för - so - ning,
 Då vår Gud vi hyll - ning bring - a,

Vem rann - sa - kar ut hans do - mar,
 An - den bland oss har sin bo - ning,
 Lam - mets ny - a sång skall kling - a

Vem kan fat - ta här hans råd?
 Och vi hö - ja fröj - de - ljud.
 Skönt till gyll - ne har - pors ljud.

4. Där skall ögat aldrig tåras,
 Hjärtat ej av synden såras
 Uppå fridens sälla strand,
 Ingen där av sorgen röres,
 Ingen smärtans klagan höres,
 Och dit når ej dödens hand.

5. Herre, lär oss dina vägar,
 Hjälp oss följa dina stigar,
 Lär oss bära korset här,
 Tills vi hä'n till Dig få fara,
 Evigt i ditt hem att vara,
 Dig att skåda som Du är!

155

(155)

1. Ej se vi all - ting än - nu Vår
 2. Vi vän - ta på den mor - gon, Då
 3. Snart sko - la vi, o Je - sus, Dig

Her - re un - der - lagt, Ej än - nu till hans föt - ter
 tron skall by - tas ut Mot syn och klar å - skåd - ning
 skå - da som Du är, Hjälp oss att me - ra tå - ligt,

Är jor - dens ä - ra bragt. Men Den, som en gång
 Vid ö - ken - fär - dens slut; Dock re - dan i det
 Mer tro - get vitt - na här Om Dig, som i en

Text: Susan C. Hedman (1847-1946)

Musik: Ira D. Sankey (1840-1908)

>>>

mind - re var Än al - la äng - lar - ne, Ur
 ljuv - li - ga Få vå - ra sjä - lar bo Och
 syn - dig värld Guds trog - na vitt - ne var, Och

dö-dens makt upp-stån-den, Vår Je - sus nu vi se.
 un-der ti - dens skif - ten Åt - nju - ta himmelskt ro.
 så för dem Dig föl - ja En stig här ba - nat har.

4. Vi prisa Dig, vår Herre,
 Så oss din Ande lär,
 Att Du har öppnat vägen
 För oss till Fadrens värld.
 Din önskan är att hava oss
 I anden med Dig där,
 Att i oss må fullkomnas
 Din glädje redan här.

156

(156)

1. Du är Guds Son, Din Fa-ders en-föd - de, Guds
 2. Du är vår frid, Ty frid Du stif-ta - de Med
 3. Du är vårt liv, Med Dig för-bor-ga - de, Vi
 4. Du är vårt hopp, Den läng-e vän-ta - de. Kom

kärleks rådsluts man, Hans själs ut - ko-ra-de, Du är Guds Son.
 blo-det på ditt kors, Je - sus, vår Medla-re, Du är vår frid.
 bi-da nu din dag, Din up-pen-ba-rel-se. Du är vårt liv.
 och be - fri - a snart Din he - la skapel-se! Du är vårt hopp.

5. Du är vår sol. Din starka kärleks glöd
 Förskingrar alla moln I både liv och död.
 Du är vår sol.

6. Du är vår fröjd, All himlens fröjd Du är,
 Och Fadrens välbehag Städs', vilar på Dig där.
 Du är vår fröjd.

157

(157)

1. Lju - va stund, då vi få sit - ta ne - der
 2. Den - na vi - la Du oss gär - na un - nar
 3. Di - na ord oss styr - ka och hug - sva - la,

Här vid di - na föt - ter, Her - re kär!
 Un - der ti - dens mö - da, sorg och strid,
 Är - o ljus på den - na mör - ka jord,

På de grö - na äng - ar Du oss le - der,
 Än - nu flö - da sa - lig - he - tens brun - nar
 Vå - ra hjär - tan gläd - jas, då Du ta - lar,

Text: Oscar Ahnfelt (1813-1882)

Musik: Oscar Ahnfelt (1813-1882)

Och för oss Du li - vets käl - la är.
 Av o - änd - lig kär - lek, nåd och frid.
 Och vi kän - na kraf - ten av ditt ord.

4. Herre Jesus, upplys våra ögon,
 Att vi undren i ditt ord må se!
 Må din Ande oförhindrad verka,
 Giv en var en rik välsignelse!

158

(158)

1. O vil - ket hem, vår Fa - ders hus,
 2. O vil - ket hem, av kär - lek byggt,
 3. O vil - ket hem, där kär - lek djup,

Där kär - lek fun - nit ro, Där Kris - ti å - ter -
 Be - rett från e - vig - het, Där den en - föd - de
 O - änd - lig, rik och öm I lju - sets rym - der

lös - ta brud Skall med sin brud - gum bo!
 So - nen bor I Fad - rens här - lig - het!
 fly - ter fram Lik - som en mäk - tig ström.

Text (eng.): Janetta W. Trench (1843-1925) & Joseph Pellatt (1843-1913), "How Blest A Home,"
 Musik: Miss S. M. Walker (1848-1918)

O djup av kär - lek u - tan gräns! Vår sto - ra
 Bor i hans skö - te, kän-ner väl Allt vad som
 Mot det - ta hem - met i - la vi, Där allt, vad

lott är den, Att de - la med Guds
 rör sig där Och kom att den - na
 So - nen fått, Han de - lar med sitt

äls - ka - de Hans Fa-ders säl - la hem.
 sa - lig - het För-kun-na för oss här.
 hjär - tas brud I kär-lek u - tan mått.

159

(159)

1. Du, oss har äls - kat förr'n värl - dar-ne
 2. Dig vå - ra hjär - tan lov-sjung - a och
 3. Du, som be - rett oss en plats i din

vo - ro, Je - sus, vår Her - re, vår Fräl - sa - re
 pri - sa, Gläd - jas, att Du nu din här - lig - het
 him - mel, Se'n Du på jor - den för - här - li - gat

god, Du, som i kär - lek Dig själv har ut - gi - vit
 fått, Gläd-jas, att li - dandet för Dig är slu - tat,
 Gud, Du, som ej bly - ges att kal - la oss "bröder",

Och oss i - gen - löst åt Gud med ditt blod.
 Och att med se - ger ur gra - ven Du gått.
 Dig vi nu pri - sa med lov - sång-ens ljud.

160

(160)

1. Ned i en död av namn-löst ve Din
 2. Vår skuld, ja allt på Dig, Guds Lamm, I
 3. Den storm, som här Dig ö - ver - gick, För
 4. Ditt lov vi e - vigt sjung - a få I

kär - lek kun - de gå Att i - från do - men
 den - na stund blev lagt; Du kän-de vå - ra
 e - vigt stil - lad är, Och vi få nju - ta
 Fad - rens hus en gång; På jor-den, där Du

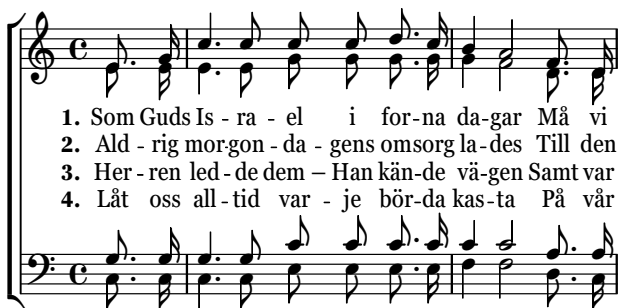
räd-da oss, Den star - ke ne - der - slå.
 syn-der tyngd, Guds dom och sa-tans makt.
 e - vig frid, Du se - gers kro-na bär.
 led och dog, Vi hö - ja re'n vår sång.

Text: Henri Rossier (1835-1928)

Musik: Asa Hull (1828-1907)

161

(161)

1. Som Guds Is - ra - el i for-na da-gar Må vi
 2. Ald - rig mor-gon - da - gens omsorg la-des Till den
 3. Her - ren led-de dem - Han kän-de vä-gen Samt var
 4. Låt oss all-tid var - je bör-da kas-ta På vår

le - das blott av Herrens ord! An - den än och or - det oss led-
 dag som var, den låg på Gud; Ty de hör-de vad av Her-ren
 dags be-hov, och ald-rig än Ko-nungar-nes Konung stått för-
 Gud i tron up-på hans namn, Och fram-åt i Je - su fot-spår

sa - gar, Och hans arm har sto-ra un-der gjort. Låt oss
 sa-des, Dröj-de el - ler res-te på hans bud. Och om
 lä-gen, El - ler stängt sin godhets dörr i - gen. Her-ren
 has-ta, Tills vi vi - lan nått i himlens hamn; Ty vad

låg - ra oss var helst Han bju - der, Men ock
moln - skyn höj - de sig om nat - ten El - ler
led - de dem, och de be - rod - de På sin
än var dag oss mån - de bring - a, Det vår

vil - ligt dra-ga ut i - gen, Om hans röst till uppbrott å - ter
da - gen, dock å-stad det bar Ge-nom ö - ken el - ler dju - pa
Gud från dag till dag i allt; Själv i tält med Is - ra-el Han
Fa - ders go-da vil - ja är. Må hans lov blott mer i-bland oss

lju - der Ge-nom töc - ken el - ler stormar än.
vat - ten, Där ej väg, ej stig för ö - gat var.
bod - de, I hans vård de ha - de sig be - fallt.
kling - a Och Han själv oss bli allt me - ra kär!

162

(162)

1. Fa - der! Vi din kär - lek pri - sa
 2. Ing - en för - låt mer Dig döl - jer,
 3. Han det sto - ra verk full - bor - dat,
 4. Je - sus! Du Dig själv ut - gi - vit,

Och din fräls - nings råd, Vem kan all din
 Ty den rem - nat har, All din nåd är
 Mö - dan är för - bi; I den kär - lek,
 Fel - fritt Of - fer - lamm. Från ditt kors Guds

god - het kän - na, All din nåd!
 nu i Kris - tus Up - pen - bar.
 där Han vi - lar, Vi - la vi.
 nåd och kär - lek Ström - ma fram.

5. Ja, Guds kärlekssol nu strålar Ofördunklad ned.
 Upp min själ att Fadren lova Och tillbed!

163

(163)

1. Vår Fa-der! Vi av hjärtat tac-ka Dig
 2. Tack, Her-re Je - sus, att Du kom hit ned
 3. Men Gud Dig upp - höjt, och vi se Dig nu

För all din nåd, För Ho-nom, som på
 Och gjor - de väl, Och al - la sva - ga,
 Med ä - ra krönt, Vår Frälsnings - höv - ding,

jor-den ut - fört har Din fräls - nings råd.
 sorgs-na hjälp-te Du Till kropp och själ;
 ef - ter li - dan - de Av Gud be - lönt.

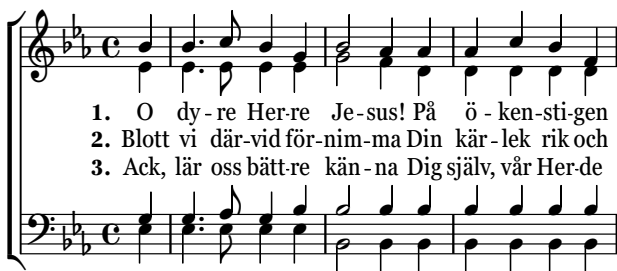
Tack, att din en - de Son, din äls - ka - de,
 Den ar - ma värld dock i sin synd Dig gav
 Nu mång - a sö - ner i rätt - fär - dig - het

Du fritt ut - gav att bli vår Fräl-sa - re.
 En tör - ne - kro - na blott, ett kors, en grav.
 Av Fad - ren fö - ras fram till här - lig - het.

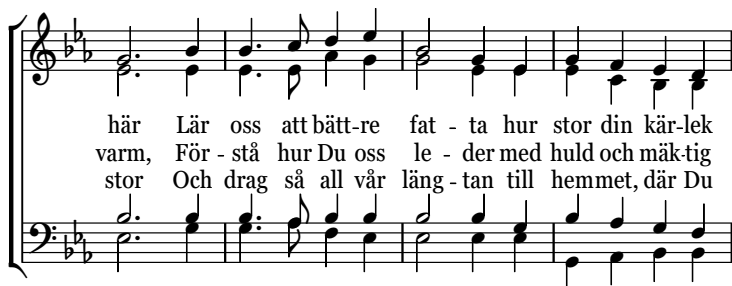
4. Så lär oss, dyre Herre, känna Dig,
 Där nu Du är,
 Du livets sol, Guds Son, den Förstfödde,
 För Fadren kär!
 Du, som i ljuset evigt liv frambragt,
 Dig vare välde, majestät och makt!

164

(164)

1. O dy-re Her-re Je-sus! På ö - ken-sti-gen
 2. Blott vi där-vid för-nim-ma Din kär-lek rik och
 3. Ack, lär oss bätt-re kän-na Dig själv, vår Her-de

här Lär oss att bätt-re fat - ta hur stor din kär-lek
 varm, För - stå hur Du oss le - der med huld och mäk-tig
 stor Och drag så all vår läng - tan till hemmet, där Du

Text: Maria Carlsson

Musik: Mrs. J. C. Trench (1843-1925)

>>>

är. Vad me-ra, om Du för oss i - ge-nom prövning
 arm. Den väg, vi här få vand - ra, den har Du gått för -
 bor! Lär oss i stormen hö - ra din lju-va, mil - da

svår, Blott vå-ra här-tan ve - ta, vi gå i di-na spår,
 ut, Och nu Du går fram-för oss allt-jämt till re-sans slut.
 röst, Som bjuder oss att vi - la helt tryg-ga vid ditt bröst.

4. Ty när vi något fattat, att allt, som når oss här,
 Är skickat till vår fostran utav vår Fader kär,
 Då stillas all vår oro, och nöjda i din famn
 Vi tacka Dig, som lär oss att känna Fadrens namn.

165

(165)

1. "Ej av den - na värl-den", så ljud Her-rens
 2. Ej av den - na värl-den - åt sin Fa - der
 3. Ej av den - na värl-den, o vad ljuv - lig

ord Till de få, som följ - de Ho-nom på vår
 god Oss där-ur Han köp - te med sitt dy - ra
 ro! Vi - la, kraft och läng - tan i de or - den

jord; Nu till oss de lju - da
 blod. Ej av den - na värl - den,
 bo. Vi i him - len ha - va

på vår pil - grims - färd, Dra - ga vå - ra
 nu vi sjung - a få, Då vi ge - nom
 vår med - bor - gar - rätt, Präg - le den - na

hjär - tan till Guds upp - såts värld.
 ök - nen i hans fot - spår gå.
 viss - het oss på al - la sätt.

4. Fader! Dig vi bedja, våra hjärtan lär
 Att ej något vänta, där ej Kristus är;
 Men av hjärtat sjunga på vår ökenstig:
 "Alla våra källor äro uti Dig."

166

(166)

1. Låt oss vår Gud för - bi - da Trots
 2. För ri - ke - dom och ä - ra I
 3. Här gäl - ler det att ver - ka Hans

världens hån och hot! Är Her - ren på vår
 den - na värld ej strid; Låt sor - gen dig ej
 verk, som oss har sänt, Med bön och or - det

si - da, Vem kan oss stå e - mot? Sin
 tä - ra För den - na kor - ta tid. Det
 står - ka Det liv, hans An - de tänt. Här

kraft Han dem för - län - ar, Som vand - ra i hans bud,
 är till and - ra stri - der Dig Her - ren kal - lat har;
 gäl - ler det att sö - ka Först hans rätt - fär - dig - het

Allt till det bäs - ta tjä - nar För dem, som äls - ka Gud.
 Det är för and - ra ti - der, Han lö - nen åt dig spar.
 Och att hans lov för - ö - ka I tid och e - vig - het.

167

(167)

1. Tack - sä - gel-sens of - fer vi Dig nu hem-
 2. Fast - än Han var So - nen, dock lyd - nad Han
 3. O Kris - tus, vår Ö - vers - te-präst, Dig vi

bä - ra, O Du vår högt - lo - va - de
 lär - de I - ge - nom den ång - est, Han
 lo - va, Be - kän - nel-sens sto - re A -

Fa - der och Gud! För allt, som Du
 led för oss här, Och ge - nom sitt
 pos - tel Du är, Du som in - för

oss ut - i So - nen har gi - vit, Vi
 blod i din hel - ge - dom in - gick Att
 jor - dens fi - ent - li - ga mak - ter Den

vil - ja Dig pri - sa med lov - sång - ens ljud.
 nu oss till go - do fram - stäl - la sig där.
 go - da be - kän - nel - sen av - la - de här.

4. Så hög, ja långt högre än himlen du blivit,
 Väl må vi upphöja Ditt heliga namn,
 Du som genom döden till Fadren oss förde
 Och åt oss osägelig salighet vann.

5. Vår Herre, vem kan helt förklara och fatta,
 Vad Du såsom Överstepräst för oss gör,
 Hur mäktig, hur nådig den tjänst Du förrättar,
 När in i Guds helgedom själen Du för.

168

(168)

1. Fa - der ut - i här - lig - he - ten
 2. På din tron, o Gud, vår Fa - der,
 3. Ho - nom äng - lar - ne be - und - ra,

Skå - da vi din kä - re Son, Upp-höjd vid din
 Han som män' - ska sit - ter krönt, Han som tör - ne -
 Han din vil - ja upp-fyllt här, Var - je tung - a

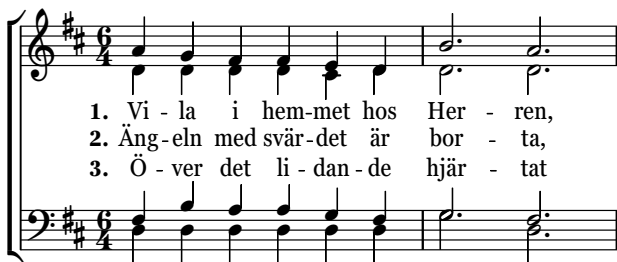

hög - ra si - da, Rik - ligt lönt för jor - dens hån.
 kro - nan bu - rit Och här - ne - re små - lek rönt.
 skall be-kän - na: Je - sus al - las Her - re är.

4. Gud och Fader, våra hjärtan
 Lovets offer bringa Dig
 För din Son, som Du utgivit.
 Pris ske Dig evinnerlig!

169

(169)

1. Vi - la i hem-met hos Her - ren,
 2. Äng-el'n med svär-det är bor - ta,
 3. Ö - ver det li - dan - de hjär - tat

Fjär-ran från kamp och strid, Re-dan i hop-pet den
 Öp-pen står E - dens port, Ö-gat, fast tå - rar-na
 Ly-ser den kla - ra dag, Lå-ter det prä - va - de

skän - ker Tro - en - de hjär - tat frid,
 rin - na, Ser dock den skö - na ort.
 bar - net Nö - jas med Guds be - hag.

(r.) Jesus, hos Dig finnes vi - la, E-vi-ga sab-bats-ro; Ack,

snart ef-ter stormen och stri-den Vi skola hos Dig få bo.

4. Örat bland tusende röster
Hör dock ett sakta ljud,
Hör huru Anden förkunnar
Ljuvliga ting om Gud.
Jesus, hos Dig, etc.
5. Och av de himmelska skatter
Redan Du här oss ger,
Giver åt hungrande själar
Dagligen mer och mer.
Jesus, hos Dig, etc.

170

(170)

1. Gud, giv oss nåd i tron att stå, Trots
 2. Giv oss en tro, som bö - jer sig Tyst
 3. En tro, som un - der nö - dens natt Än
 4. För - ö - ka Her - re så vår tro, Den

var - je o - väns hot, Och med din fröjd i
 un - der a - gans slag Och vi - lar nöjd, vår
 star - ka - re sig ter, Och bå - gen, som i
 tro, som på Dig ser, Som seg - rar ö - ver

hjär - tat gå Vart li - dan - de e - mot!
 Gud, hos Dig Ut - i den mör - ka dag.
 skyn Du satt, Klart ge - nom stor - men ser.
 synd och värld I täv - lings - kam - pen här.

5. När slut är tro och hopp och bön,
 Du, Herre, lovat ge
 Rättfärdighetens krona skön
 Åt övervinnarne.

171

(171)

1. I him - me-len, i him-me-len, Där
 2. I him - me-len, i him-me-len Vad
 3. I him - me-len, i him-me-len Man
 4. I him - me-len, i him-me-len En

Gud vår Fa - der bor, Hur här - lig bli - ver
 klar-het, hög och ren! Ej själ - va so - len
 ing - a tå - rar ser; Ej dö - den, ej för -
 säll - het Du be - rett, Som in - tet ö - ra

säll - he - ten, Hur o - ut - säg - ligt stor, Där
 lik - nar den Ut - i sitt mid-dags - sken. Den
 gäng-el - sen Där sko - la här - ja mer. En
 hör - de än Och in - tet ö - ga sett; Dock

an - sik - te mot an - sik - te Vi e - vigt, e - vigt
 sol, som ald - rig ne - der-går, Men e - vigt o - för -
 e - vig fröjd och här - lig - het Och frid och o - för -
 up - pen - ba - rad nu den är För dem, som ha - va

Gud få se Och Je - sus själ, Guds Lamm.
 mör - kad står, Är Her - ren Je - sus Krist.
 gäng - lig - het Av Her - ren är oss skänkt.
 Her - ren kär, Vår Her - re Je - sus Krist!

5. I himmelen, i himmelen
 Själv alla väsens Far
 Med Sonen och Hugsvalaren
 En evig boning har.
 Ett trefalt "helig" höjes där,
 Och vi vår lovsång sjunga här
 Åt Fadren och hans Son.

172

(172)

1. Fast A - dams fall van - ä - rat Gud Och
 2. Väl syn - den ö - ver - flö - dat har Och
 3. Nu bju - der Gud åt al - la folk Sin
 4. Och la - gen kan ej härs - ka mer, Ty

bring-at oss i nöd, Har Kris-tus nu för - so - ning gjort,
 härs-kat ge-nom död; Men nå - den ö - ver - flö - dat mer,
 frälsning fri och stor Och pri - sar sa - lig var och en,
 nu är nå-dens dag; I Kris-tus Je-sus är jag fri

Be - seg - rat synd och död. Hans liv för - här - li -
 Långt mer än syn-dens nöd. Vi dött med Kris-tus
 Som helt på Je-sus tror. Så sjung - a vi och
 Från synd och dö-dens lag. Vi dött från syn-den

ga - de Gud, Han dog som of - fer - lamm, Båd'
 från dess makt, Vi upp-stått i hans liv, Vår
 lo - va Gud För vad i tron vi fått; Ty
 och dess tjänst, För Gud vi le - va få; Stor

nå - da - stol och präst Han blev Och frälsning åt oss vann.
 träl-domstjänst har ta - git slut, Ty Kristus köpt oss fri.
 nåd och frid och här - lig - het För e - vigt är vår lott.
 kraft mot syn-den finns där - i Att ständigt räk - na så.

5. Väl "intet gott" i köttet bor, Men Jesus bar dess dom.

Vi finna ingen kraft i oss, Men skriften vittnar om,

Att Anden nu själv är vår kraft, Att Kristus i oss bor.

Till söner Gud oss upphöjt har, O, vilken ynnest stor!

6. Vår Gud är "för oss" på vår väg, Vem kan oss emotstå?

Snart bli vi lika Kristus själv, Ty Gud bestämt det så;

Han manar gott för oss hos Gud, Han är vår löftesman,

Från kärlek så osägligt stor Oss ingen skilja kan.

173

(173)

1. O, att lik Kristus va-ra I det un-der-
 2. Sällt dock att här få va-ra Och i sorg och
 3. Nu få vi fram-åt draga Och vårt land in-

ba - ra, Att i tro-nens glans be - sjung-a All hans
 fa - ra Få för - kun - na glatt hans dyg-der, Som ut-
 ta - ga, Som med mjölk och ho-nung fly - ter Och som

kär-leks djup och höjd; Att hans skön - het e - vigt
 gju - tit här sitt blod, Att för Ho - nom klart få
 lju - va fruk-ter bär, Herrens nåd och kraft få

skå - da I en o - fördunk-lad klar-het Och
 ly - sa Som ett ljus i ti-dens mör-ker Och
 rö - na Och med Es - kols dru-vor skö - na Upp -

fri från jor - de-banden E - vigt nju - ta Her-rens fröjd.
 med fröjd i vår' hjär-tan Off - ra tack och pris till Gud.
 li - va tröt - ta sjä-lar Att sig fröj-da re - dan här.

4. Herren är själv oss nära,
 Vål må vi hembära
 Våra frälsta själars offer
 Uti helga sångers ljud.
 Huru ljuvt för Fadrens öra
 Att få namnet Jesus höra
 Från barnaskarans läppar
 Under färden hem till Gud.

174

(174)

1. En morgon skön och här - lig vän - ta vi,
 2. E - vin - ner - li - ga hyd - dor öpp - nas där,
 3. Dock ä - ven här Han med de si - na går,
 4. Snart få vi sjung - a omkring Lammets tron,

En morgon glad hos Fräl - sa - ren där hem - ma,
 Dem Han be - rett åt si - na fräls - ta ska - ror,
 En eld - stod mäk - tig fö - re oss i nat - ten,
 Där blir ej slut på gläd - jen, sabbats - fri - den.

Då vi, för - kla - ra - de, hans sår få se
 Där få vi se vår Her - re som Han är
 Och Andens svärd, hans dy - ra ord, be - står,
 Re'n nu, då hjär - tat hör en hemlands - ton,

Text: Charlotte Tibell (1820-1901)

Musik: Gustaf Lewenhaupt (1791-1873)

>>>

Och hö - ra lju - det av hans kä - ra stäm - ma.
Och tac - ka för de ö - verståndna fa - ror.
Och löf - tets ark går ö - ver dju - pa vat - ten.
Med lyf - tat mod vi gå fram - åt i stri - den.

5. Förbida Herren, tiden är så kort;
Är resan stormig, snart vi hamnen hunnit.
Se, morgon gryr och natten viker bort,
En evig ro oss Herren Jesus vunnit.

175

(175)

1. Gud ett löf - te gav i E - den:
 2. Förs - ta gång Han kom till jor - den,
 3. Je - sus fat - tig var på jor - den,
 4. Se'n Han ut - fört fräls - nings - ver - ket,

Fräls - ning ge - nom kvin - nans säd; Fy - ra - tu - sen
 Hör - des äng - lar lo - va Gud, Att hans Son var
 Him - lens rik - dom är vår lott, Han bar syn - dens
 Han till him - len för i - gen; Men Han gi - vit

är för - gin - go, Och Guds Son kom själv hit ned.
 män' - ska vor - den Att full - bor - da allt hans bud.
 straff på kor - set, Guds rätt - fär - dig - het vi fått.
 oss det löf - tet: "Snart jag häm - tar e - der hem".

1-3. Her-ren kom-mit, Her - ren kom-mit, Han har fräl - sat
 4-5. Her-ren kom-mer, Her - ren kom-mer! Än - das sko - la

oss från dö - den, Sig ut - gi - vit, skänkt oss
 jor - dens stri - der; Bru - den si - ras, bröl - lop

li - vet, Öpp - nat för oss him - me - len.
 fi - ras I en e - vig här - lig - het.

5. Då skall Brudgummen framställa
 För sig själv sin köpta brud,
 Då ej fläck, ej skrynka synes,
 Hon är klädd i härlig skrud.
 Herren kommer, Herren kommer, *etc.*

176

(176)

1. Tryggt vi vi - la på den klip - pan, Där ej
 2. Re - sa än kring klippan hö - ga Vå-gor-
 3. O, vad fröjd den klippan hö - ga Skänka
 4. Blott ut - i den klippan Kris - tus Liv och

fi - en - den oss når, Vi - la i det star-ka
 na sitt vil-da hot, Ing-en - ting oss där för-
 kan för var mi - nut! O, vad frid och kraft där
 sa - lig - het vi ha; Fly ock al - la jor-dens

fäs - te, Som i al - la stor-mar står.
 skräc - ker, Ty de tyst - na vid dess fot.
 flö - dar Från dess skö - te ym-nigt ut!
 skat - ter, Han, vårt hjär - tas skatt, är kvar.

(r.) På den hö - ga klippan byg - ga Vi vårt hopp, vår sa - lig - het;

Den står fast se'n fordom timma, Den står fast i e - vig - het.

5. Tanken på den klippan höga
 Fyller oss med saligt hopp;
 Hjärta, själ och ande lyftas
 Till de sälla rymder opp.
 På den höga, *etc.*

1. Hur ljuvt att tän - ka up - på dem, Som
 2. De vo - ro pil - gri - mer som vi, I
 3. Ty Kris - tus Je - sus först-ling blev Bland
 4. Vi vän - ta på upp - stån - del - sen, En

som-nat in i frid; I Herrens e - gen när-het nu
 Je-sus so - va de. Ej u - tan hopp vi sör-ja nu,
 de av-som-na - de; De upp-stå ut - i li-vets kraft
 morgon un-der - lig, Då Her-ren kommer ut - i skyn

De vi - la sig en tid, De vi - la sig en tid.
 Vi få dem å - ter - se, Vi få dem å - ter - se.
 Vid hans tillkommel - se, Vid hans tillkommel - se.
 Och ta - ger oss till sig, Och ta - ger oss till sig.

5. Vi vilja icke dröja kvar
Vid gravens dystra rand.
Vi skåda bortom skyarna
Odödlighetens land,
Odödlighetens land.

6. Där har vi våra älskade,
Som skiljts ifrån oss här,
Och snart skall Gud dem föra fram,
Med fröjd vi mötas där,
Med fröjd vi mötas där.

178

(178)

1. Her - re Je-sus, må vi fröjdas I din kär-lek
 2. Vå - ra synder har Du bu-rit, Al - la bris-ter
 3. Hjälp oss u-tan o - ro va-ra, Själv Du sör-ja

mer och mer Och be-pri-sa högt den ynnest, Som Du oss så
 he-lar Du, Och vi få Guds kär-leks strå-lar I ditt an-let'
 vill för allt, Du som ger vad vi be-hö-va Och där-ö-ver

rikt be - ter. Givs det in - tet an - nat äm - ne
 skå - da nu. Vem är den, som vill för - dö - ma,
 tu - sen - falt! Oss skall in - tet, in - tet fat - tas,

För de fräls - tas lov en gång, O, må vi då
 När Du sä - ger: "Gå i frid"! Du med nåd och
 Nöd och nåd ju föl - jas så, Att i all - ting

ej på jor - den Sjung - a nå - gon an - nan sång.
 kraft oss krö - ner Sär - skilt för var sär - skild strid.
 och för all - ting Dig vi stän - digt tac - ka må.

179

(179)

1. Blott en dag, ett ögonblick i sänder; O, vad
 2. Själv Han är oss al-la da - gar nä - ra För var
 3. Hjälp oss då att vi-la tryggt och stil-la Blott vid

tröst e - vad som kommer på! Allt ju vi - lar i vår Fa-ders
 sär-skild tid med sär-skild nåd. Var-je dags bekymmer vill Han
 Dig, vår Her-re Je-sus kär, Och ej tro-nes dy - ra tröst för-

hän - der, Skul-le vi som barn väl ängs-las då?
 bä - ra, Han som he - ter bå - de Kraft och Råd.
 spil - la, Som i or - det oss för - va - rad är!

Text: Lina Sandell (1832-1903)

Musik: Oscar Ahnfelt (1813-1882)

>>>

Han, som har för oss ett fa-ders-hjär - ta, O, Han
 Att sin dy - ra e-gendom be - va - ra, Den-na
 Hjälp oss, Her - re, att e - vad än hän - der All - tid

gi-ver ju för var-je dag Hult dess lil - la del av fröjd och
 omsorg har Han lagt på sig. "Som din dag, så skall din kraft och
 ta - ga av din mil-da hand Blott en dag, ett ö - gonblick i

smär - ta, Så av mö - da som be - hag.
 va - ra", Det - ta löf - te gav Han mig.
 sän - der, Tills vi nått det go - da land.

180

(180)

1. Du, som av nåd kun-nat kal - la oss
2. Snart få vi him - mels-ka bud - ska-pet
3. O, hu - ru fort vå - ra da - gar för -

vän-ner, Är mitt i - bland oss, vart hjär - ta Du kän-ner.
hö - ra, Brudgummen kom-mer att bru-den hem-fö - ra,
svin-na, Snart stå vi där, var-est tå - rar ej rin - na,

Fast - än vi här från var - and - ra nu skil - jas,
Bröl - lop skall fi - ras, o fröjd u - tan li - ke,
Sjung - a med le - dig och jub - lan-de tung - a

Är Du själv oss när, är oss all - tid när.
Je - sus kom-mer snart, ja, Han kom-mer snart!
Guds och Lammets sång, Guds och Lammets sång.

4. Jesus, vår Herre, oss led med ditt öga,
Tills vi Dig se i de boningar höga!
Lär oss att känna Dig bättre på vägen;
Känna mer din nåd, allt ditt kärleksråd.

181

(181)

1. Se Lam-met, krönt i här - lig - het Med
 2. Han fyl - ler tro-nen, högt upp-höjd, Med
 3. Fast - än Han är på Fad - renstron, Vår
 4. Sam - stäm-migt vi vår sång fram-bär Till

ä - ra och all makt! Han pri - sas skall i
 rätt Han sit - ter där. Han är de å - ter -
 sång Han ej för-smår, Den sva - gas - te, den
 ä - ra för hans namn, Till Ho - nom, som på

e - vig - het För ver - ket Han full - bragt.
 lös - tas fröjd, Hos Fad - ren ut - vald, kär.
 mins - ta ton Upp till hans ö - ra når.
 tro - nen är, Det slak - ta - de Guds Lamm.

5. Han, som av människor skymfats här Och tåligt led förakt,
 Nu härlighetens krona bär I majestät och makt.

Text (Eng.): Thomas Kelly (1769-1854), "Behold The Lamb With Glory Crowned."

Musik: William Penfro Rowlands (1860-1937)

182

(182)

1. O Je-sus, vår Her-re, bliv när oss allt fort, Och

The first system of the hymn is written in common time (C) on a grand staff. The melody is in the treble clef, and the bass line is in the bass clef. The key signature has one sharp (F#). The lyrics are: "1. O Je-sus, vår Her-re, bliv när oss allt fort, Och".

sköt oss och bär oss, som all-tid Du gjort! Ja, amen, din trohet skall

The second system continues the melody and bass line. The lyrics are: "sköt oss och bär oss, som all-tid Du gjort! Ja, amen, din trohet skall".

bringa oss fram. Lov, pris, tack och ä - ra, Lov, pris, tack och ä - ra,

The third system continues the melody and bass line. The lyrics are: "bringa oss fram. Lov, pris, tack och ä - ra, Lov, pris, tack och ä - ra,".

Lov, pris, tack och ä - ra Guds he - li - ga Lamm!

The fourth system concludes the hymn. The lyrics are: "Lov, pris, tack och ä - ra Guds he - li - ga Lamm!". The system includes triplets in both the treble and bass staves.

183

(183)

1. Må vår Her-res nåd och kär - lek
2. Må vi helt på Gud för - li - ta,

Fyl - la hjärtat natt och dag Och hans Hel-ge An-de
All vår vis-het ö - ver - ge, All vår ro i Kristus

le - da Tan-kar, ord och fö - re - tag!
fin - na, Tills med fröjd vi Ho - nom se!

Text: J. Newton (1725-1807)

Musik: Johann G. Bitthauer

184

(184)

1. Nu vi skil - jas, dock för - bli - va
2. Så i An - den må vi vand - ra

Vi i Kris - tus all - tid ett. Må vi Her - ren
Stän - digt i Guds san - nings ljus, Tills vi en gång

tro - get föl - ja På den väg Han oss be - rett,
se var - and - ra I vår Fa - ders säl - la hus.

I ge-men-skap med vår Fa-der Och hans Son, vår
Strå-lan-de i Kris-ti av-bild, Pri-san-de hans

Her-re kär, Samt med al-la, som i lju-set
kär-lek där, Sko-la vi hos Her-ren hem-ma,

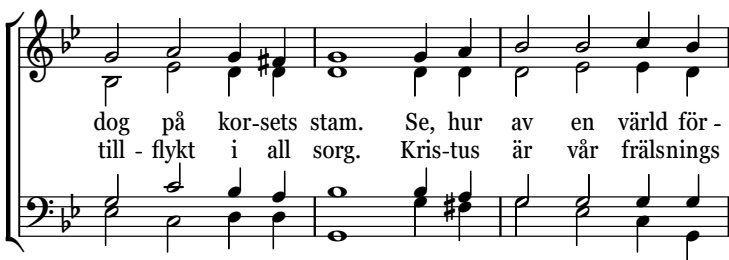
Till hans ä-ra vand-ra här!
Ald-rig, ald-rig skil-jas mer.

185

(185)

1. Sla-gen, sar - gad och för - ak - tad, Kristus
2. Här vi ha en grundval sä - ker, Här en

dog på kor-sets stam. Se, hur av en värld för -
till - flykt i all sorg. Kris-tus är vår frälsnings

kas - tad, Där Han led, Guds dy - ra Lamm! Se, det
Klip - pa Och hans namn vår fas - ta borg. O Guds

Text (eng.): Thomas Kelly (1769-1854), "Stricken, Smitten, And Afflicted."

Musik: Tyska andliga folkmelodi, 1850

of - fer Gud själv val - de Att ut -
Lamm, för syn - der sar - gat, Of - fret,

stå hans vre - des dom! Han är Or - det och Guds
som all skuld bort - tar, Ing - en skall be - svi - ken

Smor - de, Mänskans Son, ja ock Guds Son.
bli - va, Som sitt hopp till Dig nu har.

186

(186)

1. Här-lig-het och makt och ä-ra, Allt skall Lammet

This system contains the first line of the hymn. It features a treble and bass staff in G major (one sharp) and common time. The melody is primarily composed of quarter and eighth notes, with some chords. The lyrics are written below the staff.

lov hem-bä-ra. Kristus Je-sus är på tronen. Hal-le - lu-ja,

This system contains the second line of the hymn. The musical notation continues with similar rhythmic patterns. The lyrics are written below the staff.

Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja, pris ske vår Gud!

This system contains the third line of the hymn. It concludes with a double bar line. The musical notation continues with similar rhythmic patterns. The lyrics are written below the staff.

187

(187)

1. Fa - der vi ha vil - se vand-rat Ut - i
2. Kläd - da ut - i he-ders - klä-der, Vid ditt

mör - ker bort från Dig; Men din nåd har ö - ver -
bord vi sit - ta få, Gläd-jas åt din fa-ders -

flö - dat, Mött oss långt från hem - mets stig.
kär - lek, Se hur Du är glad ock - så;

Kysst oss ömt har Du, o Fa - der, Kläd - ning,
 Glad, ty mång - en, död be - grå - ten, Le - van -

ring och skor oss gett, Slak - tat för oss göd - da
 de Du å - ter har, Glad, ty Du har å - ter -

kal - ven Och ett gäs - ta - bud be - rett.
 fun - nit Mång - en, som för - lo - rad var.

188

(188)

1. Du mil - de, tå - li - ge, Din öd -
 2. O Je - sus, Du är nog Att fyl -
 3. Ack, fäst mitt hjär - tas blick På Dig

mjuk - het mig lär, Att jag ditt ok må ta -
 la själ och sinn': För Dig all sorg och ängs -
 allt mer och mer, Att, med din skön-het fullt

ga på Och fin - na vi - la där.
 lan fly, Och Du nu själv är min.
 för - nöjd, Jag ing - en an - nan ser.

Text: Christian A. Bernstein (1672-1712)

Musik: J. H. G. Nägeli (1768-1836)

189

(189)

1. Se, här - lig - he - ten strå - lar
 2. Se, him-lens dörr står öp - pen,
 3. Hans lju - va röst mig kal - lar

Ned på min vand - rings - stig, Den ta - lar om hans
 Jag ser min Fa - ders hem, Och kor - ta - re blir
 Att komma dit Han är; Min själ mot må - let

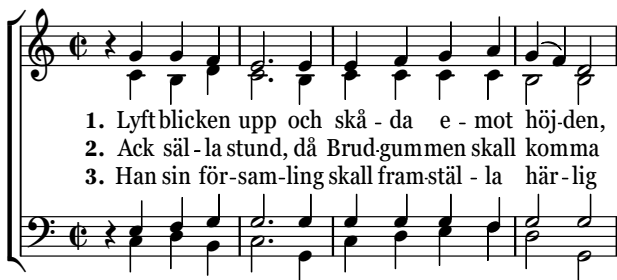
kär - lek, Som gav sig själv för mig Fast här ut - i en
 fär-den. Jag har ej långt i - gen. Jag re-ser till det
 ja - gar, Jag vill ej vi - la här. Min andes ving-ar

ö-de-mark En li - ten tid jag går, Mig Herren Je - sus
 go-da land, Som re'n i tron jag nått, Att skå-da Den, som
 lyf-ta sig, Mitt hemland når jag snart, Och här-lig - he - ten

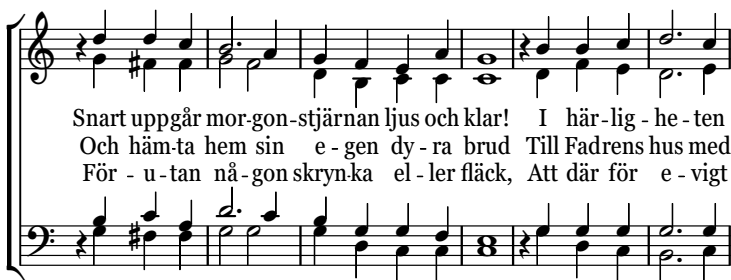
styr - ker Med nåd, som allt för - mår.
 med mig Har he - la vä - gen gått.
 strå - lar Från fa - ders-hu - set klart.

190

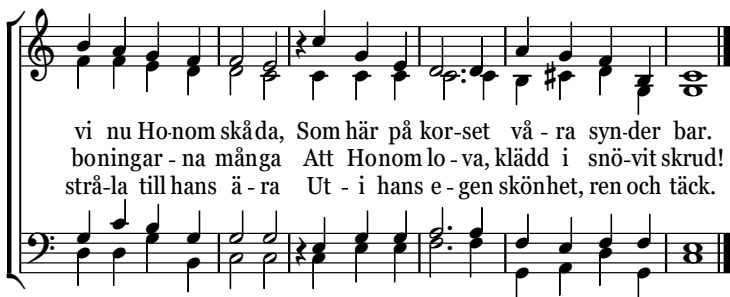
(190)

1. Lyft blicken upp och skå - da e - mot höj-den,
 2. Ack söl - la stund, då Brud-gummen skall komma
 3. Han sin för-sam-ling skall fram-stäl - la här - lig

Snart uppgår mor-gon-stjärnan ljus och klar! I här - lig - he - ten
 Och häm-ta hem sin e - gen dy - ra brud Till Fadrens hus med
 För - u - tan nå - gon skryn-ka el - ler fläck, Att där för e - vigt

vi nu Ho-nom skåda, Som här på kor-set vå - ra syn-der bar.
 boningar - na många Att Honom lo - va, klädd i snö-vit skrud!
 strå-la till hans ä - ra Ut - i hans e - gen skönhet, ren och täck.

Text: M. F. Lindberg & T. Kelly

Musik: Oscar Ahnfelt (1813-1882)

191

(191)

1. Min her-de Lam-met är, Den le - van-de, som
 2. Går jag på vil - lo - stig, Han å - ter-för mig
 3. Nu in-för fi - en - den Ett bord Han re - der
 4. När tro och hopp för - gå, Men kär - lek bli-ver

dog; Allt gott Han rik - ligt mig be-skär, Att jag har nog.
 ömt På rät - ta vä-gen - lä-rer mig, Vad jag har glömt.
 till, Och med den hel - ga ol-jan Han Mig smör-ja vill,
 kvar, Jag Ho-nom själv skall skå-da få, Jag äls-kat har,

Mitt hjär - ta mät - tar Han På grö - na äng - ar, vid
I värl - dens mör - ka dal Han är mig all - tid när,
Och fylld med sa - lig - het En bä - ga - re Han ger;
Och bo i Herrens hus All e - vig - het för - nöjd

De fris - ka vat - ten, där jag kan Få nju - ta frid.
Med käpp och stav, med trös - te - tal Hugs - va - lar där.
Hans god - het och barm - här - tig - het Var dag jag ser.
Och skå - da Ho - nom som Han är I e - vig fröjd.

192

(192)

1. Sår du din säd, in - nan mor - gon gryr,
 2. Kan-ske vid vä-gen din säd du sår,
 3. Sår du din säd un - der mö - da svår,
 4. Sår du din säd ut - i Je - su namn,

Sår du din säd, me - dan da - gen flyr,
 Kan-ske bland sten, där den rot ej får,
 Vatt - nar du sä - den med mång - en tår,
 Han, som en gång var Guds så - nings-man

Sår du din säd ut - i so - lens sken,
 I tör - nig mark, där den frukt ej ger,
 Så blott med hopp, ty din skörd en gång
 Låt oss blott "äd - las - te ve - te" så,

Sår du din säd i en af - ton sen; Ack
 På bör - dig jord du den fal - la ser; Men
 Bär - ga du skall un - der ju - bel-sång; Du
 Att "skör-dens Her - re" må gläd - je få; O

tänk, vad det bli - ver för skörd! Ack
 sä - kert du fin - ner din skörd. Men
 vet, att du fin - ner din skörd. Du
 tänk, vad det bli - ver för skörd! O

tänk, vad det bli - ver för skörd!
 sä - kert du fin - ner din skörd.
 vet, att du fin - ner din skörd.
 tänk, vad det bli - ver för skörd!

(r.) Sådd under natt eller sådd under dag, Sådd aven

stark eller sådd aven svag, Skör - den du fin - ner en

dag, du vet, Sä - kert i tid - el - ler e-vig-het.

193

(193)

1. Med Je-su blod är all vår synd av - tva-gen,
2. Med Je-su blod handskriften är av - pla-nad,
3. Av i-del nåd vi hem till him-len fö - ras,

Och den av oss för - tjän - ta dom bort - ta - gen;
Med Je - su blod är väg till him - len ba - nad,
För blo-dets skull vi e - vigt sa - lig - gö - ras,

Oss Je - su blod har löst ur syndens nöd,
 Av Je - su blod, som flöt ut - ur hans sår,
 Och Lammet själv är äm - net för den sång,

Ja, Han har frälst oss från en e - vig död.
 Vi liv och frid och sa - lig - het und - få.
 Vi in - för tro - nen sjung - a få en gång.

194

(194)

1. En till-flykts - ort är ur - ti-dens
 2. Sällt det folk, som ju - bel - klang-en för-
 3. De-ras kraft och pryd-nad är du, o

Gud Och ned - åt sträc-ka sig hans ar - mar.
 står, I Guds an - sik-tes ljus de sko-la vand - ra.
 Gud, I ditt he - li - ga namn de sko-la fröj - das.

Han har lo - vat och sagt, Att Han med sin makt
 De gå från kraft till kraft Och från fröjd till fröjd,
 Du har hjäl - pen ned - lagt Hos en Hjä - te med makt,

Skall be - va - ra sitt å - ter-lös - ta folk.
Tills de stå in - för Gud på Si-ons höjd.
Och din e - vi - ga arm är de-ras sköld.

Han har lo - vat och sagt, Att Han med sin makt
De gå från kraft till kraft Och från fröjd till fröjd,
Du har hjäl - pen ned - lagt Hos en Hjä - te med makt,

Skall be - va - ra sitt å - ter-lös - ta folk.
Tills de stå in - för Gud på Si-ons höjd.
Och din e - vi - ga arm är de-ras sköld.

195

(195)

1. Je - sus, Du min häg - nad Och mitt
 2. Allt min själ be - las - tar Up - på
 3. Mö - da, brist och tå - rar, Allt som

hjär - tas fäg - nad, Vid ditt trog - na
 Dig jag kas - tar, Som på vä - gen
 hjär - tat så - rar, Synd och sorg och

bröst Har jag e - vig tröst.
 här All min bör - da bär.
 kval Här i dö - dens dal

4. Skola mig ej skilja,
Så är ju din vilja,
Herre, ifrån Dig,
Ty Du älskar mig.

5. Att mig evigt vinna
Lät Du blodet rinna,
Dog för mig, Guds Lamm,
Uppå korsets stam.

6. Evigt liv Du giver,
Din jag är och bliver;
Intet skiljer mig,
Herre, nu från Dig.

196

(196)

1. Ett vil - se - gång-et får, Jag ir - ra-de om-
 2. Men Her-den sök - te hult Sitt vil - se - gång na
 3. Den her-den Je - sus är, Han fräl-sat har min

kring, Och om den go - de Her - dens röst Jag
 får, Och Fad - ren följ - de tro - fast, ömt Den
 själ, Han re - nat mig ut - i sitt blod Och

viss - te ing - en - ting. Min e - gen väg jag gick
 vil - se gång - nes spår. Och se, sitt får Han fann
 gjor - de all - ting väl. Han sök - te mig så hult,

Text (eng.): Horatius Bonar (1808-1889)

Musik: John Zundel (1815-1882)

Långt från min Fa - ders hus, Jag kän - de ej hans
 Up - på för - där - vets stig, För - bun - dit mi - na
 Han sök - te, tills Han fann, Och bar mig hem till

kär - lek stor, Ej hem - mets frid och ljus.
 sår, och ljuvt Vid namn Han kal - lat mig.
 sig med fröjd; Allt - sam - mans gjor - de Han.

4. Ett vilsegänget får,
 Som funnit är igen,
 Jag känner nu min Herdes röst
 Och villigt följer den.
 Förlorad son, som gått
 Ifrån sin Faders hus,
 Jag är av Honom funnen nu
 Och fröjdas i hans ljus.

197

(197)

1. Du, som av kär - lek dog, Je - sus, för
 2. Du, som till nå - da-stol Ut - gavs för
 3. Her - re, för - ny - a städs' Din kraft i

mig, In - tet jag hål - le då Un - dan för Dig;
 mig, Her - re, av nåd mig giv Kraft i - från Dig,
 mig, Att jag må var - je stund Le - va för Dig,

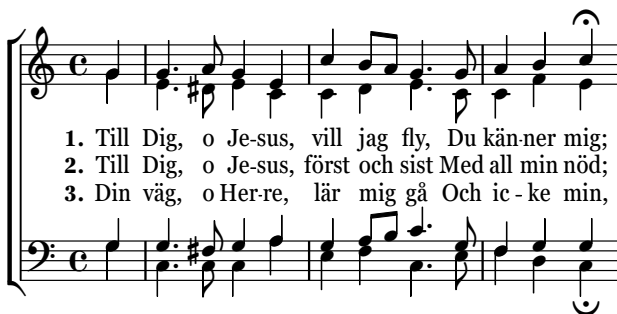
Nej, tag mig Her - re fatt Så med din kär - lek, att
 Nöjd med mitt kors att gå, Pri - san - de Dig, och så
 Vin - nan - de nå - got får, He - lan - de nå - got sår,

Hjär - tat må off - ra glatt All - ting för Dig.
 Gö - ra, fast svagt, än - då Nå - got för Dig.
 Gö - ran - de, var jag går, All - ting för Dig.

4. Du har med kraftig hand
 Helt fattat mig;
 Dragen av kärleksband,
 Följer jag Dig;
 Och när i himlens höjd
 Jag får Dig se med fröjd,
 Njuter jag, evigt nöjd,
 Allting med Dig.

198

(198)

1. Till Dig, o Je-sus, vill jag fly, Du kän-ner mig;
 2. Till Dig, o Je-sus, först och sist Med all min nöd;
 3. Din väg, o Her-re, lär mig gå Och ic - ke min,

Till Dig, till Dig var mor - gon ny Och blott till Dig; Till
 Din kär - lek fyl - ler upp all brist I ö - ver-flöd; Till
 Hur smal den vä - gen va - ra må, Blott den är din. Ja,

Dig, när da - gen mot mig ler, Och allt är glatt, Till
 Dig, min dy - re Fräl - sa - re, Ja, blott till Dig; Du,
 är den din, då är den god, O Her - re kär; Din

Dig, när so - len sjun - ker ner, Och det blir natt.
 som har bu - rit allt mitt ve, Du äls - kar mig.
 kär - lek styr - ka skall mitt mod, Du själv är när.

199

(199)

1. Fa - der, Allsmäk - ti - ge, Pris va - re Dig!
2. Je - sus, För - los - sare! Du dog för mig,
3. Him - lens högt - lo - vade, Fad - ren så kär!

Din kär - lek lo - vas skall E - vin - ner - lig.
Sto - re Be - fri - a - re, Du fri - gjort mig.
Del av din full - het nu Han oss be - skär.

Långt in - nan jor - den all Dränk - tes i syn - dens svall,
 Din hand Du på mig lagt, Tog mig ur sa - tans makt,
 All - ting har Du gjort väl, Jub - la kan nu vår själ,

Långt in - nan A - dams fall Ut - såg Du mig.
 Ljuvt till mitt hjär - ta sagt: "Jag äls - kar dig".
 Je - sus Im - man - u - el Med oss Du är.

4. Jesus, Guds älskade,
 Du utgav Dig,
 Fadrens utkorade
 Från evig tid.
 Osäglig salighet,
 Himmels härlighet
 Uti all evighet
 Ha' vi i Dig.

200

(200)

1. Hur ljuvt ditt namn, o Je - sus,
2. Till sar - gad själ det bal - sam
3. O namn, min klip - pa, där jag

The first system of the musical score is written for a four-part choir (Soprano, Alto, Tenor, Bass) in the key of B-flat major (three flats) and 3/4 time. The melody is in the Soprano part. The lyrics are in Swedish and correspond to the three parts of the hymn.

är För den, som tror på Dig!
bär Och lugn - ar ängs - ligt bröst,
bor, Min sköld, mitt göms - le, Du!

The second system of the musical score continues the four-part setting. The lyrics are in Swedish and correspond to the third part of the hymn. The music concludes with a final cadence in the Soprano part.

Text: J. Newton (1725-1807)

Musik: Gioachino Rossini (1792-1868)

Det tröst i sorg och om - sorg
 Den hung - ri - ge får man - na
 Min skatt, af den med gläd - je

ger Och häl - sa skän - ker mig.
 där, Den tröt - te ro och tröst.
 stor Jag nju - ter re - dan nu.

4. Min Herre, Du som för mig är
 Min Gud, min Frälsare,
 Min Vän, min Präst, min Herde kär
 Och min försvarare!

5. Jag prisa vill ditt dyra namn
 Vid varje andedrag
 Nu och härefter i din famn
 I evighetens dag.

201

(201)

1. I hop-pet sig min fräls-ta själ för - nö -
2. I Honom sa - lig - he-tens stig jag fun -
3. En e - vig, o - för-gänglig fröjd det bli -

jer, I tron, att Gud till e - vigt väl mig hö - jer,
nit, Och him - la - ar-vet Han åt mig har vun - nit;
ver, Som fri-dens Gud i himlens höjd oss gi - ver,

När jag be - tän - ker, att dö-dens län - kar
 Med her-de - ar - mar Han mig om - fam - nar
 Där Je-sus vän - ner från al - la län - der

Har Kris-tus bru-tit och mig li - vet skän - ker.
 Och så mig bär, tills jag i him-len ham - nar.
 Lov-sjung-a Honom, som de si - na kän - ner.

4. Snart skola vi till härligheten komma
 Och bo hos Dig med alla dina fromma;
 Ty Du skall vända för de elända
 All sorg och nöd i fröjd förutan ända.

5. Beredd håll Du oss, Jesus Krist, att vänta
 Din ljuva ankomst, när Du själv skall hämta
 Ur tåredalen, från jordekvalen
 Din brud till Dig i ljusa fröjdesalen.

202

(202)

1. En gång på dö-dens stig jag var, Men
 2. Som främ-ling blott jag vand-rar här, Mitt
 3. Pris va - re Gud i him-lens höjd, Jag

li - vets väg jag fun - nit har, Och bort-om ök - nen
 säl - la hem där - o - van är. Hos Kris - tus först jag
 de - la skall min Her - res fröjd Ut - i Je - ru - sa -

nu jag ser Det land, som Gud de si - na ger. Här har jag
 stannar kvar, Ej det - ta land min kär-lek har. Här har jag
 lem i ro, Det him-mels-ka, där jag få bo! O där, där

ej mitt hem, Här har jag ej mitt hem, En ö - ken
 ej mitt hem, Här har jag ej mitt hem, En ö - ken
 är mitt hem, O där, där är mitt hem, En ö - ken

är mig den-na värld, Här har jag ej mitt hem.
 är mig den-na värld. Här har jag ej mitt hem.
 är mig den-na värld, Här har jag ej mitt hem.

203

(203)

1. Från smär-ta och sorg Jag flyr till min
 2. I svaghet och nöd Hos Ho - nom ett
 3. Han gi-ver mig tröst Vid fa - der - ligt

borg, Till Fad-rens för - bar-man-de hjär - ta.
 stöd Jag fin-ner, som ald-rig mig svi - ker.
 bröst Och hjäl-per, när ing-en kan hjäl - pa.

4. Han vet, vad jag är,
 Dock har Han mig kär,
 Min Fader, för evigt densamme.

5. Ack, vem är Dig lik,
 Så god och så rik,
 I himmelen eller på jorden!

204

(204)

1. Om vi vart djur på tu-sen berg Med
 2. Ett bätt-re of-fer fordras det, Då
 3. Den ett med Fad-ren var och är, Je -

jor-dens fet-ma, must och märe Till of-fer kun - de
 sam - ve - tet sig brottsligt vet Och ej kan trä - da
 ho - vas li - ke, So - nen kär, Som världen ska - pat

få, För - gö - ves vo - re de - ras blod, För -
 fram Till Gud med synd - det är hans blod,
 har, Han själv, då an - nat blod ej fanns, Som

gö - ves flö - te den - na flod; Ej synd bort - ta - ges så.
 Som en gång i vårt stäl - le stod, Det är Guds re - na
 kun - de re - na oss, än hans, Det en - da off - ret var.

4. Han tjänar'ns skepnad på sig tog,
Då Han till jorden kom och dog
Och blev vår Frälsare.
Han all vår synd försonat har,
Vår lösepenning själv Han var,
Han, den Rättfärdige.
5. Hur ljuvligt detta nådens bud!
I Kristus få vi nalkas Gud,
Få se den Helige.
Och allt, som förr i vägen stod,
Har undanröjts av Jesu blod;
Vi ha förlåtelse.
6. Och inför Fadren nu vi stå,
Vår synd ej mer Han tänker på,
Ty den borttagen är.
Så sjunga vi på barnavis
Vår Herre Jesus evigt pris
Och börja redan här.

205

(205)

1. Kom, lå - tom oss i an - den uppstäm ma nu med
 2. Du är vårt ljus, o Kris - tus, vår starkhet är där -
 3. Ja, lå - tom oss då sjung - a med lust och fröj - de -

fröjd En sång vår Her-re, och vår Gud till ä - ra, Och
 i; Fast fat - ti - ga, i Dig vi ä - ro ri - ka. Du
 ljud, Upp-munt-ran-de och styrkan-de var - and - ra Att

pri - sa högt hans kär - leks o - mä - te - li - ga höjd,
 är vår e - gen Her - re, och di - na ä - ro vi,
 pri - sa och be - röm - ma vår Her-re och vår Gud,

Att al - la, som oss hö - ra, må få lä - ra, Hur
 O sa - lig-het, o fröjd för - u - tan li - ke! Ja,
 Som ge - nom ök - nen lo - vat med oss vand - ra Och

Je - sus oss har äls - kat, ja, in - till kor-sets död,
 ing-en, ing-en fin - nes på he - la jor-dens rund,
 tro-get oss led - sa - ga med or-dets kla - ra ljus,

Och i sin nåd oss fräl - sat från synd och avgrunds
 Som äls - kar oss så tro - get och äls - kar var - je
 Till dess med fröjd vi in - gå ut - i vår Fa - ders

nöd Och för oss öpp-nat sa - lig-he-tens por - tar!
 stund Som Du, Guds Son, som för oss dö-den li - dit.
 hus Att hem-ma där hos Ho - nom e - vigt va - ra!

206

(206)

1. Ej silver, ej guld har för - vär - vat min frälsning,
 2. Ej silver, ej guld har mitt skuldbrev ut - plå - nat,
 3. Ej silver, ej guld kun-de, då jag var fjär-ran,

Ej jor - dis-ka skat - ter ha' fri - gjort min själ. Nej,
 Nej, där - till min skuld var för stor och för svår; Blott
 Mig till - trä-de vin - na till Gud och hans nåd; Men

Text (eng.): James M. Gray (1851-1935)

Musik: Daniel B. Towner (1850-1919)

>>>

blo - det på kor - set är pri - set jag kos-tat,
 blo - det på kor - set den kun - de bort-ta - ga,
 blo - det på kor - set, det för - de mig nä-ra.

Den en - föd - de So-nen gavs ut för mitt väl.
 Blott där - i för-lossning från syn - den jag får.
 Vad djup och vad höjd i den E - vi - ges råd!

(r.) Fri - köpt jag är, men ej med

sil - ver, Å - ter - löst, men ej med

guld. O vil - ket pris! Med dy - ra

blo - det Gud ut - plå - nat all min skuld.

207

(207)

1. Jag hör till him-lens fri - a barn, ty
 2. Vad un - der, om min läng - tan nu allt
 3. Nu får jag stå i sam - ma nåd, som

Je - sus gjort mig fri Från sa - tans band och
 me - ra sträc-ker sig, Min Her - re och min
 sökt och fun - nit mig, Och li - ta på hans

la - gens dom och syn - dens sla - ve - ri; Och
 Fräl - sa - re, dit upp, dit upp till Dig! Min
 tro - fast-het, som lå - tit off - ra sig. I

se'n Han så av i - del nåd har löst min ar - ma själ,
 härkomst är, o Gud, af Dig, och jag är främling här,
 Ho-nom är jag vit och ren, rätt - fär-dig, he - lig, tack,

Jag va - ra vill en "Herrens fri" och ing-en mänsko - träl.
 I him-len är mitt bor - gerskap, och där jag hem-ma är.
 Så visst som Fadren ic - ke ser på So-nen mins-ta fläck.

208

(208)

1. Jag är främ-ling, jag är en pil - grim, Blott en
 2. Till det lan - det mitt ö - ga blic - kar; E - vigt
 3. Nådens An - de oss sa - ligt hug - nar Med en
 4. Hul-de Her - de, din nåd vi pri - sa, Följ och

af - ton, blott en af - ton bor jag här. Med föt - ter
 strå - lar, e - vigt strå - lar so - len där. Där grå - ter
 för - smak, med en för - smak av hans ro. Ej syndens
 led oss, följ och led oss all - tid Du! Så att vi

skod-da, ur träl-doms-ban - det Jag går att fin - na det go-da
 ing - en, där slu - tar nö - den, Där bor ej syn - den, dit når ej
 sur - deg vi vil - ja sma - ka; Till vägs vi has - ta, se ej till -
 i - la städs Dig till mö - te, Till dess vi vi - la ut - i ditt

lan - det. Jag är främ - ling, jag är en pil - grim,
 dö - den. Till Guds Ka - naan mitt ö - ga blic - kar,
 ba - ka. Lammets mål - tid vi snart få fi - ra
 skö - te. Hul - de Her - de, din nåd vi pri - sa,

Blott en af - ton blott en af - ton bor jag här.
 E - vigt strå - lar e - vigt strå - lar so - len där.
 I en e - vig, i en e - vig e - vig ro.
 Följ och led oss följ och led oss all - tid Du!

209

(209)

1. Herren är min her - de, som mig städs' har
 2. Herren är min her - de; Han med si - na
 3. Herren är min her - de; Han sitt liv ut -
 4. Herren är min her - de, som mig slut - ligt

kär, Fa - ror väl om - gi - va, men Han själv mig
 sår Nu fullkomligt he - lar var - je sar - gat
 gav, Gav det ut för få - ren. Nu med käpp och
 för Hem till fa - ders - hu - set och mig sa - lig -

bär. Ömt Han bär de sva - ga i sin her-de - famn,
 får. Han om mins-ta lam-met lå - ter vår-da sig.
 stav Trös-tar Han och le - der, och om än jag går
 gör. Hur än ul - ven ry - ter, ej han ryc-ka kan

Och "den go - de her-den" är hans lju - va namn.
 "Kle - na hjord", Han sä - ger, "frukta ic - ke dig".
 Ge-nom mör - ka da - len, är Han när sitt får.
 Nå - got ut - av lam-men ut - ur herdens famn.

210

(210)

1. Guds kär - leks ord jag hör, Att
 2. En e - vig frid det är, Så
 3. Min kär - lek ring - a är, Min

Han på blo - det ser; Han ser på off - ret,
 sä - ker som hans ord, Så sta - dig som hans
 gläd - je väx - ling har; Hans frid ej nå - gon

som har dött, Och det - ta frid mig ger.
 fas - ta tron; På kor - set är den gjord.
 änd - ring vet, Den bli - ver som den var.

- 4.** Jag ofta ändrar mig,
Men Jesus är sig lik;
Hans kärlek är min viloplats,
Hans sanning gör mig rik.
- 5.** Och själv Han är min frid,
Min nöd sitt slut har nått;
Ty viss jag är, det var för mig
Han dog och har uppstått.
- 6.** Uppå Guds högra hand
Han sitter nu upphöjd,
Jag vilar vid hans trofasthet,
Hans kärlek är min fröjd.

211

(211)

1. Her - re, ditt an - let' Du döl - jer ej
 2. Ge - nom din fräl - san-de nåd är jag
 3. Håll Du mitt hjär - ta blott fast vid det

för mig, Om än ej klart genom mol-nen jag ser Dig.
 vor-den Lyck-lig att va - ra en främ-ling på jor-den.
 e - na, Nöjd med att ä - ga Dig Her - re al - le - na.

O Du min tro - fas-te, dy - re För - los - sa-re,
 O Du min tro - fas-te, dy - re För - los - sa-re,
 O Du min tro - fas-te, dy - re För - los - sa-re,

Kommer Du ej snart? Jo, Du kommer snart.
 Kommer Du ej snart? Jo, Du kommer snart.
 Kommer Du ej snart? Jo, Du kommer snart.

212

(212)

1. O, drag mig, Her - re, ef - ter Dig,
 2. Vad har jag ic - ke fått i Dig:
 3. Din kär - lek o - för - än - der - lig

Så skall jag lö - pa glad din väg; Med nådens
 Mitt ljus om natt, min sol om dag, Min käl - la
 Mig städs' med nåd om - gi - vit har, Och in-nan

ord hug - sva - la mig Och om din kär - lek
 på min ö - ken - stig, Mitt bröd, min kraft, när
 hjär - tat slog i mig, Din öm - ma tan - ke

Text: Paul Gerhardt (1607-1676)

Musik: Johann L. F. Hainlin (1750-1823)

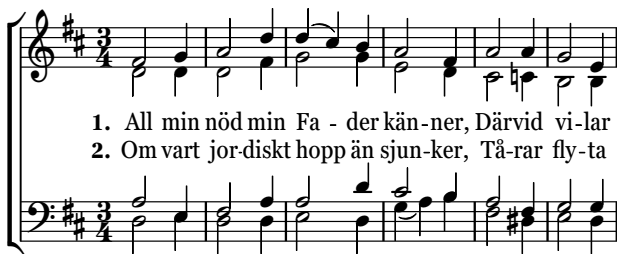
stads' till - säg. På Dig jag läg - ger bör - dan
 jag är svag, Min frid, min fröjd, min här - lig -
 på mig var; Ack, må den tid, jag vand - rar

min Och vet, Du bär den så - som din,
 het, Min sköld och min rätt - fär - dig - het!
 här, Jag föl - ja Dig, min Her - re kär!

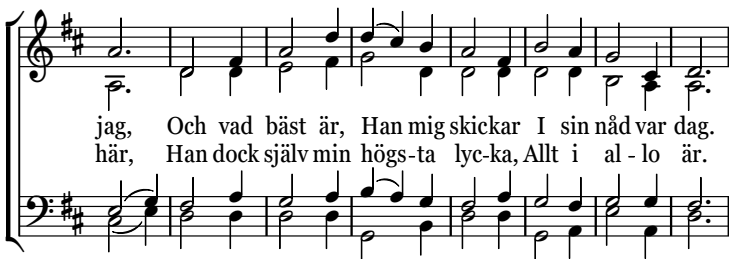
Och vet, Du bär den så - som din.
 Min sköld och min rätt - fär - dig - het!
 Jag föl - ja Dig, min Her - re kär!

213

(213)

1. All min nöd min Fa - der kän-ner, Därvid vi-lar
2. Om vart jor-diskt hopp än sjun-ker, Tå-rar fly-ta

jag, Och vad bäst är, Han mig skickar I sin nåd var dag.
här, Han dock själv min högs-ta lyc-ka, Allt i al-lo är.

Väl känd är den hand, som ord-nar Allt så väl för mig.
Må jag mer på Ho-nom li-ta, Vand-ra tro-get här

Fröjd och smär-ta, i allt-sammans Rö-der kär-lek sig.
I den lug-na, säl-la viss-het: Fad-ren har mig kär.

214

(214)

1. Som ett ba - nér Gud sin san - ning oss
 2. Je - sus på Gol - ga - ta se - ger har
 3. Låt oss då ej fäl - la mo - det i

gi - vit, Här i - bland fi - en - den
 vun - nit, Av - grun - dens mak - ter Han
 stri - den, Ta - let om kor - set sin

pri - sa vi den, Hjä - len av
 tram - pa - de ned. E - vig för -
 kraft har ej mist. Kris - tus oss

Ju - da vår höv - ding har bli - vit,
 loss - ning från dö - den Han fun - nit,
 vun - nit den e - vi - ga fri - den,

Han, som oss fräl - sat och fräl - sar oss än.
 När för de si - na Han blöd - de och led.
 Ri - ket skall Fad - ren oss gi - va för - visst.

4. Må vi oss själva för Kristus försaka,
 Arbeta flitigt för Mästaren här;
 Ty för Guds folk står en vila tillbaka,
 Evig den fröjden, som väntar oss där!

215

(215)

1. Her - re, med kraft ge-nom An - den be -
 2. Stil - la min törst med det le - van-de
 3. Var mig ett värn e-mot syn - den och

kläd mig, Jag är så kraft - lös och
 vat - ten, Var - av ej värl - den det
 flär - den, Du är ett fäs - te, där

svag i mig själv. Låt mig ej
 rin - gas - te vet, Var mig en
 trygg jag kan bo, Låt mig ej

gå, dit Du ej kan gå med mig,
 ski - nan - de eld - stod om nat - ten,
 sö - ka min lyc - ka i värl - den,

Led mig till nå - dens och san - nin - gens älv!
 Var mig en moln-stod, när da - gen är het!
 Låt mig ej sö - ka i värl - den min ro!

4. Du är den flödande salighetsbrunnen,
 Du är en levande källa för mig.
 Det är min sällhet att städs' vara funnen,
 Kristus, min Frälsare, endast i Dig!

216

(216)

1. Som pil-grimer och gäs-ter Få vi nu vandra
 2. Där - up - pe tro-nar Je-sus, Vår Fräl-sa - re så
 3. Och snart vi sko-la vi-la Hos Gud e - vin ner-

här; Vårt hem är ej på jor-den, Nej, o - van skyn det
 huld, Som gick för oss i dö-den Och tog på sig vår
 lig. Vår Her-re Je-sus kom-mer Och häm-tar oss till

är. Där - up - pe bor vår Fa - der I här - lig - het och
 skuld. Nu skall ej syn den härs-ka, Ty den fördömd ju
 sig. Då få vi sa-ligt skå-da, Vad här vi trod-de

Text: H. D'Arcy Champney (1854-1942)

Musik: Henry R. Bishop (1786-1855)

>>>

ljus, Där få vi ä - ven va - ra Ut - i vår Fa - ders
 är, Den kan oss än be - drö - va, Men så den skall ej
 på, Och till vår Her - res ä - ra Den gyll - ne har - pan

hus. Hem, hem, vårt kä - ra hem! Ej
 där. Hem, hem, vårt kä - ra hem! Ej
 slå. Hem, hem, vårt kä - ra hem! Ej

finns en plats på jor - den, Som lik - na kan vårt hem.
 finns en plats på jor - den, Som lik - na kan vårt hem.
 finns en plats på jor - den, Som lik - na kan vårt hem.

217

(217)

1. Kär - lek, stor som o - ce - a - nen,
2. Kor - set ta - lar om Guds kär - lek

Nåd och god - het lik en flod!
Och om hans rätt - fär - dig - het,

Je - sus, för att oss för - los - sa,
Kär - lek, som er - bju - des al - la,

Ut - gav fritt sitt dy - ra blod.
Full och fri barm - här - tig - het.

Text: J. Lewis (1759-1842)

Musik: Thomas John Williams, 1890.

>>>

För hans död, den un - der - ba - ra,
 Var och en, som den an - am - mar,

Sjung hans pris med hjär - tats fröjd!
 Fad - rens kyss och yn - nest får,

Sång - en om gu - dom - lig kär - lek
 Nåd och san - ning, frid och säll - het

Fyl - ler he - la him - lens höjd.
 Från Guds hjär - ta stän - digt går.

218

(218)

1. Upp min själ, din Gud att lo - va
 2. Kris - tus har min synd av - pla - nat,
 3. Ren och fri jag nu är vor - den,

För hans sto - ra nåd, För hans Son, hans dy - ra gå - va,
 Skänkt mig frid och ljus; Ge - nom kor - sets död Han ba - nat
 Bar - na - skap jag fått; Sa - lig re - dan här på jorden

För hans tröst och råd! För hans tröst och råd!
 Väg till Fad-rens hus, Väg till Fad-rens hus.
 – Vil - ken här - lig lott! Vil - ken här - lig

4. Ingenting kan mig fördöma,
 Fri från skuld jag är.
 Gud kan aldrig mig bortglömma,
 Jag är Honom kär,
 Jag är Honom kär.

5. Om i moln Han syns sig dölja,
 Är Han dock mig när;
 Om än prövningar mig följa,
 Det blott kärlek är,
 Det blott kärlek är.

6. Gläd dig därför, o mitt hjärta,
 Uppstäm fröjdeljud!
 Gläd dig under all din smärta,
 Gläd dig i din Gud!
 Gläd dig i din Gud!

219

(219)

1. Pris va - re Dig, o Je - sus Krist, Som
 2. Den bitt - ra kalk af dom och död Den
 3. För mig, o Je - sus Krist, Du dog, Och

tog min skuld på Dig; Ja, all min dom, min
 töm - des ut - av Dig; Din kär - lek, Je - sus,
 jag har dött med Dig; Ur gra - ven mig Du

Text (eng.): Anne R. Cousin (1824-1906), "O Christ, What Burdens Bowed Thy Head."

Musik: Ira D. Sankey (1840-1908)

>>>

synd och brist Och näp - sten bar för mig! Ett
Dig det bjöd, Nu är den tom för mig; En
med Dig tog, Nu le - ver Du i mig, Och

of - ferlamm, Du led-des fram; Nu finns ej dom för mig.
kalk av rik väl-sig-nel - se Framräck-es nu åt mig.
snart ut - i din här-lig - het Jag le - va skall hos Dig.

220

(220)

1. Jag hör - de Je - sus sä - ga: Kom,
 2. Jag hör - de Je - sus sä - ga: För
 3. Jag hör - de Je - sus sä - ga: Si,

jag dig vi - la ger, Slut dig nu till mitt
 in - tet gi - ver jag Åt al - la li - vets
 jag är värl - dens ljus, Jag skall ur mör - kret

hjär - ta Och sta - digt vi - la där. Jag
 vat - ten, Kom hit och e - mot - tag! Jag
 ly - sa Dig hem till Fad - rens hus. Jag

Text (eng.): Horatius Bonar (1808-1889), "I Heard The Voice Of Jesus Say."

Musik: James W. Elliott (1833-1915)

>>>

kom, be - drö - vad, syn - dig, Så
 kom och drack och le - ver Av
 kom, och nu i Je - sus Ett

trött och arm jag var; Jag fann hos Je - sus
 nå - dens kla - ra flod; Jag liv och säll - het
 e - vigt ljus jag har, Och kring min stig Han

vi - la Och gläd - je och för - svar.
 ä - ger I - ge - nom Je - su blod.
 strå - lar Lik mid - dags - so - len klar.

221

(221)

1. Tack, att Du mö - ter mig, Her - re kär,
2. Tack, att Du ser till de sva - ga små,
3. Fast blott så fö - ga jag fat - tar här

Just där jag är, Du kän - ner vart hjär - tas be -
Dem fö - der så, Att stärk - ta på vä - gen de
Av vad Du är Och allt som din kär - lek mig

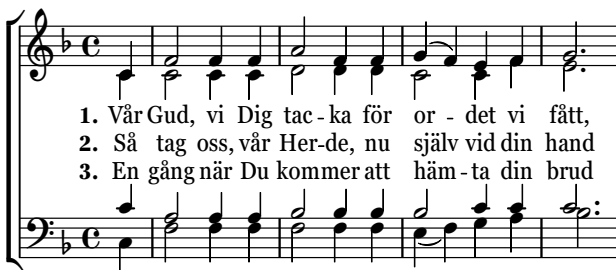
kym - mer. Tack, att Du fyl - ler åt
 i - la, Gla - da i hop - pet att
 gi - vit, Vet jag, o Her - re, att

en och var Det kärle han har, Om
 snart få se Sin Fräl - sa - re Och
 jag är din, Och Du är min; Du

mer el - ler mind - re det rym - mer.
 nju - ta hans o - stör - da vi - la.
 själv är det e - vi - ga li - vet.

222

(222)

1. Vår Gud, vi Dig tac - ka för or - det vi fått,
 2. Så tag oss, vår Her - de, nu själv vid din hand
 3. En gång när Du kommer att häm - ta din brud

Som sä - ger, att allt Du gjort väl. Si, lö - sen är gil - lad, och
 Och led oss och fost - ra ock - så. Uppsök och för - sam - la de
 I - från det - ta främling - a - land, Då skall hon stå fram i den

allt är nu gott, Och frälst är var tro - en - de själ.
 får och de lamm, Som än - nu för - sking - ra - de gå!
 snö - vi - ta skrud, Hon fått av sin Fräl - sa - res hand,

4. Och sedan i evighet sjunga ditt lov
Med tunga förlossad och fri.
O, tänk vilken glädje i himmelens hov,
Där saligt och ljuvligt skall bli!

5. Det närmar sig målet med varje minut,
Och tiden den ilar så fort;
Se, frälsningens dag skall en gång taga slut,
Och stängd blir då himmelens port.

6. För blodet få syndare komma nu fritt,
Så många som vill vara med.
O män'ska, betänk nu att valet är ditt,
Följ med på den levande väg!

223

(223)

1. Bi - da blott, bi - da blott!
 2. Kamp och strid, kamp och strid
 3. Glatt fram-åt, glatt fram-åt!

Allt blir ge-nom Her - rens god-het gott:
 By - tas snart i se - gers lju - va frid.
 Snart för e - vigt stil - las all din gråt.

Tå - re - sä - den gläd-jeskörd, Tro - nes bön för-
 Vad som mest dig tryck-te här Skall ur harpan
 Någ - ra steg än - nu, och så Skall du Je-sus

vis - so hörd. Ack, för ett i tron stad - fäs - tat
 loc - ka där Re - nas-te och högs - ta lov - sångs -
 skå - da få. Hem - ma ut - i him - lens säl - la

hjär - ta Vad är den-na ti - dens kor - ta
 to - nen, När för-kla-rad sist du står för
 höj - der Snart du de - la skall din Her - res

smär-ta? Bi - da blott, bi - da blott!
 tro-nen, Bi - da blott, bi - da blott!
 fröj-der, Bi - da blott, bi - da blott!

224

(224)

1. För Is - ra - el Du for - dom Själv
2. Vår Je - su Kris - ti Fa - der, Vår

kal - lat Dig: "Jag är", Och än är Du den -
Gud från e - vig - het, Du för oss ge - nom

sam - me, Men ock vår Fa - der kär. Ditt
ök - nen Med nåd och tro - fast - het. Med

hel - ga namn, Din öpp - na famn, Din trog - na, öm - ma
 öm - het ser Ditt ö - ga ner Och skyd - dar oss från

kär - lek Vår till - flyktsort nu är, Je -
 fa - ror, Var - om vi in - tet vet. Så

ho - va, som sig kal - lat I for-dom tid: "Jag är".
 kär-leksfullt Du för oss Hem till din här - lig - het.

225

(225)

1. He - li - ge Fa - der! Tack - samt vi
2. Tack, att Du le - der Städs' med din
3. Du som har ta - lat En gång i

lov - sjung - a Dig, Du som har ba - nat
tro - fas - ta hand Och oss be - fri - ar
eld och i dom, Nu till oss ta - lar

För oss i ök - nen en stig.
Från var - je hind - ran - de band!
Ge - nom din äls - ka - de Son.

4. Ljuvligt Du talar,
Talar i nåd, o vår Gud;
Svagaste hjärtan
Styrkas av kärlekens ljud.
5. Fordom på stenen
Skrev Du din heliga lag,
Men nu Du skrivit:
Nåd är mitt hjärtas behag.
6. Och uti sinnen,
Som här din röst lyssna till,
Din viljas vägar
Ännu Du nedskriva vill.
7. Må då vårt hjärta
Vara en tavla så ren,
Att med din Ande
Alltmer Du skriver på den.

226

(226)

1. Den vil - se - gång - ne hem - ma
 2. Min själ, nu frälst från synd och
 3. Ej mer i - från min Fa - der

är, I värl - den han ej ir - rar mer. För -
 död, Ej mer skall li - da hung - ers - nöd, Den
 skild, Fast jag hans e - gen - dom för - spillt, Om -

lo - rad son är Fad - ren kär I Dig, Guds
 mät - tas av Guds e - get bröd I Dig, o
 fam - nas jag av Ho - nom milt I Dig, Guds

Text: M. Walker

Musik: William B. Bradbury (1816-1868)

>>>

dy - ra Lamm, Guds Lamm.
 Du Guds Lamm, Guds Lamm.
 dy - ra Lamm, Guds Lamm.

4. Och högtidsdräkten Han frambär,
 Han ring och skor åt mig beskär,
 Och barnens fröjdesång mig lär
 Om Dig, o Du Guds Lamm, Guds Lamm.

5. Och nu jag i Guds ynnest står,
 Men fatta fullt jag ej förmår
 Den kärlek jag åtnjuta får
 I Dig, Guds dyra Lamm, Guds Lamm.

227

(227)

1. Dy - ra namn, det nam - net Je - sus!
 2. Je - sus, namn som för oss ta - lar
 3. Je - sus! Du, som till oss sa - de

Guds, den högs-tes, Son, Du för oss i
 Om Din ring-het här. Du, som ö-ver
 På din ö-ken-stig: "Jag är mild, av

kär-lek läm-nat Him-lens tron.
 al-la kung-ar, Ko-nung är.
 hjär-tat öd-mjuk, Lär av mig!"

Text (eng.): Edward E. Nichols (1865-1952), "Precious Name! The Name Of Jesus."

Musik: Henry Williams Baker (1821-1877)

>>>

- 4.** Du är den, som för oss lidit
Nöd och fattigdom
Och på korsets trä har burit
All vår dom.
- 5.** Jesus! Du för oss lät rinna
Här ditt dyra blod,
Som förkunnar nu för alla:
Gud är god.
- 6.** Jesus, namn i härligheten
Över allt upphöjt,
Namn, av änglar högt beundrat,
Himlens fröjd!

228

(228)

1. Ett lydigt bar-na - sin - ne Ej finns hos var och
 2. Om li-dan-de och små-lek På vä - gen mö-ta
 3. Visst Je-re - mi - a kla-gar, Att han är in - ne -

en Av dem som här be - kän - na Sig tro på Frälsa -
 här, Ack, mins det är Guds kär - lek, Som så oss lyd-nad
 stängd Och un - der sorgens da - gar På al-la si - dor

ren; Ty Je-su ok det lju - va Man mäs-te ta - ga på,
 lär, Och djupa-re blir fröj - den Att ly-da Herrens bud,
 trängd; Men var-je prövning bli - ver En Jakobsste - ge hög,

Den eg-na vil-jan ku - va Och fin - na hjär-te - ro.
 Om vi på of-fer - höj - den Fått vitt - nes-börd av Gud.
 På vil-ken sjä-len sti - ger Till Gud med all sin nöd.

4. Hav tröst då, pilgrimsskara,
 Ty vi påminnas ju,
 Att vattnet uti Mara
 Var bittert förr som nu;
 Men se, vem är det trädet
 Som sänktes i dess flod?
 Jo, Jesus Kristus är det,
 Som för oss led och dog.

5. Och märk, Han lydnad lärde
 Igenom det Han led;
 Gud satte därpå värde,
 Han "frälsningsfursten" blev.
 Vid tanken på hans kärlek,
 Som lidit har och dött,
 Blir motgång, sorg och smälek,
 Vårt Maravatten, sött.

229

(229)

1. Vad har Du, Je - sus, gjort för mig? Du
2. Du kom - ma skall, Du kom - mer snart, Så

har Dig själv ut - gi - vit. Min synd var stor, din nåd var fri, Ett
har din An - de skri - vit, Att häm - ta bar - nen hem till Gud, Som

of - ferlamm Du bli - vit. Nu upphöjd på din Faders tron, Hans
Han åt Dig har gi - vit. Då är det jag skall skå - da Dig Med

här - lig - het Dig krö - ner, För allt, din själ har li - dit här, Han
fröjd, min Her - re Je - sus, Och ge - nom o - ut - säg - lig nåd Blir

rik - ligt där Dig lö - nar. Jesus, min Herre, Hur ljuvt ditt namn, o
jag Dig lik, o Jesus! Jesus, min Herre, Hur ljuvt ditt namn, o

Je - sus! När skall jag se ditt an - le - te, Min dyre Herre Jesus?
Je - sus! Snart får jag e - vigt bo hos Dig, Min dyre Herre Jesus!

230

(230)

1. Vad skall det bli hos Gud en dag
2. För Kris - ti dom - stol snart vi stå,
3. Se hu - ru Han, så öm och god,

Att skå - da Je - su an - lets - drag,
Med Ho - nom se till - ba - ka på
Oss in - gav här ny kraft och mod

Vår Fräl - sa - re, vår Präst som här Blev
Den stig, där tryg - ga vid hans hand Vi
Och å - ter - för - de med sin blick Den,

oss så dyr - bar och så när!
vand - rat ge - nom dö - dens land,
som från Ho - nom vil - se gick.

4. Där klart, som aldrig förr, vi se
Den nåd, som Gud vår Frälsare
I öknen oss bevisat har
Med trofasthet så underbar.
5. Må vi på väg till Fadrens hus
Bevaras i hans frid och ljus,
I glad förbidan vandra fram
Med blicken riktad på Guds Lamm.

231

(231)

1. O djup av barm-här - tighet, Her - re, hos
 2. O djup av barm-här - tighet, mig har Han
 3. O djup av barm-här - tighet, un - der av

Dig, Att blo - det på Gol - ga - ta re - nat ock
 kär! Från do - mens för - skräc - kel - se fri - köpt jag
 nåd! För allt har Han lä - kedom, städs' vet Han

mig! Ej synd och för - dö - melse me - ra mig när,
 är, Och viss om min sa - lig - het pri - sa jag kan
 råd; Var blö - dan - de hjär - tesorg skän - ker Han tröst,

Text: Francis Bottome (1823-1894)

Musik: Philip P. Bliss (1838-1876)

>>>

Full - kom - lig för Gud ut - i Kris - tus jag står.
 Hans nåd, som i ök-nen mig sök - te och fann.
 Och tå - rar-ne tor-kas av in - vid hans bröst.

(r.) O, sjung om hans sto - ra nåd, Sjung om hans sto - ra nåd,

Sjung om hans sto - ra nåd, Sjung om hans nåd!

4. O Jesus, min Frälsare, Herre och Gud,
 För Dig vill jag stämma upp lovsångens ljud,
 Och om genom dödens dal jag måste gå,
 Jag vill om din stora nåd jubla ändå.
 O, sjung om hans stora nåd, etc.

232

(232)

1. Trös - ta, min själ, up - på Herren, Glöm ej, att
 2. Un - der de väx - lan - de ti - der Pri - sa den
 3. Snart skall vår Brudgum hem - fö - ra Sin dyrt för -

Han har dig kär; Vet, att Han ic - ke är
 Fa - der, som styr. Nat - ten nu has - tigt fram -
 vär - va - de brud, E - vigt oss lyck - li - ga

fjär - ran, Vet, att ej bort - glömd du är!
 skri - der, Här - lig den mor - gon, som gryr!
 gö - ra, Ge oss en o - vansk - lig skrud.

Fast du här ne - re får va - ra En främling
 Den, som är äls - kad av Her - ren. Får un - der
 Ja, Herrens ord ä - ro san - na, Dem vi för -

och en gäst, Gud dock med dig skall för -
 a - gan stå, Va - re det långt från mig
 trös - ta på, Sjung - a så glatt Ho - si -

fa - ra, Som du be - tar - var det bäst.
 fjär - ran Att här så sör - jan - de gå.
 an - na, A - men, ja ske oss allt - så!

233

(233)

1. Her - re kär, var mig när Och li - vets
2. Håll Du mig nä - ra Dig Och lär mig
3. Her - de kär, din jag är; Ditt Lamm Du

väg mitt hjär - ta lär, När da - gen gryr, när nat - ten
gå din vil - jas stig. I glädjen och i sor - gen
i ditt skö - te bär, Jag fruktar ej, när ul - ven

skym - mer, Her - re kär, var mig när!
li - ka Håll Du mig nä - ra Dig!
ry - ter. Her - de kär, din jag är.

Text: Lina Sandell (1832-1903)

Musik: Tysk melodi

234

(234)

1. Om svår och tör - nig blir vår stig Och
 2. All makt i him - mel och på jord Är
 3. En frid, som kun - skap ö - vergår - Ty

om Du sy - nes döl - ja Dig, Vi vand - ra dock fram -
 gi - ven Dig, så lär ditt ord; Och allt till go - do
 kring din tron, o Gud, den rår - Ned i vårt hjär - ta

åt i tro Och fin - na så en sa - lig ro.
 tjä - nar här För dem, som ha - va Her - ren kär.
 sän - ker sig, Se'n vårt be - gär vi kun - gjort Dig.

235

(235)

1. När Her-ren är min her - de, Vad
 2. Och om från hjor-den vil - las Ett
 3. Små lam-men skall Han bä - ra Och

kan mig fat-tas då? Allt, allt vad jag be - hö - ver,
 en - da får, Han ej Det läm-nar kvar i ök - nen
 göm-ma vid sitt bröst, De sar-ga-de för - bin - da,

Jag skall av Ho-nom få. På or-dets äng - ar
 Ett rov för ul-ven, nej; Han kär-leks-fullt det
 De sorgs-na bring-a tröst. På go-da be-tes -

grö - na Han fö - der si - na lamm, Till
 sö - ker, Den trog - ne Fräl - sa - ren, Och
 mar - ken Hans hjord får läg - ra sig, Han

li - vets fris - ka käl - lor Han själv dem le - der fram.
 tro - fast å - ter - för det På rät - ter väg i - gen.
 rik - ligt den väl - sig - nar Nu och e - vin - ner - lig.

4. Så sjunger jag av hjärtat:
 Min herde Herren är;
 Med fröjd jag Honom följer
 Den väg, som hemåt bär.
 Blott nåd, ja idel godhet
 Städs' skola följa mig,
 Och jag skall i hans hydda
 Få bo evinnerlig.

236

(236)

1. Gud äls-kar u - tan li - ke Och äls-kar en och
 2. Och Han av nåd sig vän - de Till ar-ma syn-da -
 3. Hans kär-lek till oss glö-der, Den är så rik och

var, Till fat - ti - ge och ri - ke Han sam-ma kär-lek
 re Han en - de So - nen sän - de, Sann Gud och Fräl-sa -
 full, Den ständigt öf - ver - flö - dar Blott för hans e-gen

har. Hans fa - dershjär - ta öm - mar För
 re. Och nu Han tro - fast klap - par På
 skull. Vi kun - na ej för - tjä - na En

var - je män - sko - själ, Ej mins - ta bar - net
 hjär - tat i vart bröst, Han ing - en skall bort -
 drop - pe där - ut - av, Men Gud i Kris - tus

glöm - mer, Men sör - jer för dess väl.
 tap - pa, Av dem Han å - ter - löst.
 Je - sus För in - tet den oss gav.

4. Ej någon röst från jorden
 Bad Honom stiga ned
 Till denna arma världen,
 Där allt av fallet led.
 Av Fadren utsänd, kom Han
 Hit ned från himlens höjd
 Att all vår nöd förvandla
 Till evig frid och fröjd.

237

(237)

1. Gud i kär - lek So - nen skänkt
 2. Härs - ka skall ej dö - den mer,
 3. Le - jo - net av Ju - das stam,

För en värld i syn - der sänkt; Han på kor - set
 Je - sus le - ver, li - vet ger; Li - vets furs - te
 Je - sus, Guds upp - stånd - na Lamm, Nu i här - lig -

Text: Miss H. K. Burlingham (1842-1901)

Musik: Benjamin Milgrove (1731-1810)

>>>

upp - hängd var, Mång-as syn - der där Han bar.
 Kris - tus är, Li - vets kro - na Han be - skär.
 he - tens höjd Är Han Guds för - näms - ta fröjd.

4. Alla, som på Kristus tro,
 Hava evigt liv och ro,
 Och de skola Honom se
 Komma snart i skyarne.

5. O, vad härligt nådesken
 Lyser fram i Frälsaren
 Att förkunna syndar'n här:
 Gud båd' ljus och kärlek är.

238

(238)

1. Just som jag är - ej med ett strå
 2. Just som jag är - för - rän jag har
 3. Just som jag är i den - na stund,

Av e - gen grund att byg - ga på, Blott
 För - mått vad e - vigt frukt - löst var Att
 Så fat - tig, kall, och ond i grund, Att

på den grund, att Du för mig Har
 från en fläck mig gö - ra ren - Till
 fin - na allt, som fat - tas mig, I

Text (eng.): Charlotte Elliot (1789-1871)

Musik: William B. Bradbury (1816-1868)

>>>

dött och själv oss bjöd till Dig.
 Dig, vars blod det gör al - len'.
 sa - ligt ö - ver - flöd hos Dig.

4. Just som jag är, Du gläds att se
 Mig komma och mig allt få ge,
 Förlåta, rena, läka mig;
 Jag tror ditt ord, och trygg till Dig.

5. Just som jag är, Du har mig kär,
 Ty Du har köpt mig, som jag är;
 Du kände väl hur ond jag var,
 När mina synder här du bar.

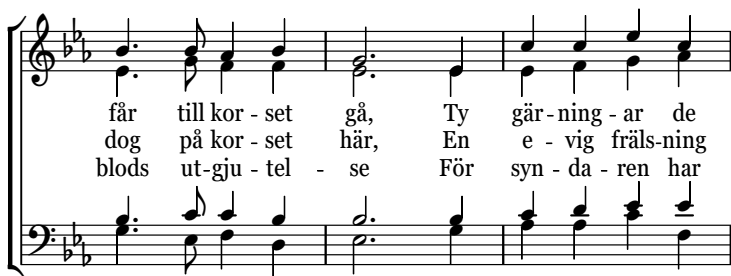
6. Just som jag är, jag nu dock tror
 Och prisa vill din kärlek stor,
 Vars bredd och längd och djup och höjd
 Jag sjunga skall i evig fröjd.

239

(239)

1. Nu nå - dens dag är in - ne, Du
2. I Her - ren Je - sus Kris - tus, Som
3. Ja, Gud på Kris - tus skå - dar; Hans

får till kor - set gå, Ty gär - ning - ar de
dog på kor - set här, En e - vig fräls - ning
blods ut - gju - tel - se För syn - da - ren har

Text: Susan C. Hedman (1847-1946)

Musik: Tysk melodi

>>>

bäs - ta Dig fräl - sa ej för - må, Ty
fin - nes, Ty Gud på blo - det ser, En
fram - bragt En full för-lå - tel - se, För

gärning-ar de bäs - ta Dig fräl - sa ej för - må.
e - vig frälsning fin - nes, Ty Gud på blo-det ser.
syn-da-ren har fram-bragt En full för-lå - tel - se.

4. Och ännu säger Jesus,
Vad Han har sagt förut:
Si, den, som till mig kommer,
Jag kastar icke ut,
Si, den, som till mig kommer,
Jag kastar icke ut.

5. För den, som icke verkar,
Men tror på Kristus blott,
Har Gud berett en frälsning
Och sällhet utan mått,
Har Gud berett en frälsning
Och sällhet utan mått.

240

(240)

1. Je - sus, min Her-re, till Bet - le-hem kom,
 2. Je - sus, min Fräl-sa - re, pris ske ditt namn!
 3. Je - sus, min Her-de, din kär - lek mig när,

La - des i krub - ban i djup fat - tig - dom,
 Syn - der-na bar Du på kors - trädet's stam,
 Tro - fast Du äls - kat ditt bort - kom-na får,

Un - der-bar nåd och barm - här - tig - het, som
 Häng - an-de där som Guds fel - fri - a Lamm,
 Tå - ligt Du sök - te det år ef - ter år,

Kom så för mig, för mig!
 Dog Du för mig, för mig!
 Kal - lan - de mig, ja mig!

4. Jesus, min Herde, uppfaren Du är,
 Ära och härlighet kröna Dig där.
 Frälsare trogen, mitt hjärta nu lär
 Se blott på Dig, på Dig!

5. Jesus, min Herre, hur salig din tröst,
 Snart får jag höra din ljuvliga röst,
 Luta mig tryggt mot ditt huldrika bröst
 Hemma hos Dig, hos dig!

241

(241)

1. San - ner - li - gen, sä - ger Je - sus,
 2. Hör än mer: en tid skall kom - ma,
 3. Her - re Je - sus, låt de or - den

Var och en, som hör mitt ord Och på Honom tror, som
 Ja, den re - dan kommen är, Då de dö - da sko - la
 Bli till livs för var - je själ! Kom och ut - ur ku - lan

sän - de Mig hit ned till den - na jord,
 hö - ra So - nens röst, och de, som här
 los - sa Mång - en bun - den syndens träl!

Text: Joël Blomqvist (1840-1930)

Musik: Charles C. Converse (1832-1918)

>>>

Han har e - vigt liv och kom - mer
 Rös - ten hö - ra, sko - la le - va;
 Di - na san - ning-ar, o Je - sus,

Ej i domen; ty han har I - från dö - den gått till
 Gud ske pris, så sä-ger Han, Som är san-ning-en och
 Ut - i vå - ra hjärtan skriv; Ty de ord, som Du oss

li - vet. Vil - ken frälsning un - der - bar!
 li - vet Och som ic - ke lju - ga kan.
 sä - ger, Ä - ro an - de, ä - ro liv.

242

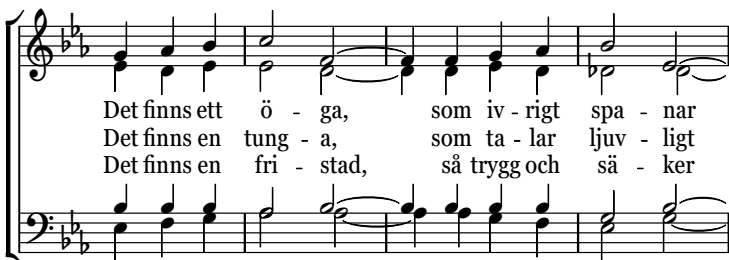
(242)

1. Det finns ett hjär - ta, som för dig öm - mar,
 2. Det finns ett ö - ra, som ned sig bö - jer
 3. Det finns en käl - la för dig, som törst - ar,

Du ar - me fång - e i syndens band.
 Och hör den ar - me, som hjälp be - gär;
 För dig, som hung - rar, det finns ett bröd;

Det finns ett ö - ga, som iv - rigt spa - nar
 Det finns en tung - a, som ta - lar ljuv - ligt
 Det finns en fri - stad, så trygg och sä - ker

Text: Joël Blomqvist (1840-1930)

Musik: Eric Carrén (1887-1978)

>>>

Städs' ef - ter bar - net i fjär - ran land.
Med den e - län - da, som sorg - sen är.
För dig, som ja - gas av synd och död.

4. O, kom till Jesus, och du skall finna,
Vad du behöver till salighet,
Ty Jesus, Jesus, ja, Han allena
Är nog för alla i evighet.

243

(243)

1. Än finns det rum! Se öp - pen är än-nu
 2. All him - lens säll - het bjuds dig nu - gå in!
 3. Allt är full-kom-nat; vä - gen öp-pen är

Guds fa - ders-famn, o själ, vi drö-jer du? Snabbt
 O, skyn - da, ty blott den-na dag är din, Din
 Till nå - da - sto - len - lägg din bör-da där! Där

Text (eng.): Horatius Bonar (1808-1889)

Musik: Ira D. Sankey (1840-1908)

>>>

i - lar ti-den, nå-dens dag tar slut; Be-sin - na dig, ty
fräls-ningsdag, då Her-ren ger dig tid Att sö - ka det, som
fin - nes frid för skuldbel - las - tad själ, En e - vig fräls-ning

nu går ro-pet ut: Än finns det rum!
till - hör e - vig frid. Än finns det rum!
för var syn-da-träl. Än finns det rum!

4. Snart nådens dörr stängs till, och om du då
Står utanför – ej rum finns mer att få.
Och Han, som här så milt dig bjuder: kom,
Skall då dig visa bort till evig dom;
Men nu finns rum.

244

(244)

1. Nu är behaglig tid, Si, nu är nå-dens dag;
 2. Nu är behaglig tid, Si, Je-sus bju-der nu;
 3. Nu är behaglig tid, Ett nådigt "Herrens år";

O syn-da-re, sök själens frid Och Je-su frälsning tag.
 I morgon kan det bli för sent, Ack, var-för drö-jer du?
 Skall Han för-gä-ves kal-la dig, Och du hans nåd för-smår?

4. Nu är behaglig tid,
 Hör Anden ropar "kom",
 Och Kristus själv förkunnar dig,
 Att ännu finns där rum.

Text: G. Gustafsson (1856-1935)

Musik: Nikolai A. Titow (1800-1875)

245

(245)

1. Je - su blod för oss har ba - nat
 2. En - dast ge - nom det - ta blo - det
 3. Ja, den brotts-ling, som i syn - den

Vä - gen fram till Gud. Lyck - lig den, som
 Sker för - lå - tel - se. Gud åt al - la
 An - nars mås - te dö, Ge - nom Je - su

nu an - am - mar Nå - dens bud.
 fri be - nåd-ning Nu kan ge.
 blod kan bli - va Vit som snö.

- 4.** Nu den Helige vi nalkas
Med ett heligt mod;
Ty åt Gud har Jesus köpt oss
Med sitt blod.
- 5.** Vem kan fatta blodets värde,
Denna helga ström,
Som förkunnar än Guds kärlek,
Djup och öm!
- 6.** Herre Jesus, Dig vi tacka
För ditt dyra blod,
Du, som gav ditt liv för fåren,
Herde god!

246

(246)

1. Du vil-se-gång - na, bliv ej läng-re bor - ta
 2. Hur läng-e skall du trot-sa så hans kär-lek?
 3. Kan-ske i dag det är den sis-ta gång-en,

Up - på för - där - vets stig, ack, dröj ej kvar!
 Hur läng-e skall Han o - hörd från dig gå?
 Som du får hö - ra nå-dens gla - da bud;

Be - tänk, att Gud kan snart din tid för - kor - ta,
 Hur läng-e skall Han li - da så din små - lek?
 Var stund i e - vig - he - ten in-går mång-en -

Be - tänk, Han kal - lat dig, men ej fått svar.
 Skall ej en gång hans ord ditt hjär - ta nå?
 Hur mång - a sa - li - ga, vet en - dast Gud.

4. Ännu är vägen fri att vända åter,
 Till fadershuset dörren öppen står.
 I himmelen blir fröjd, då syndar'n låter
 Sig föras hem, likt återfunnet får.

247

(247)

1. Det finns blott en väg, som till him - len
 2. Det finns blott ett namn, som har liv i
 3. Det finns blott en stad, som Gud själv har

går, Det finns blott en stig, där man Fad - ren når,
 sig, Ut - i det - ta namn får du fräls - ning fri.
 byggt, Blott ett sorg - fritt hem, där man vi - lar tryggt.

Det finns blott en älv, som är li - vets älv, Och
 Det finns blott ett bröd, som är li - vets bröd, Ty
 Det finns blott ett ljus, som ej slock - nar ut, En

Text (eng.): Arthur J. Hodge (1877-1965)

Musik: Robert Lowry (1826-1899)

vä - gen dit är Her-ren Je - sus själv.
 li - vets Furs-te blev på kor - set död.
 him - melsk gläd-je, som ta'r ald - rig slut.

(r.) Je - sus vä - gen är, den en - da väg,

Kär-leksfullt han ro - par, så oss skrif-ten lär:

Var och en som vill, kom i dag till mig, Mitt

liv på kor - set gav jag ut för dig!

4. Det finns blott en hand, som kan allt förmå,
 Det finns blott en hamn, dit ej stormar nå,
 Det finns blott ett hopp, som är fast och visst,
 Vårt sälla hopp är Herren Jesus Krist.
 Jesus vägen är, den enda väg, etc.

248

(248)

1. Hur mäk - tig och hur tå - lig Är
 2. Och om vi stapp-la, fal - la, I
 3. Men långt för - rän vi kän - na Vår

vår För - sva - ra - re! På Fad - rens tron Han
 det - ta syn - da - land, Han själv vår själ upp -
 synds för-skräc-ke - se, Har Je - sus tro - fast

sit - ter, Vår Fö - re-språ-ka - re. Om - giv-na här av
 rät - tar Med mild, gud-om-lig hand. Då ut - i Fadrens
 be - dit För vår upp-rät-tel - se. Din dy-ra nåd vi

svag - het, Av nöd och fres - tel - se, Till
 ö - ra Hörs Je - su Kris - ti röst, Och
 pri - sa, Vårt hjär-tas lov Dig ge, I

Ho-nom vi oss vän - da, Att Han oss kraft må ge.
 sorgs-na bar-net und - får För - lå - tel - se och tröst.
 tjänsten o - ut - trött - lig, Vår Fö - re-språ-ka - re!

249

(249)

1. "Gud är kär - lek". Ut - i Je - sus Kris - tus
2. "Gud är kär - lek"; må den sång - en lju - da

The first system of the musical score is written for a piano accompaniment. It consists of a treble and a bass staff joined by a brace on the left. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The melody is primarily in the treble staff, with chords and bass lines in the bass staff. The lyrics are printed below the treble staff, with two verses provided.

Den-na kär - lek tog en full ge - stalt;
Ö - ver jor - den i - från pol till pol;

The second system continues the piano accompaniment. It follows the same musical notation as the first system. The lyrics continue from the previous system, with a semicolon at the end of the second line.

Och den kär - lek, som ut - gi - vit So - nen,
Må den träng - a in i mång-a hjär - tan,

The third system concludes the piano accompaniment. It follows the same musical notation. The lyrics conclude with a comma at the end of the second line.

Skall ock oss med Ho-nom skän ka allt. Kris-tus
Tills de smäl - ta för Guds kärleks sol! "Gud är

har en gång i nåd för - sa - kat Himlens säll - het
kär - lek"; ja, Han äls - kar e - vig, Äls - kar tro - fast,

och till jorden kom, Ja, för oss, som vo-ro dö-dens
äls - kas vill i - gen. Vem kan slu - ta hjärtat för hans

fång - ar, Tog Han på sig Guds rätt - vi - sa dom.
kär - lek, Vem vill ic - ke äls - ka den-ne Vän!

250

(250)

1. O, kom till Her - ren Je - sus, In -
2. I dag vill Je - sus fräl - sa Från
3. För he - la vi - da värl - den Guds
4. O kär - lek u - tan grän - ser För

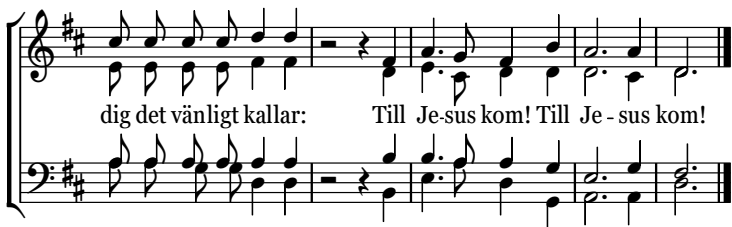
för hans fot fall ned! För dig Han sig ut -
var - je synd och sorg; Al - le - na Han kan
ar - mar öpp - na stå. Han ro - par: Kom-men
var - je syn-dens slav! Gud så har värl-den

gi - vit, För dig på kor - set led.
hjel - pa, Han är vår fas - ta borg.
al - la, I dag finns nåd att få!
äls - kat, Att Han sin Son ut - gav.

(r.) Nå-dens budskap ö-ver nejden skal-lar; Hör, o själ, ty

dig det vänligt kallar: Till Je-sus kom! Till Je - sus kom!

251

(251)

1. Som hjort ef-ter vat-tenbäck träng - tar Så
 2. Guds kär - lek är nu up-pen - ba - rad, I
 3. Ack, se Je-su hän-der och föt - ter, De

trängtar den själ ef-ter Gud Som hört hans gudom-li - ga
 Je-sus, ett of - fer för synd. Han klap-par än-nu på ditt
 sår, som din synd där-i slog; Där skön-jas de vä-gar så

stäm - ma, Hans kär - leks allsmäk - ti - ga ljud
 hjär - ta Och be - der: O själ, släpp mig in!
 tung - a, Som Han i sin kär - lek då tog.

Om du kun-de än havs-dju-pet mä - ta Och
 Guds rätt - fär - di - ga dom jag har bu - rit, På
 Om ett spån ut - i el - den du kas - tar, Du

räk-na regndrop-par-na små, Guds e - vi-ga kärlek, så
 korset mitt liv jag ut - gav. Gud kan di-na synder ej
 ser ej en skymt mer där - av, Så syn-da-ren ock-så för-

gräns - lös, Du kun-de ej mä-ta än - då.
 fin - na, De för-svun-no i kär - le - kens
 svun - nit, För-svun-nit i Fräl-sa-rens grav.

252

(252)

1. O, Guds un - der - ba - ra kär - lek, He - lig,
 2. O, det un - der - ba - ra kor - set, Där jag
 3. Nu jag blic - kar upp till him - len Och på
 4. Det finns ro för tröt - ta sjä - lar, Blott de

gränslös, öm och fri! All min ängs - lan har för - svunnit,
 ser Guds kär - leks råd; Ty i Je - su död för - kla - ras
 Ho - nom skå - dar där. Här - lig - he - tens skö - na kro - na
 se på Ho - nom där, E - vig frid att stän - digt vi - la

Text: Rowland D. Edwards (1858-1948)

Musik: Silas J. Vail (1818-1883)

>>>

Ty jag vet, Han äls- kar mig. Kärlek – ursprung till all
 Hans rätt - fär - dig - het och nåd. Kor- set vi - sar Gud är
 På sin pan - na nu Han bär. Den som led för oss, rätt -
 I Guds Son, som upphöjd är. Vi få vi - la tryggt i

säll- het – Nåd så rik, o - mä - te - lig, Vil - ligt
 he - lig, När Han ö - ver - gav sin Son. Ljus och
 fär - dig För de o - rätt - fär - di - ge, Upp- höjd
 Ho- nom, När vi ge - nom värl - den gå. Himmelsk

gav det hel - ga Lammet För att vin - na oss för sig.
 kär- lek där för - kun- na, Hu- ru Gud kan bju- da: "Kom!"
 är vid Fad- rens si - da; Lov och pris vi Ho- nom ge.
 frid och fröjd och kär- lek Vi i Kris- tus nju - ta få.

Guds un - der - ba - ra kär - lek Guds un - der - ba - ra kär - lek
 Min synd Han där för - so - nat, Min synd Han där för - so - nat,
 O Je - sus, Du är vär - dig, O Je - sus, Du är vär - dig,
 Lov, pris, o giv åt Ho - nom Lov, pris, o giv åt Ho - nom

Guds un - der - ba - ra kär - lek Blev på kor - set up - pen - bar.
 Min synd Han där för - so - nat, När Han dog på kor - sets trä.
 O Je - sus, Du är vär - dig, Du, som dog en gång för mig!
 Lov, pris, o giv åt Honom Nu och i all e - vig - het.

253

(253)

1. Är du i nöd, Har du ej stöd,
 2. Rik ut - i nåd. Vet Han ock råd,
 3. Svi - ker dig än Mång - en din vän,

Kän - ner du dig för - skju - ten, Her - ren är rik,
 Säg Honom vad dig fel - ar; Stort el - ler smått,
 Her - ren är klip - pan tryg - ga. Tro - fast Han är,

All - tid sig lik, Ald - rig hans dörr är slu - ten.
 Säg Honom blott, Hjal - pen åt dig Han de - lar.
 Hål - ler dig kär, På Ho - nom kan du byg - ga.

4. Hjälpen Han har,
Färdig och snar
Åt dig i rätta tiden.
Prövningens dag
Med Guds behag
Är inom kort förliden.

5. Fatta blott mod,
Herren är god,
Han uti kärlek handlar.
Tårarnes bröd,
Hårdaste nöd,
Han uti fröjd förvandlar.

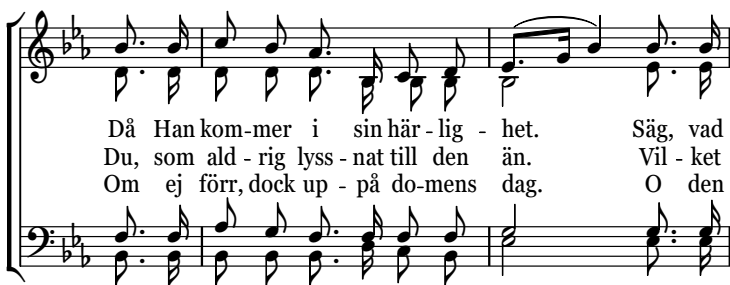
6. Jesus, ditt namn
Säkraste hamn
Är uti alla skiften;
Tröst uti nöd,
Liv uti död,
Ljuset ännu vid griften.

254

(254)

1. Al - las ö - gon sko - la Her-ren skå - da,
 2. Her-rens röst en dag du mås - te hö - ra,
 3. Je - su namn skall di - na knän ock bö - ja,

Då Han kom-mer i sin här - lig - het. Säg, vad
 Du, som ald - rig lyss - nat till den än. Vil - ket
 Om ej förr, dock up - på do-mens dag. O den

har hans an - komst dig att bå - da: E - vig
 bud skall den till dig väl fö - ra, Skall du
 da - gen - hu - ru den skall rö - ja Brott och

jämmer el - ler sa - lig - het? Se på Ho - nom nu och mot - tag
 kän - na den som från en vän? El - ler skall hans tordönstämman
 syn - der ut - av al - la slag! Vill du ic - ke und - fly do - mar -

li - vet, Vil - ket i Guds Son al - le - na är,
 lju - da Ned i dju - pet av din ar - ma själ
 tro - nen? Je - su namn dig bju - der frälsning än.

Blo - det, som en gång ut - gju - tet bli - vit,
 Och med o - mot - stånd - lig makt dig bju - da:
 Böj dig nu, i tro e - mot - tag So - nen,

Det har kraft att två dig ren och skär.
 "Gå i - från mig!" – O, be-tänk dig väl!
 Do - ma - ren vill bli din bäs - te vän.

4. Varje tunga skall en gång bekänna:

Jesus Herre över allting är.

Då hans vrede var och en skall bränna,

Som har vägrat Honom hyllning här.

Dig besinna – liv och död det gäller;

Sök din frälsning, medan än är tid.

Dödens lie kanske snart dig fäller;

Fly till Jesus, Han vill ge dig frid.

5. Öga, öra, hjärta, mun och tunga,

Allt är hans, som köpt dig med sitt blod.

O, vi vill du då ej börja sjunga

Redan nu hans pris med fröjdfullt mod?

Snart skall härlighetens morgon randas,

Som av intet moln och mörker vet.

Skall din röst i himlens sånger blandas?

Skall du dela denna härlighet?

255

(255)

1. Sjung-en till vår starkhets Gud, Som oss
 2. Sjung-en till vår starkhets Gud, Sjung-en
 3. Sjung-en till vår starkhets Gud, Han be-

hit - tils hul - pit har! Han till slut oss fö - rer
 om hans kär - lek stor! Vem för - står dess längd och
 stän - digt med oss går! Vi ej räds för re - sans

hem I sin nåd så un - der - bar. Tro hans
 bredd, Vem i him - len och på jord Kan dess
 längd El - ler den som mot oss står. Snart skall

ord, som ald - rig svi - ker,
 djup och höjd upp - fat - ta,
 fi - en - den för - svin - na

Fruk - ta ej, hans kraft ej vi - ker.
 Vem dess ri - ke - dom upp - skat - ta?
 Och vår re - sas mål vi hin - na.

256

(256)

1. O sto - re Gud, när jag den värld be -
 2. När som-mar - vin - den su - sar ö - ver
 3. När jag i bi - beln skå-dar al - la
 4. När tryckt av syn - dens skuld jag fal - ler

skå - dar, Som du har ska - pat med ditt allmakts-
 fäl - ten, När blommor dof - ta in - vid käl-lans
 un - der, Som Her-ren gjort se'n för-ste A-dams
 ne - der Vid nå-dens tron och ber om nåd och

ord, Hur där din vis - dom le-der li-vets trå - dar,
 strand, När tras-tar dril - la i de grö-na täl - ten,
 tid, Hur nå - de - full Han va-rit al - la stun-der,
 frid, Och han min själ på rät-ta vä-gen le - der

Text: Carl Boberg (1859-1940)

Musik: Svensk folkmelodi

>>>

Och al - la vä - sen mät-tas vid ditt bord.
 Vid fu - ru - sko - gens ty - sta, dunk-la rand.
 Och hjälpt sitt folk ur li - vets synd och strid.
 Och fräl - sar mig från all min synd och strid.

1-4. Då brister sjä-len ut i lovsångsljud: O store Gud! O store Gud!

Då brister sjä-len ut i lovsångsljud: O store Gud! O store Gud!

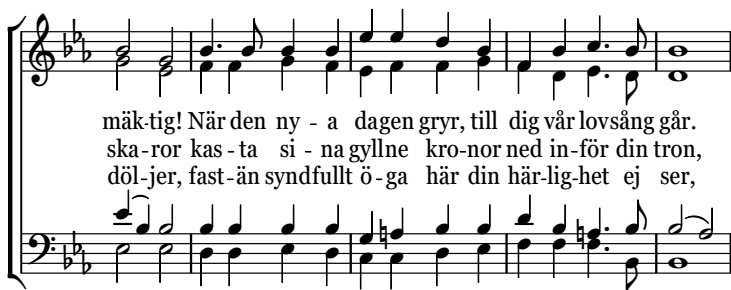
5. När slutligt alla tidens höljen falla,
 Och i åskådning byter sig min tro,
 Och evighetens klara klockor kalla
 Min frälsta ande till dess sabbatsro.
 Då brister själen ut i lovsångsljud:
 Tack, gode Gud! Tack, gode Gud!
 Då brister själen ut i lovsångsljud:
 Tack, gode Gud! Tack, gode Gud!

257

(257)

1. He-lig, he-lig, he - lig! Her - re Gud alls-
 2. He-lig, he-lig, he - lig! Al - la fräls - ta
 3. He-lig, he-lig, he - lig! Fast din glans dig

mäk-tig! När den ny - a dagen gryr, till dig vår lovsång går.
 ska-ror kas - ta si - na gyllne kro-nor ned in-för din tron,
 döl-jer, fast-än syndfullt ö-ga här din här-lig-het ej ser,

Text (Eng.): Reginald Heber (1783-1826), "Holy, Holy, Holy! Lord God Almighty!"

Musik: John B. Dykes (1823-1876)

>>>

He-lig, he-lig, he - lig, nå - defull och tro - fast,
 In-för dig som va - rit, är och e-vigt bli - ver
 e - vig är din nåd, din kär - lek o - för-gäng - lig.

dig vi till - bed - ja, Gud och Fa - der vår.
 äng - lar - na stäm - ma upp sin lov-sångs ton.
 All - god till stof - tets barn du skå - dar ner.

4. Helig, helig, helig!
 Herre Gud allsmäktig!
 Jord och hav och himmel prisa högt din stora nåd.
 Helig, helig, helig!
 Ingen är din like, treenig Gud, i visdom och i råd.

258

(258)

1. Her - re, din kär - lek oss dra - ger till -
 2. Me - dan vi Dig, Her-re Je - sus, ha
 3. Her - re, för oss har Du själv Dig ut -

samman, Le - der vår fot i-från vild-mar-kens stig.
 vän - tat, Of - ta Hug-sva - la-ren ta - lat om Dig,
 gi - vit, Smär-tan Du kän - de ej ut - ta - las kan.

Re - dan Du fyll - er med lov vå-ra hjär - tan,
 Och vid din fot u - ti he - lig be - un - dran
 Nu u - ti sam-klang med him - melens hyll - ning

Text: Miss A. M. Harding

Musik: Joseph F. Thrupp (1827-1867)

>>>

Och i din när - het be - und - ra vi Dig.
Bö - jes vår an - de, vårt lov hö - jer sig.
Hö - jes en sång från de hjär - tan Du vann.

4. Dig, Herre Jesus, vi älska, beundra,
Över allt lov står ditt härliga namn!
Skön utan like Du är. Vi tillbedja,
Förda till ro uti kärlekens famn.

259

(259)

1. Det är ej med o - säk - ra steg Vi
 2. Det är Dens röst som en - sam gått En
 3. Han ber oss ej al - le - na gå I
 4. Se, öpp - en är nu him - lens dörr, Där

vand - ra ök - nens stig. En väl - känd röst har
 spår - lös väg på jord Och ba - nat vä - gen
 ök - nen vid och stor, Men för oss hem i
 glän - sen strå - lar ut Och ly - ser på den

kall - at oss Till e - vig fröjd hos sig.
 upp till Gud För oss som vil - se for.
 gräns - lös nåd, Vi has - ta dit Han bor.
 väg Han gått Till här - lig - het hos Gud.

5. I tålmod vi må gå fram,
 Beprövade i tro
 Och ty oss till den kärlek varm,
 Som giver hjärtat ro.

260

(260)

1. Ditt namn, o Fa - der, pri - sa vi Likt
 2. Ljuv den för-trös - tan, frid och fröjd Vårt
 3. Där i din kär - leks upp-såt Du En
 4. Fast än - nu här det är vårt hopp, När

barn, som lärts av nåd. Hjälp oss att i rätt -
 här - ta Du be - skär. Vår an - de har sin
 plats oss till - rett har Som sö - ner jäm - te
 sti - gen är full - bragt, Att Han oss ta - ger

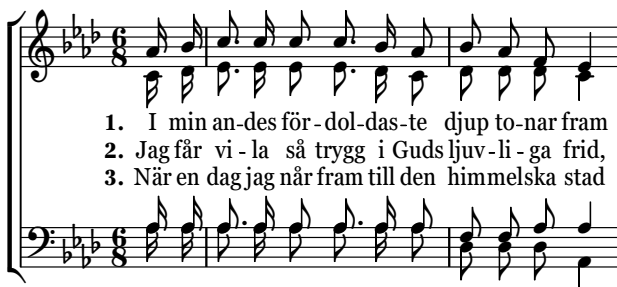

fär - dig - het Och fröjd in - för Dig stå!
 till - flykt nu I ljus - et, där Du är.
 Ho - nom nu, Han, som vår sorg här bar.
 till sig opp Långt bort - om dö - dens makt.

5. Helige Fader, håll oss så,
 Uti din kärlek stor,
 Att utan fruktan här vi gå,
 Till dess vi hos Dig bor.

261

(261)

1. I min an-des för-dol-das-te djup to-nar fram
 2. Jag får vi-la så trygg i Guds ljuv-li-ga frid,
 3. När en dag jag når fram till den himmelska stad

En så un-derbart skön me-lo-di, Som en
 Vi-la stil-la i Je-su för-var. In-gen
 Där, i klar-het, jag frids-furs-ten ser, Skall jag

för-smak av him-lens o-änd-li-ga frid När all
 fa-ra mig når, varken dag el-ler natt, I Hans
 glad stäm-ma in i de sa-li-gas sång Om den

Text (eng.): Warren D. Cornell (1858-1936)

Musik: William G. Cooper (1861-1938)

>>>

o - ro och nöd är för - bi.
 kär - lek min trygg - het jag har.
 frid som vår Fa - der oss ger.

(r.) Frid, frid, ljuv - li-ga frid Som min Fa - der i him-me - len

ger. Som en våg ur den e - vi - ga kär-le-kens hav

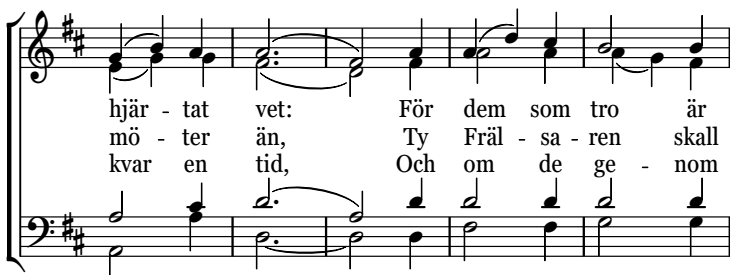
I min an - de Guds frid ström-mar ner.

262

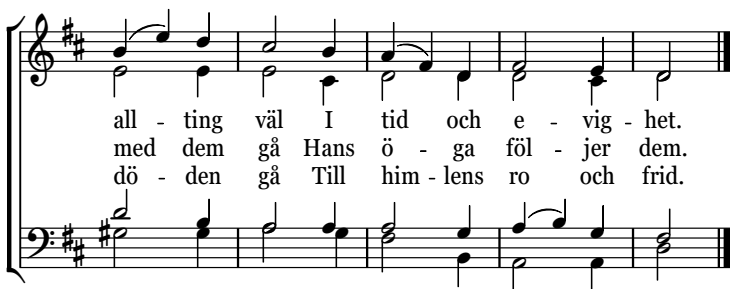
(262)

1. Vad tröst det ger var själ, Hur ljuvt, att
 2. I allt de tryg - ga stå, Vad - helst som
 3. Allt väl, om här de få Än drö - ja

hjär - tat vet: För dem som tro är
 mö - ter än, Ty Fräl - sa - ren skall
 kvar en tid, Och om de ge - nom

all - ting väl I tid och e - vig - het.
 med dem gå Hans ö - ga föl - jer dem.
 dö - den gå Till him - lens ro och frid.

Text: J. Kent

Musik: Charles W. Jordan (1840-1909)

>>>

4. Allt väl i dalen trång
Liksom på bergets topp,
Allt väl i glädje och i sång,
De i all nöd ha hopp.
5. Allt väl, när sång uppgår
Och stigen ljus sig ter,
Så ock allt väl i prövning svår,
I sorg och frestelser.
6. Väl, när med fröjdeljud
Till höjdarna de gå,
Och allt är väl, så räknar Gud,
När de i eldprov stå.
7. Och sist, hur underbart,
När Jesu ord dem nå
Och de basunen höra klart,
De Honom möta få!

263

(263)

1. O Gud, din kär-leks tank - ar skönja vi
2. Gud Fa - der, till-fredsställt ditt hjär-ta är,
3. Vårt lov till Dig nu le - des, o vår Gud,

U - ti ditt upp - såt, för-rän värl-den var.
Ditt verk full - bor - dat, glädjens frukt Du har,
Av Kris-tus, Hu - vud åt för-sam-ling - en,

Text: C. M. Hands

Musik: Th. Söderberg (1845-1922)

>>>

För - sam - ling - en, för - e - nad in - för Dig
I det Du Brud - gum - men och bruden ser,
Vars glans lik kost - bar jas - pis strå - lar ut

Med Kristus, him - lens Män - ska un - der - bar.
Tids - åld - rars hem - lig - het, nu up - pen - bar.
Dig, Gud, till ä - ra, e - vigt lov, a - men!

264

(264)

1. Jag fun-nit en Fräls-a - re, mäktig och god, En
 2. All o - frid och o - ro min själ ha-de bränt För-
 3. Jag gi - ver till Je-sus, min Mäst-a - re, allt, Mitt

Mäst - a - re här-lig och blid. För - so-nad och re-nad i -
 svann vid Hans ljuv-li - ga ord. Hans frid är den bäs-ta jag
 liv, mi - na gå-vor, mitt pund. Den stig vill jag vandra som

ge-nom Hans blod Jag nu har fö-rbli-van-de frid.
 nå-gon - sin känt, Hans gläd-je den bäs-ta på jord.
 Han mig be - fallt Och gö - ra Hans vil - ja var stund.

Text: Einar Waermö

Musik: C. E. Brown

>>>

(r.) Un - derbar frid, un - der - bar frid, Frid som ej världen kan

ge. När Han för - de min själ i från mör - ker till ljus,

Fick jag un - derbar, un - der - bar frid.

265

(265)

1. Je - sus full av kär - lek ro - par:
 2. Kom till mig från värl - dens vim - mel,
 3. Vill du him - mel - ri - ket ä - ga,

Kom till mig var tör - stig själ! Jag vill liv och frälsning
 Från dess o - ro, synd och strid! Jag al - le - na åt din
 Vill du li - vets kro - na få? Vill du nå den ny - a

gi - va, Allt för dig kan bli - va väl. Kom till
 an - de Gi - va kan den rät - ta frid. Kom till
 sta - den Och den gyll - ne ga - tan gå? Kom till

Text: Sven Johansson

Musik: William H. Doane (1832-1915)

>>>

mig, kom till mig, Li-vets vat-ten ger jag dig! Kom till
 mig, kom till mig, Syn der - na för - lå - tas dig! Kom till
 mig, kom till mig, Jag har vun-nit allt åt dig! Kom till

mig, kom till mig, Li-vets vat-ten ger jag dig!
 mig, kom till mig, Syn der - na för - lå - tas dig!
 mig, kom till mig, Jag har vun-nit allt åt dig!

4. Herre Jesus, Dig allena
 Kropp och själ jag giva vill.
 Tag mig som jag är, o Herre,
 Jag för evigt hör Dig till.
 Pris ske Dig, pris ske Dig,
 Att Du ock vill frälsa mig!
 Pris ske Dig, pris ske Dig,
 Att Du ock vill frälsa mig!

266

(266)

1. Gud i kär - lek oss om-slu - ter,
 2. Vi i sor - gen har förnum - mit
 3. Bi - dan-de en här - lig mor-gon,

Styr - ker vår själ. Fritt hans yn - nest
 Ro för vår själ Och fullkom - lig
 Ljus för vår själ, Sjun - ga vi här

vi åt - nju - ter, Allt, allt är väl.
 fräls - ning fun - nit, Ty allt är väl.
 un - der sor - gen: Allt, allt är väl.

Han oss he - lar och led - sa - gar Och i nåd oss
 Gud oss ald - rig ö - ver - gi - ver, Ut - i Kris - tus
 Fa - drens kär - lek är vår käl - la, Je - sus helt kan

här be - va - rar, Med sin hand Han
 vi för - bli - ver, An - dens led - ning
 till - freds - stäl - la, Och i liv som

oss för - sva - rar, Allt skall bli väl.
 hjälp oss gi - ver, Allt skall bli väl.
 död skall gäl - la, Allt skall bli väl.

267

(267)

1. I - ge - nom storm och moln Gud
 2. Han all - ting nå - digt styr, Allt
 3. När Han räckt ut sin arm, Vem
 4. Åt Ho - nom läm - na vi Att

vi - sar vä - gen vår. Han har sin tid, och
 tjä - nar blott hans makt. Vad - helst Han gör, oss
 kan hans verk mot - stå? När det är Han, som
 väl - ja för oss här. Be - und - ran - de vi

nat - tens strid Till dag snart ö - ver - går.
 nåd till - för, Hans stig är ljus och kraft.
 för oss an, Vem kan mot Ho - nom gå?
 snart få se, Hur vis, hur stark Han är.

5. Vi Honom fatta ej.
 Hans jord, hans himlapäll
 Dock visa, Gud i härskarskrud
 Styr allt och gör allt väl.

Text: Paul Gerhardt (1607-1676)

Musik: William H. Monk (1823-1889)

268

(268)

1. O Her-re, med be - und-ran skå - da
 2. Den skön-het Fad - rens ö - ga fann hos
 3. Där - för de di - na för Dig bö - ja

vi Din här - lig - het. Din kär - lek li - ka
 Dig i man-dom här, Vart himmelskt drag up -
 sig till - bed - jan - de, Att Du, o Her - re

dyr - bar skall för - bli i e - vig - het,
 på din smär - tas stig, O Her - re kär,
 Je - sus, ut - gav Dig till kor - sets ve.

Och dof - ten u - tav allt Du gör - de här Skall
 Skall strå - la fram i o - för - dun - klat ljus Och
 Din stig, din kär - lek, all din dyr - bar - het, Du

stän - digt fyl - la här - lig - he - ten där.
 nä - ring ge vår fröjd i Fad - rens hus.
 själv vår lov - sång blir i e - vig - het.

269

(269)

1. Hör, o själ, en röst från höj - den
 2. Se Guds Son, hans sorg och smär - ta,
 3. Kris - tus fram-bragt full för - so - ning,

Ta - lar nu om nåd för dig! Lyss-na, tro, tag del i
 Se, hur själv Han of-frat sig! In i dö-den brast hans
 Vun-nit fräls-ning ock för dig. Se, i him-len finns en

fröj - den, Gräns-lös nåd här bju-des dig! Ja, åt
 hjär - ta, Kä - ra själ, det var för dig! Ja, för
 bo - ning, Där all säll-het vän - tar dig! Vän - tar

Text: G. Palmqvist (1812-1867)

Musik: William H. Doane (1832-1915)

dig, ja, åt dig! Gränslös nåd här bju-des dig. Ja, åt
 dig, ja, för dig! Kä - ra själ, det var för dig! Ja, för
 dig, vän-tar dig! Där all säll-het vän-tar dig. Vän-tar

dig, ja, åt dig! Gränslös nåd här bju-des dig.
 dig, ja, för dig! Kä - ra själ, det var för dig!
 dig, vän-tar dig! Där all säll-het vän-tar dig.

4. Vi därovan skola prisa
 Jesus, som har offrat sig.
 Där skall Han i klarhet visa,
 Vad Han gjort för dig och mig.
 Ja, för dig och för mig!
 Vad Han gjort för dig och mig.
 Ja, för dig och för mig!
 Vad Han gjort för dig och mig.

270

(270)

1. O Her - re Je - sus, liv vi fått I
 2. Vi ve - ta, att Du äls - kar oss Och
 3. Vi skå - da få ditt an - le - te I
 4. Du äls - kar din för - sam - ling här, I

Dig, som är vår del. Hur rik, hur här - lig
 läng - ta fat - ta mer Den kär - lek, som helt
 här - lig - he - ten snart Och hö - ja se - ger -
 Dig hon bli - vit rik, Ditt skö - na namn hon

är vår lott, Hur skön vår ar - ve - del!
 fat - tat oss Och dag - lig kraft oss ger.
 sän - gens ljud Och se din ä - ra klart!
 re - dan bär, Och snart hon blir Dig lik.

5. Vår lovsång då skall bli med fröjd Din egen trofasthet,
 Och vi få se Dig högt upphöjd I evig härlighet.

271

(271)

1. Her - re Je - sus, nu vår längtan Är att
 2. Her - re, stil - la vå - ra hjärtan För dig
 3. Må din stor - het vi för - nimma, Ja, din

lyss - na till din röst, Lyss - na till vad Du vill
 själv - och var oss när! Låt oss al - la nu få
 kär - lek och din makt, Som i Or - det up - pen -

sä - ga, Ord av kär - lek, ord av tröst.
 kän - na, Att Du mitt i - bland oss är!
 ba - ras Ge - nom An - dens sto - ra kraft.

4. Hjälp oss, Herre, att begrundas,
 Vad Du så oss giva vill!
 Uppfyll oss med helig glädje,
 Glädje, som hör himlen till!

Text: Elsie Sundberg

Musik: Ithamar Conkey (1815-1867)

272

(272)

1. O, lå-tom oss sjunga om Je-sus, Vår
 2. Ty vem har väl gi-vit oss stör-re Be-
 3. Han läm-na-de himlar-nas ri-ke Och
 4. Han gick här så fat-tig och rin-ga, Att

dy-re och tro-fas-te Vän, Som gick för oss al-la i
 vis på sin kär-lek än Han, Som ge-nom sin död för oss
 kom till vår syndful-la jord Att tjä-na, att li-da och
 in-gen så fat-tig här fanns, Fas-tän Han var Ska-pelsens

dö-den, Som äls-kat och äls-kar oss än!
 al-la En e-vig för-lossning oss vann?
 blö-da Och dö ef-ter Skrif-ter-nas ord.
 Her-re, Och himlar och jord vo-ro hans.

5. På Golgata seger Han vunnit,
Och krossad är fiendens makt.
Han segrande uppstod ur graven,
Och liv Han i ljuset frambragt.
6. Och sedan Han verket fullkomnat,
han uppfor till himlen igen.
Nu är Han därovan hos Fadren,
Vår trogne Försvarare än.
7. O Jesus, din kärlek vi skåda
I allt vad Du gjorde och gör,
En kärlek i gärning bevisad,
Just då Du för syndare dör.

273

(273)

1. Än - nu i nåd Herren drö - jer att kom - ma
 2. O, hur Han läng - tar att dig få om - slu - ta
 3. Låt Ho - nom öp - pna dig ö - rat att hö - ra,
 4. Bort Han har gått för att rum dem be - re - da,

Att till sig häm - ta sin ska - ra av from - ma.
 Och i ditt hjär - ta sin kär - lek ut - gju - ta,
 Hu - ru Han läng - tar att sa - lig dig gö - ra,
 Som av hans An - de här lå - ta sig le - da

Är det på dig, som Han vän - tar, du vils - na själ?
 Läng - tar att ömt i sin famn dig få bä - ra hem
 Hjälp - pa och skyd - da mot allt, som dig ska - da kan
 Och som från syn - der - na re - ning nu ha - va fått

Text: Maria Carlsson

Musik: Folkmelodi från Karelen

Han dig fräl - sa vill, Han dig fräl - sa vill.
 Till sin Fa - ders hus, Till sin Fa - ders hus.
 I den on - da värld, I den on - da värld.
 I hans dy - ra blod, I hans dy - ra blod.

5. Ute i världen är död blott och fara,
 Kom då till Honom, som kan dig bevara!
 Fatta den hand, som så säkert dig leda kan
 Dig ej döden når! Dig ej döden når!

274

(274)

1. Vi läng-ta, Her-re, se Dig snart I
 2. Då din tri-umf, din se-ger skall För
 3. Vi ve-ta, och det är vår fröjd, Gud

här - lig - het och prakt, Att värl-den all må
 al - la klart sig te, Och lov och hyll-ning
 Dig upp-skat - tat har, Men läng-ta, att Du

skå - da klart Din stor - het och din makt.
 gi - vas åt Den nu för - ak - ta - de.
 högt upp-höjd Skall fram - stå för en - var.

4. Då varje motstånd borta är,
 Och Du är ensam stor.
 Att då Dig ära, Herre kär,
 Blir varje själs åtrå.

275

(275)

1. Jag har hört om ett land, där rätt-fär-dig-het bor,
2. Jag har hört om en ska-ra in ski-nan-de vitt,
3. Jag har hört om en Gud, som oss äls-kat, fas-tän
4. Han kan fräl-sa en-var, som på Ho nom vill tro,

Dit ej syn - den, ej sor - ger-na nå, Där det
 En lov - sjun - gan - de, jub - lan-de här, Som av
 Vi hans he - li - ga vre - de för - tjänt. Och så
 Som hos Ho - nom sökt hjälp för sin nöd, Han som

ej hö-res rop, där ej fäl - les en tår, Där den
 nåd nu har fått allt den kal - lar för sitt, Som av
 stor var hans nåd e - mot syn - da-ren arm, Att Han
 gi - ver åt tröt - ta, be - tun - ga-de ro Och åt

Text: Maria Carlsson

Musik: E. G. Taylor

>>>

tröt - te får vi - la och ro.
 nåd, blott av nåd fin - nes där.
 en - föd - de So - nen har sänt.
 hung - ran - de le - van - de bröd.

5. Det Guds Enfödde, Älskade, Helige var,
 Som här utgav sitt dyrbara blod,
 Som av kärlek till oss dödens lidande bar,
 O, min vän, att du detta förstod!

276

(276)

1. Jag vill va - ra nä - ra Je - sus, Jag ej
 2. Jag vill le - va nä - ra Je - sus, För min
 3. Jag vill vand - ra nä - ra Je - sus, Var - je
 4. Jag vill va - ra nä - ra Je - sus, Jag vill

vå - gar en - sam gå. Jag vill vand - ra i Hans
 tro den är så svag. Med Sitt ord Han ger mig
 dag som li - vet ger, Ge - nom storm och ge - nom
 le - das av Hans ljus, Tills jag når den and - ra

när - het, All - tid föl - ja i Hans spår.
 styr - ka Bå - de klar och mu - len dag.
 sol - sken, Ge - nom allt som med mig sker.
 stran - den, Vand - rar ge - nom flo - dens brus.

Text (eng.): Fanny J. Crosby (1820-1915)

Musik: John R. Sweney (1837-1899)

>>>

(r.) Fruk - ta skall

min själ ej

då,

Vart Han än

mig le - da

må.

U - tan ängs -

lan vill jag

föl - ja

Stil - la

i Hans tryg - ga

spår.

277

(277)

1. O Gud, "Den-sam - me", o - för - än - der -
 2. Om vä - gen för oss blir en tå - re -
 3. Vi tac - ka Dig, fast djup är sorg-en
 4. O vil - ken Gud! Om än vår sång till

lig, Du som bjöd flo - den komma, ly - da
 dal, En plats av sorg - er, li - dan-den och
 här, Ty just i sorg - en Du oss kommer
 Dig Kan sy - nas allt - för hög här på vår

Text: H. D'Arcy Champney (1854-1942)

Musik: Edward J. Hopkins (1818-1901)

>>>

Dig, Vår tillflykt och vår styr-ka själv Du är
 kval, Det är vår fröjd, att vän-tan ej blir lång,
 när. Du på ditt lju - va sätt ditt folk be - rör,
 stig, Lik - väl vår lov - sång vi till Dig fram - bär,

Och ge-nom al - la stormar hem oss bär.
 Tills allt för - vand - las, sorg-en byts i sång.
 Från nat-tens gråt till dag-ens fröjd dem för.
 Din An - de styr - ker oss att sjung - a här!

278

(278)

1. Her - ren Je - sus kom från him - len Ned till
 2. Är du en - sam här i vär - den, U - tan
 3. Fad - rens hjär - ta för dig öm - mar, Skall du
 4. Guds barm - här - tig - het och kär - lek Blev i

kor - sets djup av ve,
 hopp och u - tan Gud,
 läng - re bor - ta gå?
 Kris - tus up - pen - bar.

Full av nåd och san - ning
 Tank - lös går i syn - den,
 Jord och him - mel skall förs -
 Han sitt dy - ra blod ut -

kom Han För att fräl - sa syn - da - re.
 flär - den, Stan - na för hans kär - leks bud!
 vin - na, Säg, hur skall du då be - stå?
 gju - tit, Lö - se - pen - ning själv Han var.

Text: A. Gustafsson

Musik: Heinrich Proch (1809-1878)

>>>

5. Kristus led en gång rättfärdig
För de orättfärdige.
Tro, och du skall få erfara,
Nåd och frid Han dig vill ge!

6. Kom, o kom till Herren Jesus,
Han på korset utgav sig!
Se, hans lidande och kärlek,
Hör, ack hör, Han kallar dig!

279

(279)

1. Har du frid? O själ, be - sin - na Vad det
 2. Har du frid med Gud i höj - den, Har Han
 3. El - ler le - ver du i värl - den, Främ man -

or - det in - ne - bär! Har du lå - tit Gud dig
 dra - git dig till sig? Har en drop - pe av den
 de än - nu för Gud, Har du än din lust i

fin - na, Me - dan Han än - nu är när?
 fröj - den, Som Han ger, fått rum hos dig?
 flär - den, Glömsk u - tav din Her - res bud?

Text: Lina Sandell (1832-1903)

Musik: Th. Söderberg (1845-1922)

>>>

4. Står du tvekande och dröjer -
O, hur kan du tveka än?
Världen dig ej helt förnöjer,
Dock du vill ej lämna den.

5. Frid Han är, som har nedbrutit
Fiendskapen på sitt kors.
Han vår skuld på korset burit,
Och Han nu vill frälsa oss.

6. O, förspill ej nådens timma,
O, besinna dig i tid!
Om du tror, du då skall finna
Jesus blir din fröjd, din frid.

280

(280)

1. På Guds Lamm vår tro nu vi - lar, U - tan
 2. Ljuv - lig ro och frid har fyllt oss, Lov, som
 3. Sam - ve - tet ej mer oss dö - mer, Ty hans
 4. Stän - digt av hans frid upp - fyll - da Gå vi

gräns hans kär - lek är. Al - la vå - ra syn - der
 ej ut - ta - las kan. Gud är till - freds - ställd med
 e - get dy - ra blod Re - nat, tva - git oss och
 fram trots mö - dor här, Tills en e - vig ro om -

bli - vit I hans blod av - tvagn - a här.
 Je - sus, Och vi gläd - jas så - som Han.
 ställt oss In - för Gud med he - ligt mod.
 ger oss U - ti Lam - mets bo - ning där...

5. När vi tro på livets Herre, Ha vi frid, rättfärdighet
 Och få genom Anden njuta Ostörd fröjd i evighet.

Text: Julius A. von Poseck (1816-1896)

Musik: Wilhelm Brockhaus (1819-1888)

281

(281)

1. Vår Her-re Je - su Kris-ti Gud och Fa-der,
2. Med väl-be-hag Du ser din Son nu dväl-jas
3. Hur dyrbar är din kärlek, hur full-kom-lig,

Högt - lo - vad va - re Du i e - vig - het!
Som Förstfödd mitt i-bland de brö - der mång,
Så full av fröjd och säll-het o - fatt - bar!

Text: Eric Carrén (1887-1978)

Musik: Eric Carrén (1887-1978)

U - ti din Son, den Äls - ka - de, Du dra - ger
 Ty där Du själv vill i din kär-lek gläd - jas,
 Dess här - lig - het är himmelsk och gu - dom - lig,

Nu mån-ga sö - ner till din här - lig - het.
 Ja, e - vigt fröj-das ö - ver dem med sång.
 Så rik på yn-nest, e - vigt o - skatt - bar.

282

(282)

1. Låt mig bör - ja med dig, O min
2. Låt mig bör - ja med dig, I ditt

Fräl - sa - re kär, Var - je år som du gi - ver mig
he - li - ga namn, Som al - le - na har fräls - ning i

än. Låt mig bör - ja med dig, Varje dag du be - skär, Och för -
sig. Håll mig tätt in - till dig, I din tro - fas - ta famn. Där är

ny - a mitt uppsåt i - gen, Att va - ra och bli - va din e - gen.
trygghet och vi - la för mig, Trots o - ron där u - te i värl - den.

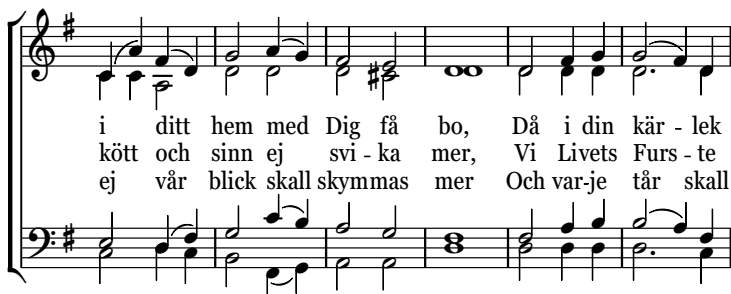
Text: Lina Sandell (1832-1903)

283

(283)

1. Vad skall det bli, o Her - re, där Att
 2. När trons och stri - dens slut vi nå, Och
 3. Gud har bestämt den säl - la dag, När

i ditt hem med Dig få bo, Då i din kär - lek
 kött och sinn ej svi - ka mer, Vi Livets Furs - te
 ej vår blick skall skymmas mer Och var - je tår skall

re - dan här Vi fin - na så - dan ljuv - lig ro?
 skå - da få, Och all hans nåd då klart sig ter.
 tor - kas av. Det vå - ra hjär - tan säll - het ger,

Text: J. Swain

Musik: Thomas Campbell (1774-1844)

>>>

O - fattbart vad det in - ne - bär Att vi få
 Vad kär-lek stor, vad ljuv - lig - het Skall strå - la
 När vi, o Her-re, klart få se Dig an - sik-

va - ra där Du är! O - fatt-bart vad det
 där i e - vig-het! Vad kär - lek stor, vad
 te mot an - sik-te. När vi, o Her - re,

in - ne - bär Att vi få va - ra där Du är!
 ljuv-lig - het Skall strå - la där i e - vig - het!
 klart få se Dig an - sik - te mot an-sik - te.

284

(284)

1. Vår Gud är ljus. När här vi gå I
 2. Vid var - je steg vi all - tid se, Hur
 3. O Her - re, Du för - tröt - tas ej, Om
 4. Du dö - dens bitt - ra vat - ten gjort Till

ök - nen ha vi Dig, O Je - sus, Du som
 trygg din led - ning är I tro - fast, tå - lig
 än vi trött - a bli, I rätt - a stun - den
 söt - ma för vårt väl Och vi - sat oss en

ba - nat har För var - je barn en stig.
 kär - lek, som Oss ald - rig svi - ker här.
 gi - ver Du Ett ord till hjär - tats frid.
 till - flykts - ort Med sval - ka för vår själ.

5. För varje dag finns manna nog Och brunnen flödar här.
 Se, Eskols druvor vittna om Det land, där sällhet är.

Text: Mary Peters (1813-1856)

Musik: Hugh Wilson (1766-1824)

285

(285)

1. På un - der - ba - ra vä - gar går I
 2. Med o - ut - töm - lig stark-hets makt Och
 3. I he - li - ga, nu fat - ten mod! Det
 4. Guds av - sikt snart blir up - pen - bar Och

hem - lig - het vår Gud. I ha - vets djup där
 vis - het djup där - till, Han bring - ar fram ur
 moln er fruk - tan ger, Är fyllt med nåd, och
 nåd finns blott där - i. Om knop-pens smak än

är hans spår, Och stor - men bär hans bud.
 dol - da schakt, Alls - mäk - tig, vad Han vill.
 snart dess flod Ned - ström-mar ö - ver er.
 bit - ter var, Skall fruk - ten ljuv dock bli.

5. Blind otro alltid miste tar, När hon djärvs mästra Gud,
 Men Han sin väg skall göra klar Och tolkar själv sitt bud.

Text (eng.): William Cowper (1731-1800)

Musik: William Croft (1678-1727)

286

(286)

1. O Je-sus, så ljuvligt upp-fyl - les vårt bröst Vid
2. Ej klar-as-te röster, ej kling-an - de malm Kan
3. Till Dig de betung-a - des hjär-tan sig vänt, De
4. Din kärlek, o Herre, all fröjd den kan ge, Ej

tan-ken på Dig och ditt namn! Mer ljuv-ligt det blir dock att
gi - va ett skön - a - re ljud, Än när vi få hö - ra ditt
ödmjukas gläd - je Du är. Din mildhet mot al - la som
tung-a kan ut - ta - la här, Ej pen-na kan täl - ja, det

hö - ra din röst Och vi - la i ro i din famn.
sign - a - de namn, O män-niskors Fräls - a-re, Gud!
bed - ja vi känt, Din god-het vi er - far-it här.
ve - ta blott de, Som till - hö - ra Dig, Herre kär.

5. O Jesus, vår eviga glädje Du är, Vår segerlön bliva Du skall!
Må Du bli vår ära på vandringen här Och sedan i evighet all!

Text: Bernhard de Clairvaux (1091-1153)

Musik: Th. Söderberg (1845-1922)

287

(287)

1. I den-na ö - de värld Jag Je - su fot - spår
 2. Min ro är Je - sus Krist, Jag Honom följ - a
 3. Ja, lyck-lig, glad och fri Jag går en himmelsk

ser. All nöd Han lind - rar på min färd Och
 vill. Ej själ - en vet av sorg och brist, Ty
 stig, Min själ har blott en me - lo - di, O

rik - lig tröst mig ger. Se, upp till Fad - ren där
 Ho - nom hör jag till. Syns vä - gen svår, lik - väl
 Gud, den gäl - ler Dig! Till Dig jag flyr i nöd,

Mitt hjärt - a le - der Han. All värl - den tom och
 Trons ö - ga må - let når. All pröv - ning vän - des
 När själ - en ned - tryckt är. Din käpp och stav är

ö - de är, Ej mig den lock - a kan.
 till mitt väl, Och själ - en fräls - ning får.
 mig ett stöd, Som hug - nad till mig bär.

4. O vilken nåd så stor
 Att här Dig känna så,
 Att spåra vägen dit Du bor
 Och framåt, uppåt gå!
 Snart Dig jag skåda skall,
 O store Frälsare!
 I Dig jag vinner segern all
 Och när din härlighet.

288

(288)

1. Din närhet, Her - re, sö - ka vi, ditt stöd,
 2. Du känner or - sa - ken till var - je suck,
 3. Din kärlek, Her - re, ger oss kraft att stå

Till Dig vi fly från stri - der, om - sorg, nöd.
 Du kän - ner helt de di - nas sorg, allt tryck.
 För de in - tres - sen Du oss an - för - tror.

Text: W. Lawrence

Musik: James Langran (1835-1909)

Din sym - pa - ti vår svag - het mö - ter här,
 All ängs - lan stil - lar Du och städs be - skär
 Vi räk - na på den nåd, som Du vill ge

Och i din skug - ga ro för hjär - tat är.
 Oss himmelskt ljus, som tryggt vi följ - a här.
 Och bi - da stil - la med tack - säg - el - se.

289

(289)

1. Av - somnad ge - nom Je - sus, säl - la hopp,
2. Av - somnad ge - nom Je - sus, o vad nåd
3. Av - somnad ge - nom Je - sus, lju - va ro,
4. Av - somnad ge - nom Je - sus för att bli

Att ald - rig mer till sor - ger vak - na opp
Att för en så - dan slummer re - do stå!
Där vi få vak - na upp till säll - het stor!
Från var - je jor - diskt hin - der e - vigt fri,

Men nju - ta stil - la, o - störd vi - la, där
 Vi sjung - a re'n med he - lig till - för - sikt,
 För - dunk - la kan ej fruk - tan el - ler ve
 Var - un - der an - den säll hos Kris - tus bor,

Den sis - te fi - en - den nu makt - lös är!
 Att dö - den har sin udd för e - vigt mist.
 Den stund, då Fräls - a - ren sin makt skall te.
 Med - ve - tet le - ver i hans kär - lek stor.

290

(290)

1. Nu lagd till sömns av Je - sus Up - på hans vil - jas
 2. Nu lagd till sömns av Je - sus I kär - le - kens för -
 3. Nu lagd till sömns av Je - sus, Som do - men för oss

bud, Sin färd en pilgrim slu - tat Och vi - lar hos sin
 var. Gud hem till sig har ta - git Det som hans e - get
 bar, Som en - sam möt - te dö - den Och själv i dö - den

Text: Fröken S. Yngström

Musik: C. H. Dale

Gud, Till Herrens röst skall bjud - a Den lång-a natten fly.
 var, Att nu u - ti hans när-het För e-vigt sa-lig bo
 var. Han för oss helt bort - ta - git All dödens bit-ter - het.

O, vil-ken här-lig morg-on Då för vår blick skall gry!
 Och där få o - stört nju - ta Hans lju-va fröjd och ro.
 Han frambar liv i ljus - et Och o-för-gäng-lig - het.

4. Nu lagd till sömns av Jesus
 I sällhet underbar,
 Tillintetgjord är döden,
 Dess nyckel Kristus har.
 Pris Dig, Du Livets Furste,
 Snart, snart Du komma skall
 I härlighet och ära
 Med dina skaror all!

291

(291)

1. Det finns ro i den kär - lek öm, Som har
 2. U - ti pröv-nin-gen svår finns ro, Ty den
 3. Det finns ro i det ljuv - a ok, Då vi
 4. Och den stig Han har gått för - ut Är den

vand-rat vår ö - ken - stig, Som oss gi - vit en plats i sitt
 vi - sar hans kär-leks hand. Hur - u ljuvt, att vi få i hans
 prö - vat hans vil - ja god, När vi lärt av hans ord och den
 väg, som vi vand-ra få. Den oss för till det hem, där all

e - get hem Och som ta - ger vår sorg på sig.
 kär - lek bo, När vi gå ge-nom sor - gens land!
 stig Han tog, Vad som är Je - su tå - la - mod.
 sorg tar slut, Där vårt sa - li - ga mål vi nå.

Text (eng.): John N. Darby (1800-1882)

Musik: C. T. Lambert

292

(292)

1. Den-na värld är en ö - de-mark vid, U - tan
 2. Här i ök-nen finns endast en väg, Där hans
 3. Och hos Honom vår vi - la skall bli Vid hans
 4. Dig vi vän-ta, vår Fräls-a - re kär, Tills Du

vinning är allt vad den har. Vi ha in-tet att mis-ta där-
 dyr-ba-ra fotspår nu är, Och vi föl-ja med iv - ri - ga
 si - da i här-lig-het, där All hans kär-lek oss fyl-ler med
 häm-tar i sky-ar - na dem Som ditt ö - ga har led-sa - gat

i, Ej en tan - ke att där bli - va kvar. Herren
 steg Till den plats, där sin kro - na Han bär. Ty den
 frid Och med fröjd, som hans när-het be - skär. I hans
 här Till Dig själv i ditt him-mel-ska hem, Och till

själv har gått vä - gen för - ut; Nu hos oss in - gen
stig, som vår Fräls - a - re gått, Le - der upp till hans
kär - lek vi fun - nit en skatt, Som har gjort oss till
dess skall den stig Du har gått Oss ny fröjd och hugs -

fruk - tan mer bor, Ty vår stig har Han
Fa - der och Gud. Där på tro - nen sin
pil - gri - mer här. Men där - o - van, dock
val - el - se ge, Ty din käpp och din

klart sta - kat ut; Den är trygg som hans kärlek är stor.
plats Han har fått, Och hans kraft blir på vägen vårt stöd.
kän - da, vi snart Sko - la se Ho - nom såsom Han är.
stav vi ha fått, Tills med Dig vi din härlig - het se.

293

(293)

1. Du mänska, som vandrar i värl - den Och
 2. Du druc-kit dig mätt av de brun - nar, Som
 3. Du fun-nit i en-samma stun - der, Gud

sö-ker i syn-den din fröjd, Du kan dock i nö-je-nas
 världen åt ung-do-men har, Men fun-nit, att ån-ger och
 ta-lat så mäktigt till dig Och sagt med be-ve-kan-de

vim - mel Ej kän-na dig lyck-lig och nöjd.
 blyg - sel I bot-ten av bä-ga-ren var.
 stäm - ma: O mänska, giv hjär-tat till mig!

(r.) Stig-upp, bli fri ej världen kan gö-ra dig nöjd,

Je - sus, Kris-tus, är den som kan gi-va dig fröjd.

4. Säg, känner du nu ej en maning
 Att vända tillbaka till Gud
 Och bliva en levande kristen
 Och hava din fröjd i hans bud?
 Stigupp, bli fri, etc.

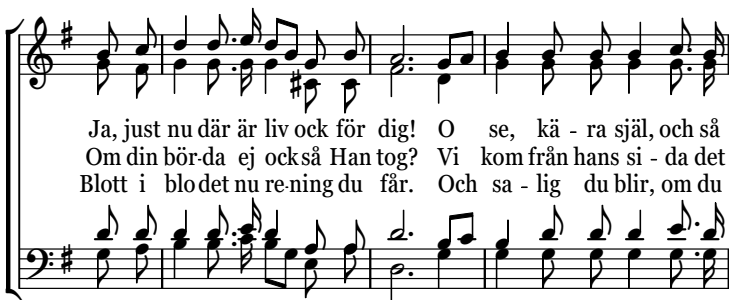
5. Vi tvekar du ännu att söka
 Din glädje hos Frälsaren kär?
 Han ensam kan giva den sällhet,
 Som evigt förblivande är.
 Stigupp, bli fri, etc.

294

(294)

1. En blick på den kors-fäs - te li - vet dig ger,
 2. Vi kom Han väl hit för att bä - ra vår synd,
 3. Ej med di - na tå - rar, din ån - ger och bön,

Ja, just nu där är liv ock för dig! O se, kä - ra själ, och så
 Om din bör-da ej också Han tog? Vi kom från hans si - da det
 Blott i blodet nu re-ning du får. Och sa - lig du blir, om du

und - får du liv, Se på Honom, som off - ra-de sig!
 re - nan-de blod, Om ej ä - ven för dig det är nog?
 strax med din tyngd U-tav syn-der till Fräls-a-ren går.

Text: Ms. A. M. Hull

Musik: E. G. Taylor

>>>

(r.) Se, se, se och lev! En blick på den kors-fäs - te

li - vet dig ger, Ja, just nu där är liv ock för dig.

4. Så kom till din Frälsare, Jesus, med fröjd,
 Tag det eviga liv, som Han ger!
 Då Han, din rättfärdighet, lever, så vet,
 Att i evighet dör du ej mer.
 Se, se, se och lev! etc.

295

(295)

1. Har du in-tet rum för Je - sus,
 2. Rum för nö-jen, rum för värl - den,
 3. Har du in-gen tid för Je - sus,

Som sitt liv ut-gav för dig? Han nu klappar på ditt
 Ja, för all få-fänglig - het, Men blott ic - ke rum för
 När i nåd Han kal-lar dig? Ve dig då, ty Han kan-

Text (eng.): W. W. D.

Musik: C. C. Williams (1782-1882)

>>>

hjär-ta: Kä - ra själ, låt upp för mig!
 Je - sus, Han som dö-den för dig led? (r.) Rum för härlighetens
 hän-da Mer ej lå-ter hö-ra sig!

Her-re, O, låt upp, bjud Honom in! Sa-lighet Han med sig

fö - rer, Ja, hans här-lig-het blir din.

4. Rum och tid nu giv åt Jesus,
 Snart är nådens dag förbi.
 Om du nåden från dig skjuter,
 O, hur skall ditt slut då bli?

296

(296)

1. Me-dan ti-den has-tigt i-lar, Lyss vid hjärtats
2. Säg, o själ, vill du ej hö-ra Je-su röst i

dörr! Je-sus klappar, vän tar, bidar, Klap-par nu som förr.
dag? Öpp-na nu ditt hjärtas ö-ra, Frälsning e-mot-tag!

Vet du vad det är, som rö-res U-ti sjä-len din?
Då med fröjd skall du för-nimma, Att Han själv är din,

Je-sus klappar, rös-ten hö-res: Öppna, låt mig in!
Him-lens dörr för dig är öppnad, Du får trä-da in.

Musik: Philip P. Bliss (1838-1876)

1. Nu allt är redo – kom! Kom till min måltid, kom!
 2. Nu allt är redo – kom! Låt in - tet hind-ra dig,
 3. Nu allt är redo – kom! O, vil - ket gläd-je - bud
 4. Nu allt är redo – kom! Se, himlen öppnat sig,

Kom, rik och fattig, gammal, ung, Att rik - ligt mättas – kom!
 Ej ox-ars ok, ej hus och hem, Gud kal - lar dig till sig!
 Från Je-sus, som i him-len är I här - lig-het hos Gud!
 Guds kär-lek du åt - nju - ta får, Ty Kristus dog för dig.

5. Nu allt är redo – kom!
 Vart hinder borta är.
 Sin kärlek Gud till människor
 I Kristus visat här.

6. Nu allt är redo – kom!
 Förr'n huset fyllts, o kom!
 O syndare, din Frälsare
 Välkomnar dig, o kom!

298

(298)

1. "Se män - niskan!" - O dy-re Her - re,
 2. Ko - nungs-lig trots en tör-ne - kro - na,
 3. För - rådd, för - nec-kad, ö-ver - gi - ven
 4. I he - lig, tro - fast kär-lek töm - de

De or - den djupt vårt hjär-ta rört.
 Men rin - ga in - för våldets makt,
 Du en - sam möt - te fi - en - den,
 Du dju - pet u - tav kor-sets ve,

Vi se Dig på din stig av smär - ta,
 Du gick för and - ras skuld att so - na
 Ur män - skors krets med hat för - dri - ven,
 Din e - gen dju - pa nöd Du göm - de

Som bort till kor - sets ve Dig fört.
 Och tå - ligt bar allt hån, för - akt.
 Fast Du var de - ras bäs - te Vän.
 Men bad för ö - ver - träd - ar - ne.

5. O Herre, Dig vi evigt prisa,
 Du själv skall fylla allas sinn',
 Ty ingen kan en kärlek visa,
 Så skön, så stor, så rik som din.

299

(299)

1. Stil - la, ljuv - lig, un - der - bar Vål - ler
 2. Törs - tan - de få dric - ka där, Liv åt
 3. Och en - var, som druc - kit har Av den

fram en käl - la klar, Fa - ders - hjär - tats var - ma
 dö - da den be - skär. Him - melsk lä - ke - dom och
 käl - lan un - de - rbar, Skall i här - lig - he - tens

slag Dri - va å - dran dag från dag. Fjär - ran
 tröst Ger den åt för - kros - sat bröst. Törs - tar
 land Bo vid själ - va käl - lans rand. Där du

dold den käl - lan låg, Men lik - väl dess
du, så kom i dag, Drick i dju - pa,
in - ga tå - rar ser, Där du ej skall

fris - ka våg Till de fall - na väg sig
ful - la drag! Du skall fin - na re - dan
törs - ta mer, Där du e - vigt dric - ka

bröt, Frid i de - ras hjär - tan göt.
här, Hu - ru ljuv - lig Her - ren är.
skall Av den käl - lans ri - ka svall.

300

(300)

1. Vå - ga dig, dris - te - lig, Tro, att Je - sus gjort
 2. Vå - ga dig, dris - te - lig, Tro, att Je - sus gjort
 3. Vå - ga dig, dris - te - lig, Tro, att Je - sus gjort
 4. Vå - ga dig, dris - te - lig, Tro, att Je - sus gjort

allt för dig! Så var e - vigt Guds fräls - nings råd,
 allt för dig! Se - gern för dig Han vun - nit har,
 allt för dig! Du har in - tet, blott synd och skam,
 allt för dig! O, vad fröjd och vad kraft har den,

Mänskan fräl - sas av i - del nåd, Je - sus för al - la har
 Kros - sat ormen, som mäk - tig var, Öppnat oss himme - lens
 Pri - sa en - dast Guds dy - ra Lamm, Du får nu se på Guds
 Som fått allt u - ti Fräls - a - ren, Sa - lig och he - lig han

Text (Sv): Hans Agerbek (1798-1869) & Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Musik: Hans Matthison-Hansen (1807-1890)

>>>

dött, Je - sus för al - la har dött.
 port, Öpp - nat oss him-me-lens port.
 Lamm, Du får nu se på Guds Lamm.
 är, Sa - lig och he - lig han är.

5. Uret slår, tiden går,
 Snart din själ inför Lammet står.
 Om i blodet du rening fått,
 Skön, ovanskelig blir din lott:
 Kristus i himmelens höjd,
 Kristus i himmelens höjd.

302

(302)

1. Vill du ej lyss - na till kär - le - kens
 2. Kän - ner du ej, hu - ru län - ge du
 3. O, hur Han läng - tar att dig få be -
 4. Ej fö - re - brå - el - se, ej nå - gon

väd - jan, Slu - ta att le - va dig själv till be -
 ir - rat Och hur du städ - se hans god - het för -
 fr - ia, Av - lyf - ta syn - der - nas bör - da så
 vre - de Mö - ter dig, ty Han tog do - men på

hag, Långt från den Gud, som har sett, hur du vand - rat
 smått? Dock, än - nu lju - der det ljuv - li - ga bud - skap,
 tung! Han i sin öm - het vill dig nu om - slu - ta
 sig! All Guds rätt - fär - dig - hets he - li - ga for - dran

Text: H. P. Wells

Musik: Svensk folkmelodi

>>>

Främ - man - de för Ho - nom dag ef - ter dag?
 Som mån - gen gång re'n ditt ö - ra har nått.
 U - ti en kär - lek, som e - vigt är ung.
 Upp - fyll - de Han här på kor - set för dig.

5. Och när din resa här nere är slutad,
 Skall du hos Kristus där ovan stå fram
 Såsom att evigt bevis på hans seger,
 Segern hans kärlek en gång för oss vann.

303

(303)

1. Är du en-sam och be-tungad Och med
 2. Tänk, att ald-rig me-ra tör-sta Men att
 3. Vill du ej till Je-sus komma Att din

sorg-set hjär-ta går? Syns dig vä-gen i-del
 li-vets vat-ten få, Strömmar u-tav e-vig
 läng-tan stil-la där? Gud dig bju-der, vi dig

mör-ker, Dit en strå-le hopp ej når?
 gläd-je, Fröjd, som in-gen sorg kan nå!
 ma-na, Var-för hung-ra, törs-ta mer?

4. Jesus led en gång på korset,
 Ja, Han led och dog för dig,
 Domen bar och vann försoning,
 Tro, och du kan nu bli fri!

Text (eng.): Albert E. Myles (1880-1971)

Musik: Ithamar Conkey (1815-1867)

306

(306)

1. He - la vä - gen går Han med mig, Vad kan
 2. He - la vä - gen går Han med mig, Hjälp-er
 3. He - la vä - gen går Han med mig. Vil-ken

jag väl öns-ka mer? Kan jag tviv - la på Hans god - het
 mig och är mitt stöd, Ger mig kraft i var - je prövning,
 kär - lek hög och rik! Och till sist en e - vig vi - la

När jag här Hans ledning ser? Himmelsk frid, gu-domlig
 Mät-tar mig med li-vets bröd. Och om hjär - tat skul-le
 Ger Han mig i himmel - rik. När jag där får fri, för-

Text (eng.): Fanny J. Crosby (1820-1915), "All the Way my Saviour Leads Me."

Musik: Musik: Robert Lowry (1826-1899)

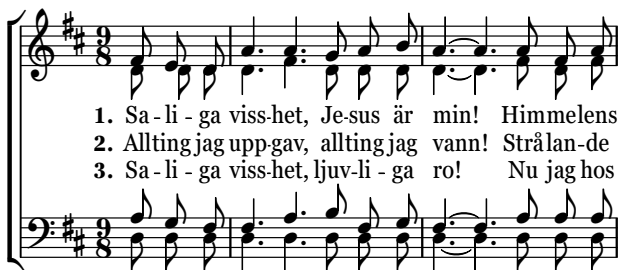
trygghet U - ti Honom har min själ, Ty jag vet, vad än mig
 törs-ta, Vägen kän-nas tung och lång, Gläd - je - käl-lor då ur
 kla-rad, In-för Honom fal - la ned, Skall med gläd-je jag det

mö - ter, Gör dock Je - sus all - ting väl. Ty jag
 klip - pan Sprin-ger fram som förr en gång. Gläd - je -
 min - nas: He - la vä - gen gick Han med. Skall med

vet, vad än mig mö-ter, Gör dock Je - sus all - ting väl.
 käl - lor då ur klip-pan Sprin-ger fram som förr en gång.
 gläd - je jag det minnas: He - la vä - gen gick Han med.

307

(307)

1. Sa - li - ga viss-het, Je-sus är min! Himmelen
 2. Allting jag upp-gav, allting jag vann! Strålan-de
 3. Sa - li - ga viss-het, ljuv-li - ga ro! Nu jag hos

gläd-je fyl-ler mitt sinn. Född av Hans An-de, ren i Hans
 mor-gon för mig upp-rann. In-om mig hör jag änglar ge
 Je-sus vi-lar i tro, Vän-tar vad in-tet ö-ga har

blod, Får jag för-trös-tan, styr-ka och mod.
 bud, Ta-la om nåd och kär-lek från Gud.
 sett, Vän-tar vad Her-ren själv har be-rett.

Text (eng.): Fanny J. Crosby (1820-1915)

Musik: Phoebe P. Knapp (1839-1908)

(r.) Han är min gläd - je, Han är min sång, Honom jag

pri - sar livsda - gen lång. Han är min gläd - je, Han är min

sång, Honom jag pri - sar livs - dagen lång.

309

(309)

1. Jub - la nu, mitt säl - la hjär - ta,
 2. Var - je syn - da - sår Han he - lat,
 3. Han mitt namn i him - len skri - vit,
 4. Nu jag kan i barns - ligt sin - ne

Stör - re lyc - ka ald - rig fanns! Nu är slut på
 Ty Han är så god och from. Med Sin An - de
 O, vad fröjd! Jag sä - kert vet: Jag är Hans för
 Ro - pa: "Ab - ba, kä - re Far!" Det är fröjd, Han

sorg och smär - ta, Je-sus är min och jag är Hans.
 Han be - seg - lat Nu Sin dy - re e - gendom.
 he - la li - vet, Jag är Hans i e - vig-het.
 bor där - in - ne, Stån - digt säll - skap jag nu har.

Nu är slut på sorg och smär - ta,
 Med Sin An - de Han be - seg - lat
 Jag är Hans för he - la li - vet,
 Det är fröjd, Han bor där - in - ne,

Je - sus är min och jag är Hans.
 Nu Sin dy - re e - gen-dom.
 Jag är Hans i e - vig - het.
 Stån - digt säll - skap jag nu har.

5. Synd och värld, farväl för evigt,
 Aldrig får du mig igen!
 Jesus frälsar, frälsar härligt,
 Varje stund Han är min vän.
 Jesus frälsar, frälsar härligt,
 Varje stund Han är min vän.

6. Nu av lovsångstoner klara
 Himlen giver återljud,
 Och jag hör mitt hjärta svara:
 "Amen, amen, pris ske Gud."
 Och jag hör mitt hjärta svara:
 "Amen, amen, pris ske Gud."

310

(310)

1. Al - la tvi - vel bär till Je - sus, Tag Hans
 2. All din synd bär fram till Je - sus, Han dig
 3. Allt be - kym - mer lägg på Je - sus, Han de

löf - te som det står. Ald - rig den på skam skall kom - ma
 skän - ker högtids - skrud. I Sitt ord Han vill dig re - na
 tröt - ta vi - la ger. Går din väg i mör - ka da - lar,

Som i tro till Ho - nom går.
 Och dig fö - ra hem till Gud. (r.) Jag för - trös - tar, fullt för -
 Nådens sol går ald - rig ner.

Text: J. C. Morgan

Musik: George C. Stebbins

trös - tar, Ja, jag li - tar på Hans ord. Jag för-

trös-tar, fullt för-trös-tar, Ja, jag li - tar på Hans ord.

4. All din glädje bär till Jesus,
 Han ger livet ny gestalt.
 Han är alla världars Herre,
 Du hos Honom finner allt.
 Jag förtröstar, etc.

5. Ge dig själv, ditt allt åt Jesus,
 Både ande, själ och kropp,
 Vad du har och vad du vinner,
 All din längtan och ditt hopp.
 Jag förtröstar, etc.

311

(311)

1. Gud är tro - fast, o min själ,
 2. Gud är tro - fast, ej Han kan
 3. Gud är tro - fast - Sitt för - bund
 4. Gud är tro - fast, och jag må

Gläds, att Han dig ald - rig svi - ker! Gud är
 Si - na ord i nå - got ryg - ga. Hvad Han
 Hål - ler Han i al - la ti - der. Ald - rig
 E - vigt på det or - det li - ta. Hu - ru

tro - fast, allt är väl, Ej hans nåd i - från dig
 lof - vat, hål - ler Han, På Hans löf - ten må jag
 svik - tar or - dets grund, Den står fast i al - la
 det mig än må gå, In - tet skall från Gud mig

vi - ker. Hur än allt för - än - dras
 byg - ga. Berg och hög - ar fal - la
 stri - der. Her - rens nåd och tro - fast -
 sli - ta. Med Sin trog - na fa - ders -

här, Her - ren dock den - sam - me är
 må, Jord och him - mel helt för - gå.
 het Va - rar i all e - vig - het.
 hand För Han mig till fri - dens land,

Ut - i al - la ti - ders skif - ten.
 Her - rens ord skall dock för - blif - va.
 Där - för är jag lugn och sa - lig.
 Där jag sjung - a skall Hans ä - ra.

312

(312)

1. Jes - us, vår Her - re, vi kom - ma till -
2. Nu, Her-re, sam - man i lyck - lig ge -
3. Tills Du fram - trä - der, din död vi för -
4. Ty Du oss äl - skat med o - svik-lig

sam - man, Dig som vi äls - ka, Dig min - nas vi
men - skap Ditt namn vi pri - sa, Dig vän - tar din
kun - na, Er - kän-na Dig, u - tan li - ke Du
kär - lek, Ut - gett ditt liv, allt som till - hör - de

här. Djupt di - na eg - na din från - va - ro kän - na,
brud. Snart skall Du ta - ga ditt e - vig - a väl - de,
är. Her - re, din död u - ti skam och i små - lek
Dig. Stark så - som dö - den din kär - lek har seg - rat,

Ljuv dock din är - a där - o - van oss är.
Snart skall Du sy - nas i ko - nungslig skrud.
Gör Dig så dyr - bar och stor för oss här.
Kär - lek, som hän - för oss e - vin - ner - lig.

313

(313)

1. Frid, verk-lig frid, bland jor-dens synd och strid?
 2. Frid, verk-lig frid, bland jäk - tan - de be - styr?
 3. Frid, verk-lig frid, när allt känns svårt och tungt?
 4. Frid, verk-lig frid, där vän - ner in - te är?

Ja, Je - su blod ger här-tat ro och frid.
 På Je - su vil - jas väg all o - ro flyr.
 Vid Je - su här-ta, där är stil - la, lugnt.
 Ja, Je - sus oss och vå - ra kä - ra bär.

5. Frid, verklig frid, när okänd framtid gryr?
 Vi känner Jesus, han vår farkost styr.

6. Frid, verklig frid, i dödens mörka trakt?
 Ja, Jesus kuvat döden och dess makt.

7. Det är oss nog: snart slutar jordens strid
 Och Jesus kallar oss till evig frid.

Text (eng.): Edward H. Bickersteth (1825-1906)

Musik: George T. Caldbeck (1852-1918)

314

(314)

1. O vil - ken Fräls - a - re, Je - sus, Guds Lamm!
 2. Nu vill Han ge från sin här - lig - hets höjd
 3. Tu - sen - den flytt till hans fräls - an - de nåd,

Väl må hans he - lig - a pri - sa hans namn!
 Sam - vet - en frid och vart hjär - ta sin fröjd,
 Al - la väl - kom - na - de, in - gen för - smådd,

Text (eng.): Albert Midlane (1825-1909)

Musik: J. A. Rodgers

>>>

Ty Han har löst dem från dom med sitt blod,
Vän - tar i nåd att be - fri - a en - var,
Tröt - ta, be - tun - ga - de, al - la fått tröst,

Frälst dem för e - vigt och fört dem till Gud.
Som u - ti syn - den be - tryckt hål - les kvar.
Sa - ligt de vi - la vid Fräls - a - rens bröst.

315

(315)

1. O Herre, in - gen, in-gen u - tom Du
2. Din lju - va kär - lek, Herre, känd så väl,

The first system of the musical score is written for two staves, treble and bass, in a key of one flat (B-flat) and common time (C). The melody is primarily in the treble staff, with the bass staff providing harmonic support. The lyrics are in Swedish and are aligned with the notes.

Kan så vårt hjär-tas gens-var loc-ka fram! Vår själ uppfyl-les
Uppväcker sång av fröjd och lov till Dig. Dig, Her-re, äls-ka

The second system continues the melody and accompaniment. The lyrics continue across the two staves.

av den kärlek nu Som provet fullt bestod på kor sets stam.
vi av all vår själ, I Anden till - be Dig e - vin-ner - lig.

The third system concludes the hymn. The melody ends with a double bar line. The lyrics are completed across the two staves.

316

(316)

1. Den nåd, o Her-re, som Dig för-de ned
 2. Din här-lig-het vid Faderns hög-ra hand
 3. Din skönhet, Her-re all din dyrbar-het,
 4. Din full-het av Guds ljus och kär-lek sann

Till kor-sets djup, där Du för få-ren led,
 Klart strå-lar i hans kär-leks söl-la land.
 För-mer än högs-ta fröjd som jor-den vet,
 Ej mänskligt sinn, ej tan-ke fat-ta kan,

Har rört vårt hjär-ta och nu läng-ta vi,
 I sonskap där vår dy-ra plats vi se,
 Oss drar till Dig. Din kär-lek är vår fröjd,
 Men här-lig-he-tens vi-da värld skall snart

Att själv vår skatt , vårt allt Du måt - te
 An - tagn - a u - ti Dig, den Äls - ka - de.
 Du själv vår med-elpunkt i him - lens höjd.
 Din full-het, Her-re, up-pen - ba - ra klart.

5. Då, allt uppfyllt, av Dig, välsignat är,
 Guds djupa kärlek evigt vilar där
 I det åt vilket Du din prägel ger,
 Din storhet, Herre, universum ser.

317

(317)

1. Din kär - lek, Her - re, i din död På
 2. Oss brö - det vi - sar vi är ett, En
 3. "Min kropp - för e - der", sa - de Du, "För
 4. Och, Her - re, när vi min - nas Dig, Du

nytt vårt hjär - ta rör Till gen - svar, kär - leks
 kropp vi där - i ser, Där mot - sat - ser vi
 e - der göts mitt blod!" Vi des - sa tec - ken
 själv oss kom - mer när Att fin - na i för -

ö - ver - flöd, Och pris som Dig till - hör.
 för - ut sett, Sig An - dens en - het ter.
 skå - da nu Och gläds för di - na ord.
 sam - lin - gen Det hem Du sak - nat här.

318

(318)

1. O Gud, vi be - kän-na Din här-lig-hets

The first system of the hymn is written in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of two staves. The treble staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The bass staff begins with a bass clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is in the treble staff, and the bass staff provides a harmonic accompaniment. The lyrics are written below the staves.

storhet, Ty av Dig och ge-nom Och till Dig är allt.

The second system continues the melody and accompaniment. The treble staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The bass staff has a bass clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the staves.

O - änd - lig din full-het, Din glans ma - jes - tä - tisk,

The third system continues the melody and accompaniment. The treble staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The bass staff has a bass clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the staves.

Vi Dig nu till - bed - ja, A - men och a - men!

The fourth system concludes the hymn. The treble staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The bass staff has a bass clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the staves.

Text (Eng.): Mary Peters, alias Miss Bowley (1813-1856), "O Lord, we adore Thee!"